

UFO-DEBAT

ufo nyt

SUFOI ©

25. årg. Nov/Dec 1983 Nr. 6

**Den sovjetiske UFO-scene
Cash-Landrum bestrålingstilfældet
Mænd i sort - en realitet?**

**Lyskugler i atmosfæren
Spøgelsesrakterne
Sovjetisk interview
Villas Boas' intime nærobservation**

Abonnement 108 kr. årligt · Løssalg 22 kr. pr. nummer

ufo-nyt

25. årg. Nov/Dec 1983 Nr. 6

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:

I dette nummer bringer vi flere artikler om den sovjetiske UFO-scene. Tegningen på forsiden er udført af kunstneren A. Sokolov, og illustrerer en opfattelse af UFO-fænomenets natur.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD:

SIDE

Leder: Ved vi nok om ufo'erne?	3
Ufologi: Udviklingen i USSR/1	4
Udefra: Bestrålingstilfælde	10
Mænd i sort: Fremmede blandt os	14
UFO-rapport: Danmark	19
Indrapporteringer: Danmark	20
BOL: Lyskugler	22
Notitser: Kort fortalt	31
UFO-klassiker: Antonio Villas Boas, 1957	34
Spørgelsesraketterne: Over Norden i 1946	38
Bøger og tidsskrifter: Anmeldelser	43
Interview: V. Migulin og J. Platov	44
UFO-FORSKNING	48

SUFOI reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049-4976

ABONNEMENT:

UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 120,- for året 1984) til SUFOI, giro 9 117725. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 148,00.

COPYRIGHT:

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe signerede artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redaktionen).

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Englerupvej 128, Sigersted, 4100 Ringsted.

FÆLLESABONNEMENT MED Det Ukendte:

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 26,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1984 plus DET UKENDTE, 6. årg., samlet koster kr. 215,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udvide kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklare som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Redaktionsgruppe:

Ansvarshavende redaktør: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.

Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linnebalde, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt, Lyngen 17B, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 88 92 32.

Datakonsulent: Per Andersen, Damsbovænge 13 st.tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 27 47.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

SUFOIs Efterforskningsafd.: Lars K. Lassen, Lysløvgårdsvej 97 st.tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5.tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Lars Bostrøm, Kornvænget 19, Uvelse, 3550 Slangerup. Tlf. (02) 27 86 69.

Repræsentanter på Sjælland:

Lars Bostrøm, Kornvænget 19, Uvelse, 3550 Slangerup. Tlf. (02) 27 86 69.

Søren K. Larsen, Polensgade 3B, st. 2300 København S. Tlf. (01) 54 61 10

Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 63 65.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:

Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.

Benny Gade, Skærmbjerg 3, 6971 Spjald.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm, Hansensvej 11, N-5030 Landås, Norge. - UFO-Norges alarmcentral og kontakt for UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05-28 01 26.

UFO-NYT abonnement:

bestilles på telefon (03) 61 87 38.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT«
offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

LEDER

Ved vi nok om ufo'erne?

Af Frank Lerbæk

Ufo-sagen er efterhånden ved at være ret så fantastisk. Fantastisk i den forstand, at man endnu ikke har et eksakt svar på gåden trods den intense forskning, der nu er foregået i mere end 30 år.

Tusinder af bøger og artikler er skrevet om emnet på alverdens sprog. Ja, der er faktisk skrevet så meget, at det kunne fylde en god stor bogreol. - Set på den baggrund, er det ikke mindre fantastisk, at der stadig er mange mennesker, der bruger det meste af deres fritid på emnet, når målet - en opklaring - tilsyneladende ikke er indenfor rækkevidde.

Naturligvis kunne man vælge den lette løsning at fortælle folk, at ufo'erne er fremmede rumskibe, der kommer her for at frelse os fra en evt. atomkrig. Den slags løsninger er der jo andre ufo-fraktioner, der har valgt, og det er de tilsyneladende også blevet populære på. Men at bringe den slags letkøbte forklaringer til torvs er ganske enkelt et flop, for ingen ved endnu, hvad ufo'er er, og hvorfor folk stadig ser fænomenet.

Uanset om sagen for nogen er opklaret eller ej, så er der grund til at forske videre, for rapporterne vil tilsyneladende ingen ende tage, hvad der egentlig er ligeså fantastisk, idet folk da til sidst må blive trætte af at »observere«, når der

ikke kommer nogen forklaring på det observerede. - Men flyver der noget rundt, og tager »det«
hensyn til, om vi gider optage rapporterne eller ej.

Vi må nok erkende, at vi faktisk ikke ved nok om de forbistrede ufo'er. Endnu engang må vi altså spytte i næverne og tage hul på et nyt år, hvor vi sandsynligvis heller ikke har udsigt til at løse gåden, men til gengæld kan se frem til masser af arbejde med økonomisk dårlige tider. En god stak flere abonnenter ville løse mange af vore problemer. Enormt mange timer bliver brugt til at skrive bøger, lave statistikker, oversætte artikler, fremstille detektorer m.m., at man sommetider kunne fristes til at spørge: Er det indsatsen værd?

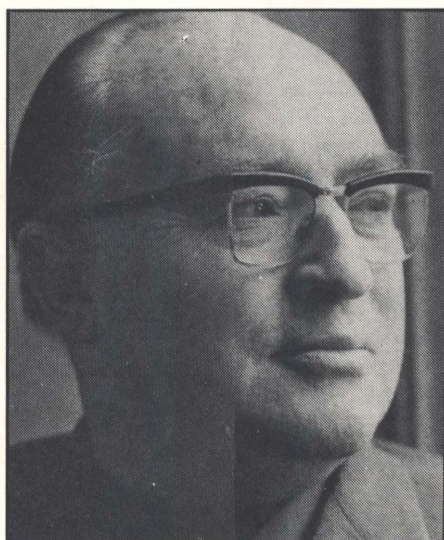
Når man så kommer til at tænke på de mange mennesker, der år efter år bakker vort arbejde op ved at forny deres abonnement på UFO-NYT, ja, så giver man sig selv et ekstra spark bagi. - Mange af disse abonnenter har selv været vidner til et eller andet fænomen, som SUFOI hidtil ikke har kunnet finde en forklaring på. Sålænge vi ikke har fundet denne forklaring, må der stadig ligge en opgave, og jeg kan næsten garantere, at selv om det skal tage yderligere 30 år at finde løsningen, så vil man stædigt fortsætte arbejdet. □

Udviklingen i USSR/1

Af Gordon Creighton

Dette nummer af UFO-NYT indeholder flere artikler om den sovjetiske UFO-scene. Denne artikel, der er den første af 3, er skrevet af Gordon Creighton, ansvarshavende redaktør af bladet Flying Saucer Review. Han har her opsamlet mange års hændelser på den sovjetiske UFO-front, i et forsøg på at klarlægge begivenhederne, især omkring Dr. Felix Zigel, der vel nok efterhånden også blandt UFO-NYTs læsere er et navn, man har bidt mærke i.

I perioden mellem foråret 1961 og sommeren 1965 bragte Flying Saucer Review (FSR) artikler fra og om Sovjet Unionen. Dette skyldtes, at artiklens forfatter dengang havde regelmæssig adgang til en del sovjetiske aviser, magasiner og tekniske tidsskrifter, der normalt ikke var til at få fat i uden for Rusland. Resultatet var, at FSR i omtalte periode havde 15 eller 16 artikler eller oversættelser, der i almindelighed handlede om sovjetiske videnskabsmænd og videnskabelige skribenters mening om rummet og rumfart, ja endda om UFOer. Mange af disse artikler havde titler som »Hvad den russiske presse mener« eller »Hvad ved russerne?« Nogle af artiklerne var ordrette oversættelser af den tids førende sovjetiske videnskabsmænd, så som akademikeren L. A. Ambartsumyan, professor Krassovskiy, dr. Asratjan, dr. Kardyshev, V. Davydov, N. Kozyrev og Klyatkovo. To eller tre af artiklerne drejede sig endda om UFO-rapporter fra Sovjet — de første, der slap ud fra dette land. Særlig bemærkelsesværdig var artiklen »Forbløffende nyheder fra Rusland: Kan dette være sandt?« Denne artikel var en oversættelse, som jeg havde lavet ud fra en artikel skrevet i Italien af Alberto

Gordon Creighton.

Fenoglio, og som handlede om en del virkelig bemærkelsesværdige russiske UFO-beretninger, som han påstod at have fået af russiske videnskabsmænd og diplomater, når de havde været på officiel besøg i Italien. (Men det har selvfølgelig aldrig været muligt at få disse russiske UFO-rapporter bekræftet, man kan kun sige om dem, at de er forbløffende, og at der må være noget sandt ved dem, da de ligner de rapporter, der kommer ind fra den øvrige verden.)

Der gik derefter mange år, før vi

igen modtog noget særligt fra Rusland, men nu lader det til, at tiden er inde, for nu siver der igen fantastiske nyheder ud fra dette land. For at det ikke skal være løgn, er kilden til disse friske nyheder selveste dr. Felix Zigel, den bedst kendte russiske UFOlog. Denne nye udvikling omtales i denne artikels 2. del. Bringes i UFO-NYT nr. 1/1984.

Lad os i mellemtiden vende blikket mod hvad, der er sket i årene siden 1961-65. FSR's redaktør gennem de fleste af årene var Waveney Girvan, efter hans pludselige død overtog Charles Bowen posten. Hvis vi ser tilbage og betragter nogle af de titler, Waveney Girvan valgte til mine artikler fra USSR, ser det ud som om, han troede, at Sovjet ville »gøre rent bord« og som de første »fortælle os sandheden om UFOerne.«

Som historien nu har vist, gik det anderledes. Alle disse russiske artikler var unægtelig fyldt med en smittende entusiasme om Kosmos, om rejser i rummet og mulighederne for at finde intelligent liv andre steder, man kan faktisk godt sige, at russerne stadig både skriver og tænker på samme måde om de nævnte emner. Det var dog aldrig deres mening, at »være de første, der fortalte verden sandheden om UFOerne.« De havde andet i tankerne. De ville slå helt fast, at de var de første i rummet, de ville vinde rumkapløbet og bruge denne overlegenhed på deres ambitiøse planer med vores planet.

Dr. Felix Zigel

Først adskillige år efter 1965 modtog FSR lidt materiale fra USSR, men hvad vi kunne se fra den kilde,

var at en del videnskabsmænd og videnskabelige skribenter tilsyneladende udtalte sig meget frit om UFOer. Den første blandt disse videnskabsmænd var dr. Felix Zigel, professor i kosmologi ved luftfartsteknisk institut i Moskva (som på en måde er underlagt militærets kontrol). Blandt hans elever var de sovjetiske kosmonauter. Ziegels opstigen gennem graderne er gået hurtigt. Efter endt eksamen ved Stats Universitetet i Moskva 1942, blev han ansat som aspirant (dvs. junior medlem) ved afdelingen for astronomi ved USSR videnskaberne akademi. Fra 1943 underviste han i astronomi og matematik på forskellige universiteter og i 1963 flyttede han til luftfartsteknisk institut i Moskva, hvor han tog sig af kosmonauternes træning.

Han har været interesseret i UFOer siden 1965, og siden FSR begyndte at udkomme det år og regelmæssigt har været til at få i Rusland, er det ikke umuligt, at vi har været med til at forme hans mening om emnet. I mellemtiden begyndte andre i USSR at tale om at starte en slags halv-civil forskningsgruppe. Vor ven dr. Jacques Vallée besøgte Moskva i årene omkring 1968 og traf sovjetiske UFOloger, og efter sin hjemkomst fortalte han, at det fortaltes, at det sovjetiske flyvevåben lå inde med mere end 15.000 UFO-rapporter (en halv gang flere end det amerikanske flyvevåben, der sagdes at have omkring 10.000 på det tidspunkt).

General Stolyarovs gruppe

I oktober 1967 blev generalmajor Porfiriy Stolyarov fra det sovjetiske flyvevåben (han har måske trukket sig tilbage) indsat som formand for en betydningsfuld organisation, kendt som USSR Forenede Komité for Astronautik, og det fortaltes, at det var i denne organisation, den nye UFO-undersøgelsergruppe blev dannet. Vi fik at vide, at generalmajor Stolyarov, der havde kendskab til alle disse top-hemmelige rapporter, havde spurgt det sovjetiske luftfartsministerium om hans gruppe kunne få adgang til rapporterne.

»Ja«, blev der sagt. »Dan først din gruppe, derefter får du UFO-rapporterne.«

Men der kom intet ud af det. Nogen må have fået tid til at tænke

over det endnu en gang. Efter hvad vi har hørt fra Jacques Vallée, ser det ud til, at da Stolyarov fortalte ministeren, at hans UFO-undersøgelsergruppe var dannet, så nu ønskede han at få rapporterne, var svaret det mest kendte russiske ord: »Njet!«

Da Stolyarov spurgte hvorfor, fik han at vide: »Fordi dette er for stor en sag, og du er for lille!«

Men de sovjetiske aviser og tidskrifter fortsatte med at bringe UFO-beretninger. Interessen for emnet var tilsyneladende meget udbredt. Det var endnu ikke tabu. For pludselig skete der noget meget forbavsende.

Zigels TV-appel

Den 10. november 1967 dukkede to enkeltpersoner, som tilsyneladende handlede efter tilladelse fra landets øverste myndigheder, — det var nemlig professor Felix Zigel og generalmajor Stolyarov, — op i et sovjetisk TV-program og fortalte landets indbyggere, at UFOerne eksisterede, og de tilligemed var en sag af højeste videnskabelige vigtighed. Zigel sagde blandt andet:

»Uidentificerede flyvende objekter er et meget vigtigt emne, som vi må undersøge udførligt. Vi opfordrer alle de seere, der har set mærkelige flyvende fartøjer over Sovjet Unionen, til at sende os så udførlige beskrivelser som muligt. Dette er en seriøs udfordring til videnskaben, og vi

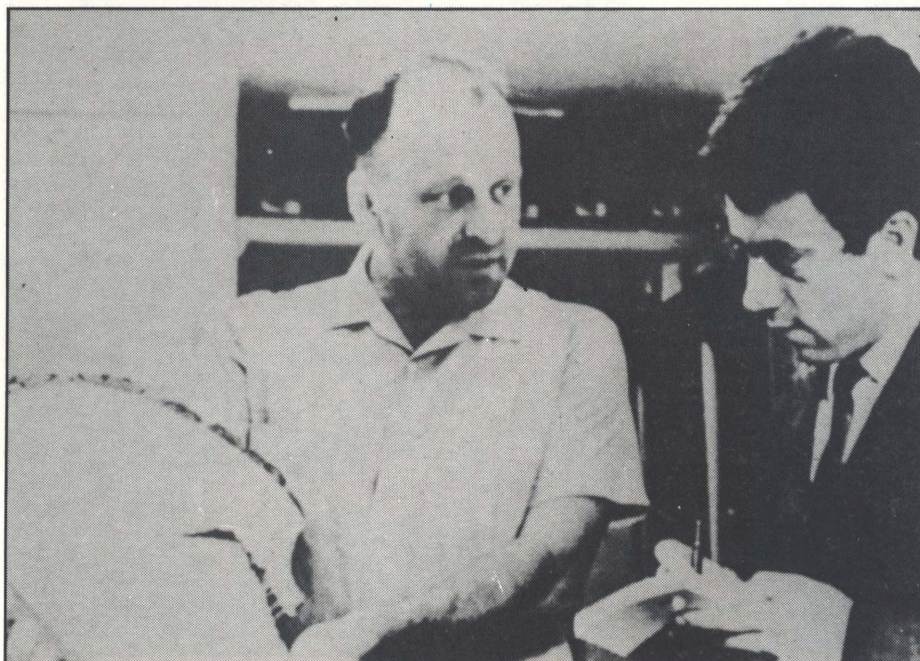
behøver hjælp fra alle sovjetborgere. Vær venlig at skrive til os på følgende Moskva adresse...« (som fulgte).

Opfordringen blev sendt i den bedste sendetid. Millioner hørte og så programmet. Den vel-disciplinerede sovjet-borger kunne ikke lænere være i tvivl. Hans pligter overfor staten omfattede nu også at indrapportere UFOer!

Opfordringens øjeblikkelige resultat var en veritabel oversvømmelse med rapporter. I løbet af en eller to dage modtog Zigel og hans kolleger over 200 gode og nye rapporter, og der kommer stadig flere. (Og da det var en Moskva adresse, der blev givet, kommer der faktisk stadig rapporter, hvilket har sat de russiske myndigheder i forlegenhed). Selv aviserne var fyldt med læserbreve, hvori folk fortalte, hvad de havde set.

Kursændringen

Så kom kovendingen. En eller anden meget højt oppe i det sovjetiske hierarki er tilsyneladende blevet foruroliget over situationen, så vejrhansen drejede, og det sovjetiske bureaukrati skiftede fra tolerance til skarp afvisning. I marts 1968 begyndte de samme aviser, som få dage forinden havde bragt en sand overflod af UFO-rapporter en omhyggeligt planlagt latterliggørelses-kampagne. UFO-rapporter var nu »uvidenskabelig vrøvl«, »hjerne-spind«, »massehysteri«, »kapitalis-

Astronomen, professor i matematik og aerodynamik, Dr. Felix Y. Zigel ses her i samtale med Peter Krassa, der ofte har skrevet artikler til det tyske blad Esotera.

tisk anti-sovjetisk propaganda« osv.

Samtidig gik det russiske videnskaberne akademi i aktion og slog med sin umådelig store indflydelse fast, at der absolut ikke var nogen videnskabelig begrundelse for, at der fandtes UFOer. Oraklet havde talt, og det var så det. Sagen var dermed afsluttet for bestandigt.

Professor Zigel fik besked på at afslutte sin UFO-forskning og standse indsamlingen af øjenvidneberetninger. (Husk lige på, at dette foregik i marts 1968. Condon Rapporten blev ikke offentliggjort i USA før den 8. januar 1969. Så hvis det ikke drejer sig om en hemmelig aftale, var den russiske og den amerikanske regering åbenbart på parallel kurs, når det drejede sig om UFOer).

En interessant kommentar fra en, der troede, at der var en sådan hemmelig aftale, var allerede at læse i FSR vol. XI nr. 3 (maj/juni 1965), i afsnittet »World Round-Up« (Nyheder fra hele verden) under overskriften:

Frankrig: Gik efterretningstjenester sammen om UFOer?

»Bordeaux avisen Sud-Ouest

bragte den 17. februar under overskriften OVERRASKENDE FOREDRAG I MOURENIX følgende beretning: 'George Langelaan, romanforfatter, journalist og forhenværende efterretningsofficer, som under krigen blev landsat i Frankrig pr. faldskærm efter at have fået et nyt ansigt ved hjælp af plastik-kirurgi, holdt mandag et foredrag i Mourenx, Landes, hvortil han var specielt inviteret.

Under emnet flyvende tallerkner erklærede George Langelaan, som syntes forholdsvis godt orienteret, at den russiske og den amerikanske efterretningstjeneste havde samarbejdet, og var kommet til, som han siger, følgende forbavsende konklusion: De flyvende tallerkner eksisterer, de er af udenjordisk oprindelse, og fremtiden — endda snart — ville tillade en bekræftelse af den erklæring.'«

Zigel står lavt

Lad os vende tilbage til Zigel. Nogle af de russiske videnskabsmænd kaldte ham allerede »en farlig drømmer«, og betydningsfuld som han tilsyneladende var for de russiske myndigheder, som lærer for deres

kosmonauter, var det klart, at han nu måtte være mere forsigtig. Naturligvis rettede han sig efter sine nye ordre og holdt sig inden for de afstukne rammer i alt, hvad han gjorde og sagde og holdt en meget lav profil. Han forsøgte ikke på at komme i TV eller radio for at tale om UFOer eller opfordre befolkningen til at indsende flere UFO-rapporter. Og det blev med øjeblikkelig virkning forbudt ham at have forbindelse med fremmede journalister.

Men det var for sent, for hver eneste russer kendte hans navn og vidste, at han var Ruslands »UFO-ekspert«. Rapporterne blev ved med at strømme ind til ham, og de gør det stadig, for det var en Moskva adresse, der blev givet.

Parapsykologien i Rusland og Nautilus beretningen

For næsten et årti siden havde Rusland fået opbygget et markant forspring over for Vesten i sit kendskab til det enorme ukendte område, som vi slår sammen under fællesbetegnelsen ESP, PSI eller parapsykologi. Man behøver ikke at fortælle UFOforskere, at der er et vist sammenhæng mellem dette område og UFOforskningen. Mange har allerede erkendt, at vi her ikke står overfor to gåder, men en, og, hvis det er tilfældet, har vi knapt nok et fyldestgørende ordforråd til blot at tænke på det, endsigse forklare det.

Denne pludselige stigning i interessen for parapsykologi i Rusland var et direkte resultat af en populær videnskabelig artikel i et fransk tidsskrift om et påstået telepatisk eksperiment, som amerikanerne havde udført ved hjælp af deres ubåd Nautilus. Ikke siden Lenins død og gennem Stalinårene og hans regime har sådanne aktiviteter kunnet udføres åbenlyst noget sted i USSR, alene tanken om telepati ville ryste en hver rettroende ateistisk materialistisk marxist. Men faktisk var der en, endda nulevende russer, som engang foretog sådanne eksperimenter helt tilbage i Lenins regeringstid, ja sågar under Stalin! Det var den internationale kendte russiske fysiolog dr. Leonid Leonidovich Vasilev (68 år i 1968). I april det år henvendte han sig til en forsamling af russiske top videnskabsmænd,

På billedet ses her fra venstre Alexander Kazanzew, Henry Gris og William Dick. Det de står med i hånden er en 8.500 år gammel japansk statuette.

som var samlet for at fejre årsdagen for radioens opdagelse. Ingen af dem forventede at høre sådant noget førsteklases spidsborgerlig opspind som telepati. Men det var lige netop, hvad Vasilev talte til dem om. »Mental radio« kaldte han det. Den franske beretning om det amerikanske forsøg med atomubåden Nautilus, må have udløst noget lignende en bombe i Vasilevs hjerne. Han sagde til sine mål-løse kolleger:

»Vi har udført omfattende og indtil nu urapporterede ESP-undersøgelser under Stalin regimet! Og idag afprøver amerikanerne telepati ved hjælp af deres atom-ubåde. Den sovjetiske videnskab udførte mange vellykkede telepatiforsøg for et kvart århundrede siden! Det er vigtigt, at vi kaster vore fordomme bort. Vi må kaste os ud i udforskningen af dette livsvigtige område igen!«

Dr. Vasilev var, skønt stort set glemte i 1968, unægtelig en respekteret sovjet borger. Havde han ikke været medlem af det russiske medicinske akademi, leder af universitetet i Leningrad og modtaget Lenin ordnen. Naturligvis spildte det sovjetiske hierarki ikke tiden efter at have hørt hans råd. For havde han ikke kort og godt fortalt dem: »At opdagelsen af den energi, der ligger bag ESP, ville overgå opdagelsen af atomenergien.«

Så de højeststående kammerater tørrede hurtigt et kvart århundredes støv af Vasilevs gamle notesbog og anbragte ham i et fint nyt parapsykologisk laboratorium — intet blev sparet — og de udstyrede faktisk Sovjet Unionen med en hel serie af disse etableringer, fast besluttet på, at det sovjetiske emperie skulle være det førende på alle områder, som det er det inden for sporten, videnskaben og med nucleare våben.

Moskva konferencen og Ostrander-Schroeder besøget 1968—1970

Et af de første resultater var Den Første Internationale konference om parapsykologi i Moskva, som startede i juni 1968. Blandt de udenlandske deltagere, som var kommet for at møde de aktive sovjetiske videnskabsmænd inden for dette nye område, var to kvinder, Sheila Ostrander, russisk-talende og dimit-

teret fra University of Manitoba, Canada, og amerikaneren Lynn Schroeder. Begge havde rejst en del og skrevet om forskellige emner. Denne, deres første tur til Rusland og adskillige andre senere, resulterede i en virkelig vellykket bog, Psykisk forskning bag jerntæppet.

Officielt var der stadig »tøbrud« over for Vesten i 1968. Dengang var parolen stadig »afspænding«, og da der stadig var »tøbrud«, fik de to nordamerikanske kvinder lov til at rejse frit omkring og mødte mange betydningsfulde russere inden for det parapsykologiske område, deriblandt både videnskabsmænd, medier og særligt følsomme inden for området. De så laboratorier og talte med forskere med en frihed, der var ganske utænkelig i dag, hvor al psykisk forskning i Sovjet foregår bag en af KGB kontrolleret uigennemtrængelig skærm. (Allerede i 1970 vidste russerne, hvordan man ved hjælp af telepati kunne sende kodede meddelelser fra et menneskes hjerne til et andet, og var derved ved at udvikle et — som dr. Andrija Puharish og andre nu advarer os mod — våben af parapsykologisk art.)

En af de videnskabsmænd, der med stor entusiasme talte med de to kvinder, var Edward Naumov, biolog og engang en af de førende indenfor sovjetisk parapsykologi. Han havde rejst gennem USSR og holdt over 460 forelæsninger om ESP og vist videnskabelige ESP-film på snesevis af institutter.

Naumovs entusiasme gik langt ud over ESP og telepati og i retning af psykologisk fotografi (noget lignende Ted Serios' arbejde i USA), vandvisning (med ønskevist), »øjnløse syn«, clairvoyance osv. Kort tid efter var Edward Naumov at finde i en af KGBs arbejdslejre. Han »entusiasme« må have trådt en i hierarkiet over tæerne. Måske var han bare for villig til at fortælle udlændinge om de parapsykologiske opdagelser i Rusland.

Zigels syn på UFOer i 1968

Der var imidlertid en person, som de nordamerikanske kvinder ikke fik lov til at møde, ligemeget hvor meget de end forsøgte, og det var dr. Felix Zigel. Hans forbud mod at træffe udenlandske journalister stod stadig ved magt. Men kvin-

derne var alligevel i stand til at få en del at vide om hans UFO-forskning. De skrev i deres bog, at for Zigel var UFOerne en ubestridelig kendsgerning. Hans synspunkt var, at UFOerne var udenjordiske. Intet sted i deres bog skriver kvinderne noget om Zigels påstande vedrørende UFO-landinger og -besætningsmedlemmer, hvilket er interessant i lyset af, hvad vi senere skal se.

Gris-Dick besøget 1972—1975

Tidligt i 1970erne (fra 1972 til 1974 eller måske 1975) foretog yderligere to udenlandske journalister en del rejser til Rusland, også de skrev en udmærket bog, The New Soviet Psychic Discoveries. Forfatterne var Henry Gris, født i Letland og taler flydende russisk, og William Dick, født i England. Gris dimite-rede fra Columbia School of Journalism og var journalist ved UPI i Rusland under Anden Verdenskrig og i tiden efter. Siden 1969 har han været ansat ved det amerikanske blad National Enquirer og er i dag leder af rejseredaktionen. Hans kollega William Dick blev ansat ved National Enquirers London kontor i 1963 og er idag bladets hovedredaktør med de seneste videnskabelige fremskridt, især indenfor medicin og parapsykologi, som speciale.

Da Gris og Dick ankom til Moskva i 1972 var »klimaet« for udenlandske journalister stadigvæk forholdsvist godt, og lige som de to kvinder før dem, fik de en del hjælp af de sovjetiske myndigheder og videnskabsmænd, og de udførte et lige så godt arbejde ved at interviewe mange parapsykologer, læger astronomer osv., samt videnskabsmændenes medier. Gris og Dicks bog var en værdig efterfølger til Sheila Ostrander og Lynn Schroeders værk.

Gris og Dick møder Zigel

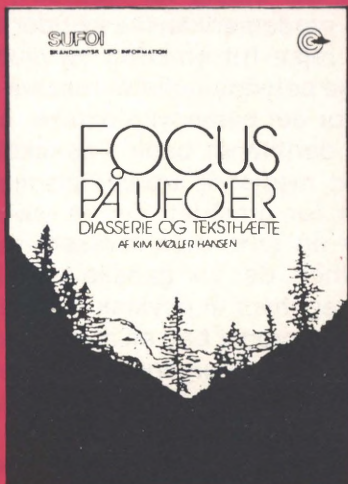
På et punkt havde Gris og Dick større succes end de to kvinder. De var istand til at møde dr. Felix Zigel privat i forfatteren og historikeren Aleksandr Kazantsevs lejlighed. Det var som om Zigel og Kazantsev følte, at de nu kunne tage det mere afslappet, i hvert fald når de talte om UFOer, og at det var alle tiders chance for at få Zigels synspunkter ud til Vesten. Zigel insisterede imidlertid på, at

FOCUS PÅ UFO'er

Diasserie og teksthefte
Af Kim Møller Hansen

Mange af UFO-NYTs læsere har ved flere lejligheder givet udtryk for, at de var interesseret i at købe nogle af de UFO-fotos, der bringes i UFO-NYT. Nu er chancen her...!

Diasserien består af 36 dias (24x36 mm) og fortæller om udvalgte klassiske udenlandske og danske UFO-observationer og UFO-fotos samt giver en orientering om SUFOIs udforskning af UFO-fænomenerne. Diasserien »Focus på UFO'er« giver således en generel indføring i en del af problematikken omkring UFO-fænomenerne.

FOCUS PÅ UFO'ER sætter focus på:

- *Kenneth Arnolds observation*
- *Project Blue Book*
- *UFO-klassikeren McMinnville 1950*
- *UFO-klassikeren Trindade, 1958*
- *UFO-klassikeren Socorro, 1964*
- *Saas-Fee, Schweiz 1975*
- *New Zealand 1978*
- *Computeranalyse af UFO-fotos*
- *Evald Hansen Maarup, 1970*
- *SUFOIs rapportindsamling*
- *Projekt UFO-DATA*
- *SUFOIs udadvendte aktiviteter*

Textsheftet er på 30 sider og indeholder foruden fyldige billedtekster med henvisninger også en omfattende litteraturliste, hvor man kan finde uddybende litteratur om emnet og dets mange spændende aspekter.

UFO-billederne i »Focus på UFO'er« er udvalgt af SUFOIs Fotoafdeling i nært samarbejde med SUFOIs Efterforskningsafdeling. De udvalgte fotos hører til blandt de mange tusinde formodede UFO-fotos, der er taget gennem årene verden over. SUFOI har et udbredt samarbejde med alle væsentlige udenlandske UFO-organisationer og har derfor kunnet fremskaffe veldokumenterede og pålidelig oplysninger om også de udenlandske fotos i serien.

Diasserien blev udarbejdet i efteråret 1982 og har siden november 1982 været anvendt med succes på mange danske skoler som led i emnearbejder om UFOer.

Underviser du på en skole, højskole eller et folkeuniversitet — eller har du tænkt dig at starte en studiekreds — eller vil du overraske venner og bekendte med et lille lysbilledforedrag om dette spændende emne ... ja, så er FOCUS PÅ UFO'ER lige sagen!

Prisen er kun **kr. 200,-** + kr. 10,- (porto og ekspedition).

Bestilling foretages ved at indbetale beløbet til:

**SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte, Giro 9 11 77 25**

Mærk modtagerdelen »FOCUS PÅ UFO'ER«.

Oplaget er begrænset, og vi gør opmærksom på, at ekspeditionstiden kan være op til 3 uger, da vi ved mange bestillinger må forøge oplaget.

han ville kontrollere hver eneste ord i interviewet bagefter, så det, Gris og Dick beretter om hans syn på UFOer, kan betragtes som værende autentisk og autoritativ. Zigels lange samtale med dem, udformet som spørgsmål og svar, fylder hele kapitel 13 i deres bog. Hvad, der er værd at bemærke, er, at Zigels mening om UFOerne er dannet siden Ostrander og Schroeder besøgte Moskva. For han fortalte Gris og Dick, at han nu mente, at UFO-fænomenet var et »anden-dimension« eller »multi-dimension« problem. (Det er der også nogle forskere i Vesten, der mener). Med hensyn til UFO-landinger og -besætningsmedlemmer var Zigel stadig forbeholden. Han ville ikke benægte, at der havde været landinger i Jordens fortid, da menneskene endnu var ret primitive, men han erklærede dog: »Bortset fra nogle få rekognosceringsture nu og da, vil jeg påstå, at der ikke har været nogen landinger indenfor vores civilisations tid.« Og han benægtede eftertrykkeligt et hvert kendskab til bekræftede landinger eller bekræftede observationer af UFO-besætningsmedlemmer på sovjetisk territorium, selvom han fortalte, at der var nogen, der påstod, at de havde set noget sådant.

Zigels mening om UFOer udvikles yderligere

Det er ikke helt klart, hvornår det lykkedes Gris og Dick at tale med Zigel, men det var først efter utallige forsøg og forespørgelser, så det må have været på en af deres senere rejser til Rusland, højst sandsynligt i 1975. Men lige meget, for det, de berettede, at Zigel havde sagt til dem, er meget interessant, for i anden del af denne artikel løftes sløret for, hvad Zigel nu (i 1981) mener om UFOer. Nu indrømmer han, at der i den senere tid har været en del landingstilfælde både i og uden for Moskva, og at der i flere tilfælde er observeret besætningsmedlemmer. Han er, hvilket omtales senere, endda gået så vidt som til at sige, at visse typer af de fremmede ligner mennesket så meget, at de meget vel kan leve blandt os uden at vi har kendskab til deres eksistens.

I anden del af denne artikel bringes detaljerede beskrivelser af disse landinger, og der fortælles om

den fantastiske hændelse, der fandt sted om natten den 14. juni 1980, da et stort skiveformet objekt med en diameter på mindst 120 m blev rapporteret svævende over Moskva i 5 min. og skabte en del

panik. Det blev ialt set over forskellige dele af USSR i 40 min., og fotograferet.

Kilde:

Flying Saucer Review vol. 27 nr. 3.

Findes der intelligens-væsener ude i rummet?

Af Sergej Breus.

UFO-NYT bringer her nogle nyere pressemeddelelser fra det sovjetiske nyhedsbureau APN. De beskæftiger sig med UFO'er og liv i rummet.

Der findes mangfoldige hypoteser med hensyn til den mulige eksistens af civilisationer andre steder i universet end på vor Jord, og i givet fald hvor, i hvilke dele af universet. Hidtil har videnskaben ikke kunnet give et entydigt svar på dette spørgsmål, og der hersker blandt forskere direkte modstridende opfattelser. Pessimisterne hævder, at vi er alene i universet, optimisterne derimod mener det modsatte.

For kort tid siden mødtes forskere fra Sovjetunionen og en række andre lande i Tallinn til et forum, hvis tema var søgningen efter intelligent liv i universet. Selve den omstændighed, at en sådan drøftelse arrangeres, viser, at det optimistiske synspunkt absolut ikke betragtes som håbløst. En af de særligt interessante tanker, der fremkom under drøftelserne, blev fremsat af den sovjetiske professor Leonid Marotjnik fra det sovjetiske videnskabsakademi's Rumforsknings-Institut. Han gav udtryk for den opfattelse, at vort solsystem har en særlig placering i vor galakse — Mælkevejen.

Solsystemets særstilling med planeter, hvoraf én er beboet af intelligensvæsener, kaster nyt lys over de problemer, der rejser sig under søgningen efter andre former for intelligent liv i universet uden for solsystemet. Der er nu etableret seriøst videnskabeligt grundlag for at gå ud fra muligheden af noget sådant.

Forholdet er det, at Solen i vor

galakse bevæger sig omkring galaksens centrum i en ganske bestemt kredsbane. Som bekendt opstår der stadig nye stjerner i vor galakse, og en del af dem er af samme type som vor sol. Den og dens planeter er imidlertid dannet nær en ganske speciel kredsbane som i alle stjernesystemer af samme type som vor galakse er den eneste, og som udgør et sted af særlig betydning. Her roterer alle galakser synkront med deres spiralformede slæb af stjerneformationer. Derfor er betingelserne for dannelsen af nye stjerner i særlig grad tilstede her. Vort solsystems bane forløber netop nær denne specielle kredsbane. Eftersom Solen, Jorden og eksistensen af intelligent liv hér er opstået under netop disse specielle omstændigheder, kan det formodes, at de pågældende kredsbaner både i vort og i andre galakser netop er de steder, hvor søgningen efter intelligent liv bør koncentreres.

Naturligvis kan der være tale om et rent tilfældigt sammenfald. Men hvis det ikke er tilfældet, åbner der sig nye perspektiver i søgningen efter civilisationer udenfor Jorden.

Moskva 19. juli 1982

Ikke UFO'er men anomale fænomener

I slutningen af 1982 samledes halvdan hundrede sovjetiske eksperter på forskellige videnskabelige og tekniske områder i Kijev for at drøfte udforskningen af anomale

(dvs. afvigende fra det normale) fænomener i naturen.

Professor Vsevolod Troitskij, som er viceformand for kommissionen til opfangning af kunstigt frembragte signaler fra verdensrummet, siger til pressebureauet APN, at naturligvis forekommer der fænomener af ukendt natur. Dem kalder vi anormale. F.eks. er der de såkaldte UFO'er — uidentificerede fremmede objekter — også kaldet flyvende tallerkener, som videnskaben ikke har kunnet give nogen endelig forklaring på. Ganske vist har der heller ikke indtil nu været gennemført egentlig specialforskning på dette område. De forskellige arbejdshypoteser, der er opstillet, er temmelig vage og afspejler efter min mening de enkelte forskeres holdning — positiv eller negativ, optimistisk eller pessimistisk — til fænomenerne. Fantasi-forestillinger og rygter, og ligefrem den rene spekulation i emnet har frit slag.

Et af de fænomener, der diskuteredes på mødet i Kijev var kuglely. Det er nu omkring 150 år siden, man for alvor begyndte at studere dette fænomen, men gåden er stadig ikke opklaret. Gule, hvide og orange kuglely kan dukke op ganske pludseligt, gå gennem vinduesruder, trille ud af telefontragter eller stikkontakter, eksplodere eller bare forsvinde uden at gøre skade. I løbet af de 150 år er der beskrevet over 4000 tilfælde. Det er tilmed berettet, at kuglely ganske fredeligt er »gået ind« i et menneske uden at gøre skade. Men der er også nævnt tilfælde, hvor kuglelynet er eksploderet og har dræbt mennesket.

Moskva-bladet Pravda berettede i 1981 om et tilfælde, hvor et jetfly, ført af en militærpilot, B. Korotkov, med en flyvehastighed på 520 km i timen mødte en ildkugle på 5 meters diameter. Kuglen passerede på udfordrabelig måde gennem flyet fra for til agter og eksploderede i halepartiet, som beskadigedes, og samtidig gik flyets motorer i stå.

Undersøgelserne fjøede bare yderligere spørgsmålstejn til gåden. Kuglelynet — hvis det altså var et kuglely — hverken stod stille eller bevægede sig imod flyet.

fortsættes side 37

Bestrålingstilfælde

Af John F. Schuessler

Den 29. december 1980 kom Betty Cash, Vichie og Colby Landrum kørende ad Cleveland-Huffmann landevejen lige nord for Lake Houston, på vej hjem til Dayton. Pludselig svævede et kæmpestort diamant lignende objekt hen over vejen. Beretningen er det såkaldte Cash-Landrum bestrålingstilfælde.

Bestrålingssyge problemet, der skyldes UFO'er er belyst gennem disse korte eksempler:

24. oktober 1887

En familie fra Venezuela bliver udsat for et meget stærkt lys, fra et uidentificeret flyvende objekt (UFO), og blev forbrændte, kastede op, tabte håret og fik omfattende svulster.

20. maj 1967

En canadisk prospektor (en der søger efter naturrigdomme), Step-

hen Michalak, mødte et landet UFO og blev forbrændt, fik kvalme, kastede op og fik svulster.

3. oktober 1973

En truckfører fra Missouri blev udsat for et meget stærkt lysende UFO, var blændet i adskillige dage og havde synsforstyrrelser i et år. Disse og hundreder af andre lignende tilfælde, antyder at UFO'er har en ret alvorlig virkning på folk. Hvordan kan disse mennesker blive hjulpet? Hvad kan vi lære om

UFO'erne ved at studere disse menneskelige påvirkninger?

En lille gruppe bestående af ingeniører, videnskabsmænd og læger, har skrevet Projekt VISIT (Det internationale team til udforskning af befordringsmidler), der beskriver alle de tilfælde, hvor UFO'er har haft en skadelig virkning på vidnerne, fordi de er blevet bestrålet, eller hvor de har påstået at have været inde i et UFO. Medlemmerne i VISIT-gruppen samler og analyserer data, der omhandler UFO'ernes psykiske virkninger på folk. Disse videnskabelige og medicinske data bliver så undersøgt for at finde ud af, hvordan UFO'erne sandsynligvis fungerer.

Den seneste VISIT-rapport er baseret på en observation, der foregik d. 29. december 1980, da tre indb. fra Texas mødte et UFO og blev forbrændt forskellige steder, og som følge deraf skulle de behandles med medicin. Betty Cash (51), Vickie Landrum (57) og Vickies barnebarn Colby Landrum (7), kørte hjem til Dayton, Texas, ad Cleveland-Huffman landevejen lige nord for Lake Houston. Klokken var 21, og vejen var øde. Den første antydning af, at der var ved at ske noget usædvanligt, var tilstedeværelsen af et meget stærkt lys nogle km væk, lige over fyrretæerne. Betty bemærkede det usædvanlige lys, men imidlertid tabte hun det af syne p.gr.a. alle træerne langs vejen.

Pludselig svævede et kæmpestort diamant-lignende objekt hen over vejen, i kort afstand fra bilen. »Det var som en brændende diamant«, sagde Vickie. Gløden var

Kunstnerisk gengivelse af området (af Kathy Schuessler).

så intens, at de knap nok kunne se på det. Vickie troede først, at det var en bibelsk profeti, der blev opfyldt, og hun ventede derfor at Jesus skulle komme ud af ilden i himlen.

Samtidig med at hele området var oplyst som om dagen, udspyede UFO'et desuden periodevis også flammer nedad. Af frygt for at de ville blive brændt levende, standsede Betty bilen, en Cutlass Oldsmobile 1980, uden at køre ind til siden først. De stod alle tre ud af bilen for at se UFO'et bedre. Colby blev meget bange og skyndte sig ind i bilen igen, mens han bad sin bedstemor om også at komme ind i bilen. Det gjorde hun og trøstede så Colby.

Betty stod først et stykke tid ved bildøren og gik så frem til kølerhjelmen. Efter at Vickie havde bedt meget, kom Betty til sidst tilbage til bildøren. Dørhåndtaget var så varmt, at hun blev nødt til at bruge sin læderfrakke som beskyttelse for at åbne døren.

Selvom temperaturen kun var omkring 4 grader C., var varmen fra UFO'et skyld i, at vidnerne begyndte at svede og føle sig dårlig tilpas, så derfor tændte de for bilens air condition.

Hvergang objektet udspyede flammer hævede det sig. Når flammerne så holdt op igen, tabte det højde. Lysstyrken ændrede sig aldrig. Desuden kunne alle tre høre en underlig bippende lyd, mens de så objektet.

Til sidst holdt objektet op med at udspy flammer, hvorefter det hævede sig og fløj mod SV og var ude af syne efter kort tid. Vickie og Colby sagde, at der var adskillige helikoptere både over og under UFO'et. Vickie sagde lettet »vi er uden for fare, og vi er sunde og raske, men jeg brænder, og det er så varmt«.

Betty var udsat for objektet i 10 min., Vickie mellem 3 og 5 min. og Colby kun omkring 1 min. Da Betty hurtigt kørte hjemad, drejede hun til højre. Der var gået fem min., og UFO'et var lige foran bilen sammen med et stort antal helikoptere.

»Himlen var fyldt med helikoptere«, sagde Betty. Nogle var nær objektet, mens andre bevægede sig langsomt bagefter. Hun frygtede, at helikopterne ville støde

sammen. De blev forbavset over, at der var mere end 20 helikoptere. »Larmen fra helikopterne var som en tornado« sagde Vickie.

De speedede op på vej hjem, da de drejede ind på Huffman-Eastgate vejen. På det tidspunkt ville objektet være synligt i ca. 5 min. endnu, inden det forsvandt op i skyerne. På FM 1960 hovedvejen fjernede de sig fra UFO'et, men kunne stadigvæk se det som et formindsket, men meget klart lys i ca. 2—3 min.

Usædvanlige medicinske følger

Betty satte Vickie og Colby af i Dayton og nåede hjem til sig selv kl. 9.05 om formiddagen, hvor hendes veninde Wilma ventede. Da Vickie forlod bilen sagde hun: »Jeg har ondt i hovedet, jeg føler mig sløj«. Betty følte sig endnu mere sløj. Senere fik hun en skrækelig hovedpine og kvalme, hendes hals begyndte at svulme op, og hun fik røde pletter over alt i ansigtet og hovedet. D. 29. december var en dag der ændrede Bettys og Vickies liv totalt. Betty, en usædvanlig energisk kvinde, havde planer om at åbne en ny restaurant. Den følgende sygdom gjorde imidlertid, at hun måtte opgive disse planer. Gennem de næste fire dage blev Bettys helbred dårligere og dårligere. Hendes øjne svulmede op, så hun næsten ikke kunne se noget, de røde pletter blev til blærere af klart væske, og hun var meget svag med diarré og

kvalme. Vickie var meget bange for, at Betty skulle dø, og da hun ikke rigtigt kunne foretage sig noget, sendte hun bud efter lægen.

Efter et antal telefonsamtaler, fik en læge Vickie til at køre Betty på skadestuen, hvor et hold læger og sygeplejesker ville tage imod hende, og behandle hende som en brændsårpatient. Over de næste dage tabte Betty nogle stykker hud i ansigtet og omkring 50% af håret faldt af.

Efter 12 dage blev Betty udskrevet fra hospitalet, selv om der kun var en lille forbedring. Nogle dage efter blev hun igen dårligere og blev derfor indlagt for anden gang, denne gang i 15 dage. Gennem de følgende uger efter hændelsen smurte Vickie sig selv og Colby ind i noget baby lotion, for at stoppe forbrændingen i deres ansigter. Deres maveonde og diarré forsvandt efter nogle uger, men deres øjne har tilsyneladende taget skade, og bliver derfor fortsat behandlet. Colby havde mærridt i nogle uger og var meget bange for stærkt lys på himlen om natten, eller når han så en helikopter.

Sammen drag af de medicinske følger

Colby:

Huden blev rødlig, øjnene svulmede op og der kom væskeansamlinger, maveonde, appetitløshed, tabte sig i vægt og mellem-

Fotografi af området hvor det fandt sted. Til venstre Alan Holt, til højre Vickie Landrum.

rummene mellem tænderne blev større.

Vickie:

Huden blev rødlig, øjnene svulmede op og der kom væskeansamlinger samtidig med, at de blev ømme, synsforstyrrelser, maveonde, diarré, appetitløshed, åbne sår på armene, der resulterede i, at der kom ar og at hudfarven forsvandt, ødelæggelse af fingerneglene, håraffald og det nye hår der voksede ud havde en anden sammensætning.

Betty:

Huden blev rødlig, øjnene blev så opsvulmede, at hun næsten ikke kunne holde dem åbne, desuden blev de ømme og der kom væskeansamlinger, dårligere syn, opkastning, diarré, appetitløshed, tabte energi, døsig, åbne sår og hudfarven forsvandt, meget håraffald og det nye hår havde en anden sammensætning.

Vidnerne har været udsat for stråling

Det elektromagnetiske spektrum er delt ind i grupper efter bølglængder. Alfa- og gammastråler har meget korte bølglængder, ultraviolet stråling, synligt lys og infrarød stråling, har betydeligere længere bølglængder. Da disse områder overlapper hinanden, kan en person let blive udsat for områder med forskellige bølglæng-

der — f.eks. alfastråler og ultraviolette stråler.

Hvis man bliver udsat for ultraviolette stråler, kan det fremkalde opsvulmede øjne med væskeansamlinger på øjenlågene, og en rødlig farve af huden. Gamma- og alfastråler, kan fremkalde en stærk sløvhed, appetitløshed, kvalme opkastning, selvopgivelse, stærk hovedpine og svimmelhed.

Symptomerne giver et fingerpeg om, hvor stor bestrålingen har været. Graden af sygdommen afhænger bl.a. af, hvor stor en dosis og hvilken slags energi, man har været udsat for. Der er ikke nogen type af bestråling, der ikke er far-

lig for øjet. Mange af symptomerne fra fortegnelsen er også blevet fundet i tilfældet Cash/Landrum.

Helikopterne

Alle vidnerne blev udspurgt hver for sig om, hvordan helikopterne havde set ud. De var allesammen enige om, at der havde været mindst 20 helikoptere. Det lysende objekt viste klart helikopternes detaljer, selv om det var en mørk aften, og månen stod i tredje kvarter. Der var mindst to forskellige slags helikopter modeller, men de var også henvist til »den store ting« blandt dem. Ved hjælp af helikopter identifikationskort, blev en model

Vickie Landrum med de skader, som bestrålingen i ansigtet har forårsaget.

Betty Cash viser de steder, hvor håret er faldet af.

identificeret som værende en Boeing CH-47 Chinook. En anden blev næsten identificeret som en Bell Huey, men man var ikke 100% sikker. Hvert vidne genkendte ikke kun formen af en Chinook, men også andre detaljer, f.eks. hjulene, lysføringen og lyde.

Da man kontaktede Houston International Airport FAA, nåede man frem til det følgende:

- Der fandtes 350—400 helikoptere i Houston området, på det tidspunkt.
- Allesammen havde kun *en* rotor, (og ikke som en Chinook, der har en rotor foran og en bagved).
- Helikopterne var (og er) for det meste ikke i kontakt med kontroltårnet.
- Omkring 15 miles fra lufthavnen,

skulle de flyve under 1000 fod. (1 mile » 1609 m, 1 fod = 30,5 cm).

- Radaren i Houston er begrænset til 2000—2200 fod omkring Lake Houston, det skyldes, at der er placeret nogle antenner rundt omkring.

Militæret om helikopterne

Kontakt med forskellige militære installationer var kun en lille hjælp. Fort Polk, Fort Hood, Dallas Naval Air System (Dallas Flåde- og Luftkontrol) og England AFB, meddelte, at de var helt sikre på, at de ikke havde nogle fly eller helikoptere i området, på det tidspunkt. De fly, der havde været i Ellington AFB i Houston, var landet før solnedgang. Robert Gray Field havde ansvar for 100 helikoptere, der kom ind fra »marken« på en gang »for virkningens skyld«, men han påstod, at de havde undgået Houston området. Derfor er der ingen der påstår, at det overhovedet var helikoptere, der fyldte Huffman området den vinteraften.

Foreløbig konklusion

Dette tilfælde viser klart nogle alvorlige tilstande. For det første, når en person er involveret i en nærkontakt med et UFO, er det næsten umuligt at få hurtig hjælp. Politiet, aviserne og endda lægerne, er meget uforskammede over for vidnet, når det beder om hjælp. Lægerne, der er uforberedte på bizzarre forklaringer som f.eks. Bettys, bruger meget tid på at prøve at

afgøre, hvad der er rigtigt og forkert, som en standard behandlingsmetode.

For det andet, militære organisationer kunne behandle USA's befolkning og andre på en bedre måde, hvis de p.gr.a. ytringsfriheden, ville fortælle noget mere om objekterne, sådan som f.eks. det fra Huffman området. Betty og Vickie har aldrig sagt, at Huffman UFO'et var en flyvende tallerken med små grønne mænd. De troede hele tiden på, at det var en øvelse af en eller anden slags, der var støttet af regeringen. Andre der så og hørte helikopterne den aften havde den samme fornemmelse.

For det tredje, UFO organisationerne arbejder for det meste ikke sammen for at hjælpe vidnerne. Huffman tilfældet er en undtagelse. Mutual UFO Network, i Seguin, Texas, Center af UFO Studies i Evanston, Illinois, og Aerial Phenomena Research Organization i Tuc-

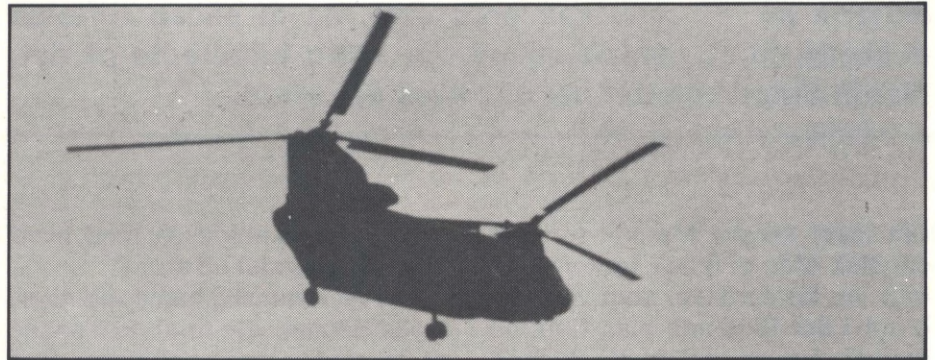
son, Arizona, arbejdede sammen for at assistere Projekt VISIT, med at lede undersøgelserne, ved at skaffe rådgivning, forslag og videnskabeligt materiale fra lignende sager.

Et sådan samarbejde er mest tilfredsstillende for alle parter.

Undersøgelsen fortsætter. Vickie, Betty og Colbys fremtidige helbredstilstand vil meget snart blive bestemt. Mange bestrålingseksperter har brugt meget af deres fritid på, at lave et specielt genoptrænings- og plejeprogram. Men tilstrækkelig behandling er stadig noget af et problem, fordi der ikke er nok kildemateriale om UFO problemet til rådighed.

Lægeundersøgelsehold stiftet

Projekt UFOMD — en gruppe af læger der beskæftiger sig meget med UFO tilfælde, hvor man er kommet til skade — er blevet organiseret af røntgenspecialist Ric-

Den karakteristiske silhouet af en CH-47 helikopter.

Vickie Landrum: Sårene forsvandt først efter 8 mdr.

hard C. Niemtow. Før dr. Niemtow blev indkaldt til luftvåbnet, var han aktivt medlem af MUFON og Projekt VISIT i Houston, Texas området. Lægerne i MUFON kan kontakte dr. Niemtow og tilbyde deres hjælp.

Over en periode ca. 2 år håber man, at kunne undersøge og vurdere mindst 12 tilfælde, der behandler medicinske følger, der er pådraget ved nærkontakt med et UFO, og så måske senere udarbejde et katalog over materialet.

Forskere, der bliver opmærksomme på sådanne tilfælde, bør få vidnerne til at konsultere en læge, for deres egen skyld og dr. Niemtow vil være til rådighed som rådgiver for de første læger. Der skulle

fortsættes side 30

Fremmede blandt os

Af Martin Shipp

Mænd-i-sort »syndromet« har nu fulgt os i mange år angiveligt som så stor en plage for mange UFO-forskere, at de til sidst gav op og ødelagde alle deres arkiver, bøger og tidsskrifter. Med en mordtrussel hængende over hovedet var denne handling også det eneste rigtige. Nu kom disse beretninger om mordtrusler og advarsler udelukkende fra den anden side af Atlanterhavet, og de er ved at være historie nu. Så man kan godt sige, da et sådan tilfælde dukkede op i Sydvestengland, var ingen forberedte på det. Martin Shipp beretter her om, hvad der skete.

Det mest kendte Mænd-i-sort (på engelsk Men-In-Black forkortet til MIB, en betegnelse, som vil blive brugt i det følgende o.a.) tilfælde drejede sig om Albert K. Bender, en amerikansk UFO-forsker, der i april 1952 dannede International Flying Saucer Bureau, IFSB. IFSB voksede sig hurtigt større og fik afdelinger over hele Jorden, inklusiv det engelske British Flying Saucer Bureau i Bristol, da det pludselig ophørte med at eksistere. Bender påstod, at han blev standset i sit forsøg på at udbrede kendskabet til UFOer af MIBs. Da Bender i september 1953 endelig fik afsluttet sin teori om de flyvende tallerkners herkomst, sendte han den til en ven, han mente at kunne stole på.

Den næste dag stod tre mænd uden for Benders dør. Den ene var i besiddelse af hans teori. Mændene, der var klædt i sort — deraf navnet — fortalte Bender, at han havde det rigtige svar på UFO-gåden. De gav ham yderligere oplysninger og sagde derefter, at han skulle lukke

IFSB og ellers holde tæt med, hvad han havde fundet ud af.

»De var temmelig hårde ved mig«, sagde Bender. »De to af dem sagde alt, mens den tredje holdt vagt. Han slap mig ikke af syne en eneste gang.«

Benders tavshed efter besøget overbeviste andre om, at han talte sandt. Han var ikke den eneste UFO-forsker, der fik besøg af MIBs. For det fortaltes, at Edgar Jarrold, leder af Australian Flying Saucer Bureau, nogle måneder senere fik besøg af nogle mænd i sort tøj. Disse bad ham indstille alle sine undersøgelser. Ifølge forskere er der i hundredevis af mennesker, der har haft besøg af »ildevarslende« fremmede, der har fremsat trusler og advarsler.

Der er noget, der tyder på, at MIB besøg ikke var den eneste metode at afskrække forskere på. Jack Robinson, redaktør af SAUCER NEWS, påstod, at han i 1967 modtog nogle mystiske telefonopringninger.

»I to tilfælde sagde en elektro-

nisk stemme, helt bestemt ikke et menneske, at jeg skulle indstille alle undersøgelser vedrørende tallerknerne. Det var en meget mærkelig stemme, som kunne stamme fra en Voder maskine. Ved hver opringning fik jeg samme besked — indstil al tallerken-forskning.«

Redaktøren af SAUCER SCOOP Robert Stiff blev også plaget af en serie telefonopringninger, der meddelte ham, at han skulle indstille al UFO-forskning, i særdeleshed i en bestemt sag, og ellers give sig til noget andet. Den, der ringede op, var både truende og sarkastisk.

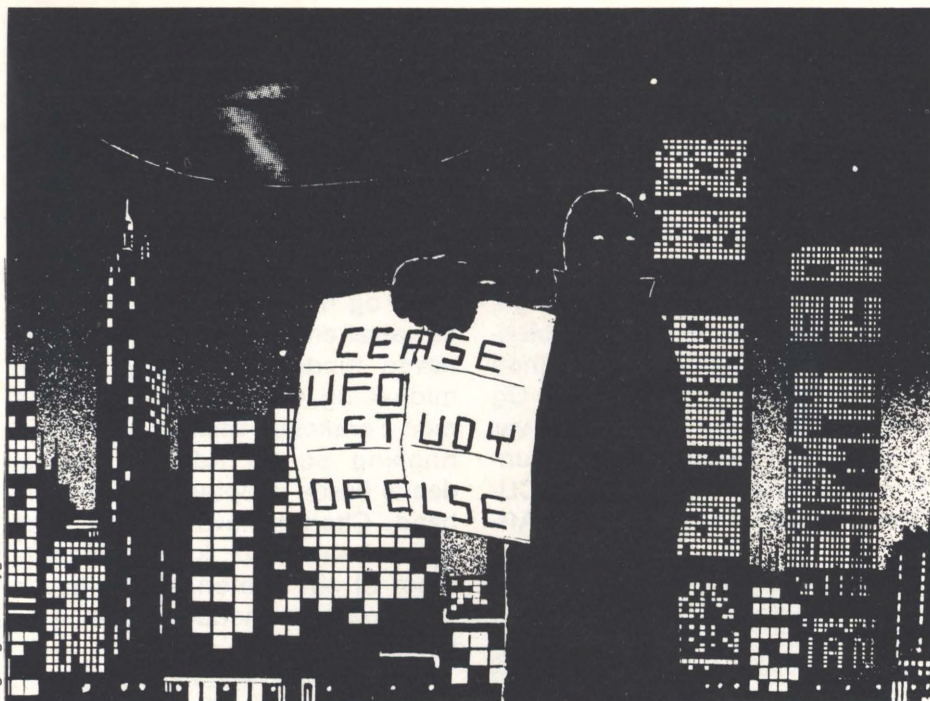
»Jeg foreslår, at du dropper dine undersøgelser af visse såkaldte UFO-rapporter,« sagde stemmen en smule hånligt.

»Hvem er de?« spurgte Stiff.

»Det betyder intet,« sagde stemmen, »men for din egen skyld, gør som jeg siger.«

Det viser sig, at det var de første UFO-forskere, der var ofre for MIB's besøg. Dette forgik i 1950 og 1960'erne, i dag er rapporter om MIBs praktisk talt et ukendt fænomen. I 1950 og 1960'erne var der blandt UFOloger den udbredte holdning, at UFOerne var rumskibe ført af fremmede væsener, der udforskede Jorden. Det kan derfor godt siges, at da de fleste UFOloger den gang var af den opfattelse, at når det, de undersøgte, var fremmede rumskibe, måtte det enten være de »fremmede« selv, der fremsatte truslerne eller »regeringens officielle« forsøg på at mørklægge sandheden.

I dag er det et helt andet billede, der kan tegnes. Den moderne UFOlog er i almindelighed en objektiv og fordomsfri forsker med begge

ben på jorden. Han har ikke en forudindtaget mening om UFOernes herkomst, men mener at fænomenet eksisterer, og at det fortjener en videnskabelig undersøgelse og analyse. »De flyvende tallerkner«, »MIBs« »rumskibe« osv. var ikke andet end et produkt af den tid. Derfor, når et MIB-tilfælde pludselig i 1980 dukker op for øjnene af en seriøst arbejdende UFO-forskningsgruppe, ser det ud som om, fortidens spøgelse er vendt tilbage.

Swindon Centre for UFO Research and Investigation (SCUFORI) er en gruppe på seks medlemmer, hvor medlemskab kun opnås ved invitation. Vi bruger alle vore ressourcer, både økonomiske og andre, på at undersøge UFO-rapporter. Det er lykkedes os at opbygge et godt omdømme ved at identificere de mange tilfælde, der efter vores mening dækkede området lige fra svindelnumre til misfortolkninger. SCUFORI har ingen mening om, hvad UFOer er, eller hvor de har deres oprindelse. Med det standpunkt kan det vel ikke overraske nogen, at vi, da vi blev overdænget med en serie trusler, troede, at det var en særling eller en spøgefugls værk. SCUFORI holder møde hver mandag kl. 19.30. På disse møder diskuteres resultaterne af de senest undersøgte rapporter og meget andet vedrørende UFOer. Da SCUFORI-medlem Charles Affleck kom hjem fra arbejde mandag den 18. august 1980 kl. 17.30 fandt han et krøllet plastikomslag på sit dør-

trin. Det var på størrelse med en lille kuvert og plastiket så ud til at have været udsat for varme. Charles så, at der inden i var et stykke papir, hvorpå bogstaverne »SCUFOR« var skrevet. Han åbnede omslaget og tog papiret ud. Da han foldede det forsigtigt ud, så han, at der var skrevet en besked på det. Der stod kort og godt:

**Indstil undersøgelserne
Hold næsen for jer selv
ellers...**

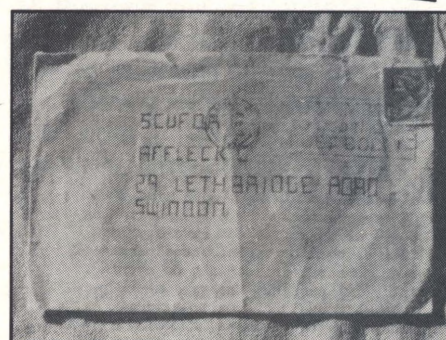
Teksten blev fulgt op med et sammensurium af kruseduller, der kunne sammenlignes med arabiske bogstaver. Selve teksten var skrevet med blokbogstaver med gul fluorescerende blæk. Charles blev naturligvis meget overrasket over dette og troede, at det var et af de andre medlemmer fra gruppen, der lavede sjov med ham. Han ringede straks til os andre, og bad os komme så hurtigt som muligt. Omkring kl. 19.00 sad vi alle omkring bordet og undersøgte meddelelsen. Den var helt klart magen til andre MIB meddelelser, og det var tyde-

ligt en advarsel med sit »ellers«, der betød, der ville ske et eller andet, hvis vi ikke indstillede vores undersøgelser.

Vi havde absolut ingen planer om at indstille vores aktiviteter — trusler eller ej. Vi troede nu ellers ikke, det var andet end en spøg, og lo af den måde, hvorpå det skulle give indtryk af at være noget mystisk. Ved at studere hinandens reaktion på meddelelsen kunne vi se, at det ikke var en fra gruppen, der havde lavet den. Da vi ikke kunne foretage os mere, besluttede vi at fortsætte vore undersøgelser, vi kunne så kun vente og se hvad der, hvis i det hele taget noget, så ville ske.

To dage senere dukkede der en ny meddelelse op på Charles' bopæl. Denne gang var den sendt med postvæsenet og poststemplemet i Swindon. I meddelelsen, der var skrevet på akkurat samme måde som den første, stod:

**Tag jer iagt. Vi holder øje med
jer alle.
Pas jer selv
Vi vil møde op.**

Et typisk eksempel på en kuvert tilsendt »SCUFOR«. Denne var poststemplemet »SWINDON«.

Endnu en gang kunne vi kun vente. Vi regnede alle med at modtage yderligere detaljer om hvor og hvornår et sådant møde ville finde sted, og så kunne vi se, om det var en af vore kolleger eller venner, der tog »gas« på os. Breve er en ting, telefonopringninger noget helt andet. Især den slags opringninger, vi modtog.

Den følgende uge modtog vi de første af mange opringninger. Både Charles og jeg modtog disse opringninger, der bestod af tre »blip« efterfulgt af noget meget uhyggeligt elektronisk støj fulgt op af yderligere tre »blip«. Blippene lød

som den sonar, der bruges til ubådsjagt. Telefonopringningerne varede fra 10 til 20 sekunder, og, viste det sig, blev foretaget fra en telefonboks. De sagde os intet, udover vi umiddelbart troede, det var en form for en bizar spøg — hvis det virkelig var en spøg.

Den 3. september dukkede så den tredje skrevne meddelelse op. Denne gang var den sendt fra Newbury og omtalte igen et møde. Meddelelsen lød:

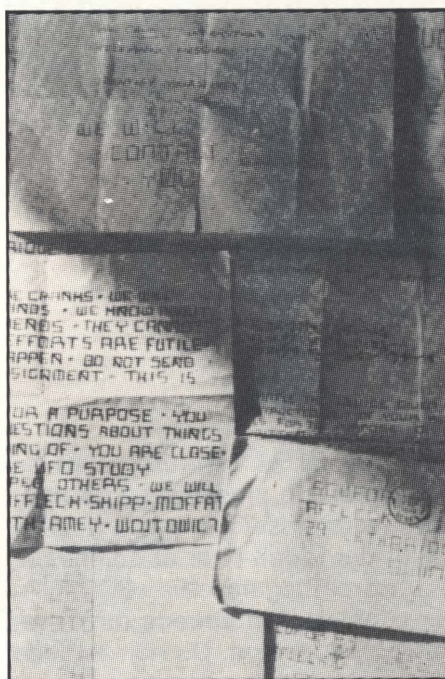
**Det ser ud til at i fortsat
blander jer
Vi må mødes på det udpegede
sted
Der må vælges to repræsen-
tanter
Vær iklædt beskyttelse
Optag svar
Anbring båndet nøjagtigt på
det på kortet anførte sted
172x5816**

Undersøgelse af stedet

Brevskriveren ønskede åbenbart, at vi skulle give vores svar på et bånd, og at dette bånd så skulle efterlades på det på kortet angivne sted. Måske kunne vi nu få dette til en side en gang for alle, da disse meddelelser var begyndt at forstyrre vores møder. Hvilken slags beskyttelse skulle vi bære? For meddelelsen nævnte intet om, hvad vi skulle beskyttes mod. Det var klart, at de spillede på vores frygt ved at give indtryk af en vis fare.

Den næste dag undersøgte vi stedet i dagslys, og det viste sig at være en mark lige uden for Swindon. Nær stedet var der en smal vej, hvorfra en gangsti gik tværs gennem marken. Området lå afsides, og der var meget stille. Vi søgte efter spor og et sted at aflevere vores svar. Til sidst besluttede vi os til at hænge båndkassetten på en hegnspæl nær gangstien. Vi havde endnu ikke besluttet os til, hvad vi skulle svare, vi var kun enige om, at det var bedst at skrive beskeden og anbringe den i kassetten i stedet for båndet. Det skulle vise, at vi ikke ville gøre nøjagtigt, hvad vi fik ordre til. Vi skrev, at vi havde valgt to repræsentanter (skønt vi ikke oplyste navne) og spurgte hvilken beskyttelse, de ville have, vi skulle være iført. Som en tilføjelse spurgte vi om deres motiver til at hand-

le, som de gjorde. Før vi afleverede svaret, mente vi, at det var nødvendigt at undersøge stedet nærmere. Derfor tog vi den 5. september omkring kl. 22.00 derud. Det var meget mørkt og området var fuldstændig øde. Vi parkerede vore biler i vejsiden og foretog en undersøgelse i området i håb om at finde spor. Når man ser tilbage, kan man godt se, at dette var tåbeligt, for chancerne for at finde noget i mørket var meget små. Og hvis nogen havde ventet der, var vi gået lige i fælden. Nå men undersøgelsen fandt sted, og SCUFORI medlemmerne Charles Aff-

En samling af breve, svar og kuverter, blot et uddrag af, hvad vi modtog i de måneder.

leck, Marty Moffatt og Raymond Smitters, alle udstyret med stavlygter, undersøgte en nærliggende beplantning. Jeg blev tilbage for at passe på min kone og Charles' forlovede, som begge sad i bilen.

De tre havde kun været borte nogle få minutter, da der pludselig lød et brag — meget lig et geværskud. Det kom fra den retning, de var gået i. Dette brag blev efterfulgt af en råben og en raslen i buskene. Jeg ved ikke, hvad jeg tænkte på, men jeg må indrømme, at jeg var bange. Måske var op-havsmanden til disse meddelelser sindssyg, og han havde så ligget og ventet — rede til at slå til. Pludselig hørte jeg stemmer og så nogle silhouetter mellem træerne. Da de kom ud i lysningen og tilbage

på vejen, kunne jeg ånde lettet op, da jeg kunne se dem alle tre.

Da jeg spurgte, viste det sig, at der var et hus inde mellem træerne og én derfra havde skudt efter duer — kl. 23.00! Da der ikke var mere at udrette, og da vores nerver var på højkant, tog vi hjem omkring kl. 23.45. Charles nåede hjem kl. 00.15 og fik da at vide, at der havde været endnu en opringning. Den havde fundet sted nøjagtigt ved midnat og var modtaget af hans mor. Forskellen mellem denne op-ringning og de tidligere var, at denne havde vi optaget på kasettebånd. Charles havde tidligere på ugen koblet en kasettebåndoptager til sin telefon, så nu havde vi en optaget meddelelse at lytte til.

Båndet blev øjeblikkelig spolet tilbage, men det så ud til at være det samme volapyk afsluttet med tre blip. Den næste dag afspillede Charles og jeg båndet i et forsøg på at få noget fornuftigt ud af det. Til vores store overraskelse hørte vi noget, der fik os til at lytte meget omhyggeligt, for vi havde hørt et ord! Mellem den elektroniske støj opdagede vi ordet PRIMITIVE. Stemmen var uhyggelig, ja næsten frygtindgydende. Den lød umenneskelig og mekanisk og syntes at være blandet med støj og forvrænget. Da vi havde opfattet det ene ord og vores hørelse havde tilpasset sig, var det som om sluserne åbnedes. Vi kunne nu opfatte flere ord, så en sætning og endelig det meste af en meddelelse, som lød:

**I er primitiv — vi er her for at
passe på jer — I tror I kan gøre
hvad I vil... Vi vil dømme
når tid er. I er for tæt på.**

Vi måtte naturligvis tage nogle ord i os igen efter dette. Vi var absolut ikke i tvivl om, at dette kom fra de samme personer, som havde sendt de skrevne meddelelser. På det næste SCUFORI møde blev vi enige om, at da alt det med disse meddelelser højst sandsynligt ville overstige, hvad vi kunne klare, måtte vi hellere kontakte det lokale politi og se, om de kunne hjælpe os. Vi aflagde derfor politiet et besøg medbringende de skrevne meddelelser og den bandede telefonopringning. De var overhovedet ikke interesserede

— sandsynligvis fordi det var noget med UFOer — men optog dog den obligatoriske rapport. De lyttede ikke en gang til båndet.

Nogle dage efter modtog vi endnu en meddelelse anbragt i et buskads uden for Charles' hoveddør. Meddelelsen lød:

Gå ikke til myndighederne igen for ellers

Hvorfra de vidste, at vi havde været hos politiet, havde vi ingen anelse om, men de kunne åbenbart ikke lide det. Da SCUFORI ikke kunne få hjælp fra myndighederne, besluttede vi os til selv at løse dette problem. Vi var blevet bedt om at efterlade en besked på et bestemt sted, og vi mente derfor, at det var en måde at få svar på. Derfor skrev vi en del punkter på et stykke papir, hovedsageligt hvem de var, og hvad de ønskede. Vi skrev også, at vi havde valgt to repræsentanter (husk lige på, at vi endnu ikke havde anbragt et svar på det ønskede sted, da vores forsøg mislykkedes), og at de skulle kontakte os gennem postvæsenet.

Brevet blev foldet og anbragt i den tomme båndkassette. Vi tog ud til stedet og fastgjorde kassetten til en hegnspæl med gennemsigtig tape. Det var søndag den 7. september. Den følgende dag, da vi afholdt et ordinært SCUFORI møde, hvori de fleste af os deltog, modtog vi en telefonopringning. Den blev også optaget, men den gang var meddelelsen noget mere tydelig. Den lød igen usædvanlig og frygtindgydende. Ordlyden var:

**I tager os ikke alvorligt
Vi holder øje med jer nu
Vi holder øje med jeres biler
Vi kender jeres navne**

Charles afbrød stemmen og fortalte, at vi havde lagt en besked på det ønskede sted. Svaret kan beskrives som en stemme forvrænget med en hel del elektronisk støj. Derefter var linien død. Vi mener selv, at vi er fornuftige fordomsfrie mennesker, men alle disse meddelelser begyndte langsomt at skræmme os, da vi over-

hovedet ikke havde nogen anelse om, hvem der stod bag. En spøgefugl, en særling eller måske en sindsyg person. Hvem det end var, var vedkommende nu gået for langt, især med telefonopringningerne. SCUFORIs normale aktiviteter gik helt i stå, og vor forskning måtte undgælde, så det var ved at blive et problem, der skulle løses straks.

Næste dag tog et par af SCUFORIs medlemmer ud til stedet for at holde øje med kassetten i håbet om at fange gerningsmanden på fersk gerning. Det var ikke muligt at holde vagt konstant, og tirsdag den 9. september omkring kl. 15.00, — da ingen holdt vagt — blev kassetten fjernet. Onsdag den 10. modtog Charles et brev. Det var fra Swindon og adresseret til SCUFOR (som tidligere manglede l'et). Charles åbnede brevet og så, at det var det brev, vi skrev. Under vores spørgsmål stod der kort og godt:

Vi vil kontakte jer

Meddelelsen var skrevet med de samme blokbogstaver som tidligere, men denne gang var der brugt en almindelig blå kuglepen, hvis stift stod stærkt i kontrast til den stærke gule. Vi antog, at

de sandsynligvis var ved at finde et mødested, og snart ville sende os nærmere besked. De næste dage skete der intet, og det slog os, at det måske var overstået nu, spøgefuglen havde moret sig nok og havde indstillet spøgen.

Vores håb levede dog kun kort, da et femte brev dukkede op i Charles' postkasse. Mødet blev ikke omtalt, og tonen i meddelelsen syntes meget skarp. De forsøgte åbenbart at øge trykket ved at skræmme os. Meddelelsen var skrevet med sort blæk og lød:

**I tror vi er skøre
Den opfattelse skal vi nok ændre ...
Jeres indsats er værdiløs.
Ting vil ske ...
Dette er en advarsel.
Vi er her med et formål.
I har stillet spørgsmål om ting i ingen kendskab har til.
I er tæt på.
I vil indstille UFO-forskningen.
Vi har stoppet andre.
Vi vil stoppe jer.**

Til vores store overraskelse sluttede meddelelsen af med at nævne efternavnene på alle gruppens medlemmer. Der var også flere af de arabisk udseende symboler. (En kopi af meddelelsen er vist herunder. Af ganske bestemte grunde,

YOU THINK WE ARE CRAAZHS * WE WILL
CHANGE YOUR MINDS * WE KNOW ABOUT
YOUR TWO FRIENDS * THEY CANNOT
HELP * YOUR EFFORTS ARE FUTILE *
THINGS WILL HAPPEN * DO NOT SEND
AGENTS TO ASSIGNMENT * THIS IS
A WARNING *
WE ARE HERE FOR A PURPOSE * YOU
ARE ASKING QUESTIONS ABOUT THINGS
YOU KNOW NOTHING OF * YOU ARE CLOSE *
YOU WILL CEASE UFO STUDY
WE HAVE STOPPED OTHERS * WE WILL
STOP YOU * AFFLECK * SHIPP * MOFFAT
M GREGOR * AMEY * WOJTOWICZ

٤١:٢٢:٤٧:٥١:٧:١١:١٢:١٣:١٤:١٥:١٦:١٧:١٨:١٩:٢٠:٢١:٢٢:٢٣:٢٤:٢٥:٢٦:٢٧:٢٨:٢٩:٣٠:٣١:٣٢:٣٣:٣٤:٣٥:٣٦:٣٧:٣٨:٣٩:٤٠:٤١:٤٢:٤٣:٤٤:٤٥:٤٦:٤٧:٤٨:٤٩:٥٠:٥١:٥٢:٥٣:٥٤:٥٥:٥٦:٥٧:٥٨:٥٩:٦٠:٦١:٦٢:٦٣:٦٤:٦٥:٦٦:٦٧:٦٨:٦٩:٧٠:٧١:٧٢:٧٣:٧٤:٧٥:٧٦:٧٧:٧٨:٧٩:٨٠:٨١:٨٢:٨٣:٨٤:٨٥:٨٦:٨٧:٨٨:٨٩:٩٠:٩١:٩٢:٩٣:٩٤:٩٥:٩٦:٩٧:٩٨:٩٩:١٠٠:١٠١:١٠٢:١٠٣:١٠٤:١٠٥:١٠٦:١٠٧:١٠٨:١٠٩:١١٠:١١١:١١٢:١١٣:١١٤:١١٥:١١٦:١١٧:١١٨:١١٩:١٢٠:١٢١:١٢٢:١٢٣:١٢٤:١٢٥:١٢٦:١٢٧:١٢٨:١٢٩:١٣٠:١٣١:١٣٢:١٣٣:١٣٤:١٣٥:١٣٦:١٣٧:١٣٨:١٣٩:١٤٠:١٤١:١٤٢:١٤٣:١٤٤:١٤٥:١٤٦:١٤٧:١٤٨:١٤٩:١٥٠:١٥١:١٥٢:١٥٣:١٥٤:١٥٥:١٥٦:١٥٧:١٥٨:١٥٩:١٦٠:١٦١:١٦٢:١٦٣:١٦٤:١٦٥:١٦٦:١٦٧:١٦٨:١٦٩:١٧٠:١٧١:١٧٢:١٧٣:١٧٤:١٧٥:١٧٦:١٧٧:١٧٨:١٧٩:١٨٠:١٨١:١٨٢:١٨٣:١٨٤:١٨٥:١٨٦:١٨٧:١٨٨:١٨٩:١٩٠:١٩١:١٩٢:١٩٣:١٩٤:١٩٥:١٩٦:١٩٧:١٩٨:١٩٩:٢٠٠:٢٠١:٢٠٢:٢٠٣:٢٠٤:٢٠٥:٢٠٦:٢٠٧:٢٠٨:٢٠٩:٢١٠:٢١١:٢١٢:٢١٣:٢١٤:٢١٥:٢١٦:٢١٧:٢١٨:٢١٩:٢٢٠:٢٢١:٢٢٢:٢٢٣:٢٢٤:٢٢٥:٢٢٦:٢٢٧:٢٢٨:٢٢٩:٢٣٠:٢٣١:٢٣٢:٢٣٣:٢٣٤:٢٣٥:٢٣٦:٢٣٧:٢٣٨:٢٣٩:٢٤٠:٢٤١:٢٤٢:٢٤٣:٢٤٤:٢٤٥:٢٤٦:٢٤٧:٢٤٨:٢٤٩:٢٥٠:٢٥١:٢٥٢:٢٥٣:٢٥٤:٢٥٥:٢٥٦:٢٥٧:٢٥٨:٢٥٩:٢٦٠:٢٦١:٢٦٢:٢٦٣:٢٦٤:٢٦٥:٢٦٦:٢٦٧:٢٦٨:٢٦٩:٢٧٠:٢٧١:٢٧٢:٢٧٣:٢٧٤:٢٧٥:٢٧٦:٢٧٧:٢٧٨:٢٧٩:٢٨٠:٢٨١:٢٨٢:٢٨٣:٢٨٤:٢٨٥:٢٨٦:٢٨٧:٢٨٨:٢٨٩:٢٩٠:٢٩١:٢٩٢:٢٩٣:٢٩٤:٢٩٥:٢٩٦:٢٩٧:٢٩٨:٢٩٩:٣٠٠:٣٠١:٣٠٢:٣٠٣:٣٠٤:٣٠٥:٣٠٦:٣٠٧:٣٠٨:٣٠٩:٣١٠:٣١١:٣١٢:٣١٣:٣١٤:٣١٥:٣١٦:٣١٧:٣١٨:٣١٩:٣٢٠:٣٢١:٣٢٢:٣٢٣:٣٢٤:٣٢٥:٣٢٦:٣٢٧:٣٢٨:٣٢٩:٣٣٠:٣٣١:٣٣٢:٣٣٣:٣٣٤:٣٣٥:٣٣٦:٣٣٧:٣٣٨:٣٣٩:٣٤٠:٣٤١:٣٤٢:٣٤٣:٣٤٤:٣٤٥:٣٤٦:٣٤٧:٣٤٨:٣٤٩:٣٥٠:٣٥١:٣٥٢:٣٥٣:٣٥٤:٣٥٥:٣٥٦:٣٥٧:٣٥٨:٣٥٩:٣٦٠:٣٦١:٣٦٢:٣٦٣:٣٦٤:٣٦٥:٣٦٦:٣٦٧:٣٦٨:٣٦٩:٣٧٠:٣٧١:٣٧٢:٣٧٣:٣٧٤:٣٧٥:٣٧٦:٣٧٧:٣٧٨:٣٧٩:٣٨٠:٣٨١:٣٨٢:٣٨٣:٣٨٤:٣٨٥:٣٨٦:٣٨٧:٣٨٨:٣٨٩:٣٩٠:٣٩١:٣٩٢:٣٩٣:٣٩٤:٣٩٥:٣٩٦:٣٩٧:٣٩٨:٣٩٩:٤٠٠:٤٠١:٤٠٢:٤٠٣:٤٠٤:٤٠٥:٤٠٦:٤٠٧:٤٠٨:٤٠٩:٤١٠:٤١١:٤١٢:٤١٣:٤١٤:٤١٥:٤١٦:٤١٧:٤١٨:٤١٩:٤٢٠:٤٢١:٤٢٢:٤٢٣:٤٢٤:٤٢٥:٤٢٦:٤٢٧:٤٢٨:٤٢٩:٤٣٠:٤٣١:٤٣٢:٤٣٣:٤٣٤:٤٣٥:٤٣٦:٤٣٧:٤٣٨:٤٣٩:٤٤٠:٤٤١:٤٤٢:٤٤٣:٤٤٤:٤٤٥:٤٤٦:٤٤٧:٤٤٨:٤٤٩:٤٥٠:٤٥١:٤٥٢:٤٥٣:٤٥٤:٤٥٥:٤٥٦:٤٥٧:٤٥٨:٤٥٩:٤٦٠:٤٦١:٤٦٢:٤٦٣:٤٦٤:٤٦٥:٤٦٦:٤٦٧:٤٦٨:٤٦٩:٤٧٠:٤٧١:٤٧٢:٤٧٣:٤٧٤:٤٧٥:٤٧٦:٤٧٧:٤٧٨:٤٧٩:٤٨٠:٤٨١:٤٨٢:٤٨٣:٤٨٤:٤٨٥:٤٨٦:٤٨٧:٤٨٨:٤٨٩:٤٩٠:٤٩١:٤٩٢:٤٩٣:٤٩٤:٤٩٥:٤٩٦:٤٩٧:٤٩٨:٤٩٩:٥٠٠:٥٠١:٥٠٢:٥٠٣:٥٠٤:٥٠٥:٥٠٦:٥٠٧:٥٠٨:٥٠٩:٥١٠:٥١١:٥١٢:٥١٣:٥١٤:٥١٥:٥١٦:٥١٧:٥١٨:٥١٩:٥٢٠:٥٢١:٥٢٢:٥٢٣:٥٢٤:٥٢٥:٥٢٦:٥٢٧:٥٢٨:٥٢٩:٥٣٠:٥٣١:٥٣٢:٥٣٣:٥٣٤:٥٣٥:٥٣٦:٥٣٧:٥٣٨:٥٣٩:٥٤٠:٥٤١:٥٤٢:٥٤٣:٥٤٤:٥٤٥:٥٤٦:٥٤٧:٥٤٨:٥٤٩:٥٥٠:٥٥١:٥٥٢:٥٥٣:٥٥٤:٥٥٥:٥٥٦:٥٥٧:٥٥٨:٥٥٩:٥٦٠:٥٦١:٥٦٢:٥٦٣:٥٦٤:٥٦٥:٥٦٦:٥٦٧:٥٦٨:٥٦٩:٥٧٠:٥٧١:٥٧٢:٥٧٣:٥٧٤:٥٧٥:٥٧٦:٥٧٧:٥٧٨:٥٧٩:٥٨٠:٥٨١:٥٨٢:٥٨٣:٥٨٤:٥٨٥:٥٨٦:٥٨٧:٥٨٨:٥٨٩:٥٩٠:٥٩١:٥٩٢:٥٩٣:٥٩٤:٥٩٥:٥٩٦:٥٩٧:٥٩٨:٥٩٩:٦٠٠:٦٠١:٦٠٢:٦٠٣:٦٠٤:٦٠٥:٦٠٦:٦٠٧:٦٠٨:٦٠٩:٦١٠:٦١١:٦١٢:٦١٣:٦١٤:٦١٥:٦١٦:٦١٧:٦١٨:٦١٩:٦٢٠:٦٢١:٦٢٢:٦٢٣:٦٢٤:٦٢٥:٦٢٦:٦٢٧:٦٢٨:٦٢٩:٦٣٠:٦٣١:٦٣٢:٦٣٣:٦٣٤:٦٣٥:٦٣٦:٦٣٧:٦٣٨:٦٣٩:٦٤٠:٦٤١:٦٤٢:٦٤٣:٦٤٤:٦٤٥:٦٤٦:٦٤٧:٦٤٨:٦٤٩:٦٥٠:٦٥١:٦٥٢:٦٥٣:٦٥٤:٦٥٥:٦٥٦:٦٥٧:٦٥٨:٦٥٩:٦٦٠:٦٦١:٦٦٢:٦٦٣:٦٦٤:٦٦٥:٦٦٦:٦٦٧:٦٦٨:٦٦٩:٦٧٠:٦٧١:٦٧٢:٦٧٣:٦٧٤:٦٧٥:٦٧٦:٦٧٧:٦٧٨:٦٧٩:٦٨٠:٦٨١:٦٨٢:٦٨٣:٦٨٤:٦٨٥:٦٨٦:٦٨٧:٦٨٨:٦٨٩:٦٩٠:٦٩١:٦٩٢:٦٩٣:٦٩٤:٦٩٥:٦٩٦:٦٩٧:٦٩٨:٦٩٩:٧٠٠:٧٠١:٧٠٢:٧٠٣:٧٠٤:٧٠٥:٧٠٦:٧٠٧:٧٠٨:٧٠٩:٧١٠:٧١١:٧١٢:٧١٣:٧١٤:٧١٥:٧١٦:٧١٧:٧١٨:٧١٩:٧٢٠:٧٢١:٧٢٢:٧٢٣:٧٢٤:٧٢٥:٧٢٦:٧٢٧:٧٢٨:٧٢٩:٧٣٠:٧٣١:٧٣٢:٧٣٣:٧٣٤:٧٣٥:٧٣٦:٧٣٧:٧٣٨:٧٣٩:٧٤٠:٧٤١:٧٤٢:٧٤٣:٧٤٤:٧٤٥:٧٤٦:٧٤٧:٧٤٨:٧٤٩:٧٥٠:٧٥١:٧٥٢:٧٥٣:٧٥٤:٧٥٥:٧٥٦:٧٥٧:٧٥٨:٧٥٩:٧٦٠:٧٦١:٧٦٢:٧٦٣:٧٦٤:٧٦٥:٧٦٦:٧٦٧:٧٦٨:٧٦٩:٧٧٠:٧٧١:٧٧٢:٧٧٣:٧٧٤:٧٧٥:٧٧٦:٧٧٧:٧٧٨:٧٧٩:٧٨٠:٧٨١:٧٨٢:٧٨٣:٧٨٤:٧٨٥:٧٨٦:٧٨٧:٧٨٨:٧٨٩:٧٩٠:٧٩١:٧٩٢:٧٩٣:٧٩٤:٧٩٥:٧٩٦:٧٩٧:٧٩٨:٧٩٩:٨٠٠:٨٠١:٨٠٢:٨٠٣:٨٠٤:٨٠٥:٨٠٦:٨٠٧:٨٠٨:٨٠٩:٨١٠:٨١١:٨١٢:٨١٣:٨١٤:٨١٥:٨١٦:٨١٧:٨١٨:٨١٩:٨٢٠:٨٢١:٨٢٢:٨٢٣:٨٢٤:٨٢٥:٨٢٦:٨٢٧:٨٢٨:٨٢٩:٨٣٠:٨٣١:٨٣٢:٨٣٣:٨٣٤:٨٣٥:٨٣٦:٨٣٧:٨٣٨:٨٣٩:٨٤٠:٨٤١:٨٤٢:٨٤٣:٨٤٤:٨٤٥:٨٤٦:٨٤٧:٨٤٨:٨٤٩:٨٥٠:٨٥١:٨٥٢:٨٥٣:٨٥٤:٨٥٥:٨٥٦:٨٥٧:٨٥٨:٨٥٩:٨٦٠:٨٦١:٨٦٢:٨٦٣:٨٦٤:٨٦٥:٨٦٦:٨٦٧:٨٦٨:٨٦٩:٨٧٠:٨٧١:٨٧٢:٨٧٣:٨٧٤:٨٧٥:٨٧٦:٨٧٧:٨٧٨:٨٧٩:٨٨٠:٨٨١:٨٨٢:٨٨٣:٨٨٤:٨٨٥:٨٨٦:٨٨٧:٨٨٨:٨٨٩:٨٩٠:٨٩١:٨٩٢:٨٩٣:٨٩٤:٨٩٥:٨٩٦:٨٩٧:٨٩٨:٨٩٩:٩٠٠:٩٠١:٩٠٢:٩٠٣:٩٠٤:٩٠٥:٩٠٦:٩٠٧:٩٠٨:٩٠٩:٩١٠:٩١١:٩١٢:٩١٣:٩١٤:٩١٥:٩١٦:٩١٧:٩١٨:٩١٩:٩٢٠:٩٢١:٩٢٢:٩٢٣:٩٢٤:٩٢٥:٩٢٦:٩٢٧:٩٢٨:٩٢٩:٩٣٠:٩٣١:٩٣٢:٩٣٣:٩٣٤:٩٣٥:٩٣٦:٩٣٧:٩٣٨:٩٣٩:٩٤٠:٩٤١:٩٤٢:٩٤٣:٩٤٤:٩٤٥:٩٤٦:٩٤٧:٩٤٨:٩٤٩:٩٥٠:٩٥١:٩٥٢:٩٥٣:٩٥٤:٩٥٥:٩٥٦:٩٥٧:٩٥٨:٩٥٩:٩٦٠:٩٦١:٩٦٢:٩٦٣:٩٦٤:٩٦٥:٩٦٦:٩٦٧:٩٦٨:٩٦٩:٩٧٠:٩٧١:٩٧٢:٩٧٣:٩٧٤:٩٧٥:٩٧٦:٩٧٧:٩٧٨:٩٧٩:٩٨٠:٩٨١:٩٨٢:٩٨٣:٩٨٤:٩٨٥:٩٨٦:٩٨٧:٩٨٨:٩٨٩:٩٩٠:٩٩١:٩٩٢:٩٩٣:٩٩٤:٩٩٥:٩٩٦:٩٩٧:٩٩٨:٩٩٩:١٠٠٠:١٠٠١:١٠٠٢:١٠٠٣:١٠٠٤:١٠٠٥:١٠٠٦:١٠٠٧:١٠٠٨:١٠٠٩:١٠١٠:١٠١١:١٠١٢:١٠١٣:١٠١٤:١٠١٥:١٠١٦:١٠١٧:١٠١٨:١٠١٩:١٠٢٠:١٠٢١:١٠٢٢:١٠٢٣:١٠٢٤:١٠٢٥:١٠٢٦:١٠٢٧:١٠٢٨:١٠٢٩:١٠٣٠:١٠٣١:١٠٣٢:١٠٣٣:١٠٣٤:١٠٣٥:١٠٣٦:١٠٣٧:١٠٣٨:١٠٣٩:١٠٤٠:١٠٤١:١٠٤٢:١٠٤٣:١٠٤٤:١٠٤٥:١٠٤٦:١٠٤٧:١٠٤٨:١٠٤٩:١٠٥٠:١٠٥١:١٠٥٢:١٠٥٣:١٠٥٤:١٠٥٥:١٠٥٦:١٠٥٧:١٠٥٨:١٠٥٩:١٠٦٠:١٠٦١:١٠٦٢:١٠٦٣:١٠٦٤:١٠٦٥:١٠٦٦:١٠٦٧:١٠٦٨:١٠٦٩:١٠٧٠:١٠٧١:١٠٧٢:١٠٧٣:١٠٧٤:١٠٧٥:١٠٧٦:١٠٧٧:١٠٧٨:١٠٧٩:١٠٨٠:١٠٨١:١٠٨٢:١٠٨٣:١٠٨٤:١٠٨٥:١٠٨٦:١٠٨٧:١٠٨٨:١٠٨٩:١٠٩٠:١٠٩١:١٠٩٢:١٠٩٣:١٠٩٤:١٠٩٥:١٠٩٦:١٠٩٧:١٠٩٨:١٠٩٩:١١٠٠:١١٠١:١١٠٢:١١٠٣:١١٠٤:١١٠٥:١١٠٦:١١٠٧:١١٠٨:١١٠٩:١١١٠:١١١١:١١١٢:١١١٣:١١١٤:١١١٥:١١١٦:١١١٧:١١١٨:١١١٩:١١٢٠:١١٢١:١١٢٢:١١٢٣:١١٢٤:١١٢٥:١١٢٦:١١٢٧:١١٢٨:١١٢٩:١١٣٠:١١٣١:١١٣٢:١١٣٣:١١٣٤:١١٣٥:١١٣٦:١١٣٧:١١٣٨:١١٣٩:١١٤٠:١١٤١:١١٤٢:١١٤٣:١١٤٤:١١٤٥:١١٤٦:١١٤٧:١١٤٨:١١٤٩:١١٥٠:١١٥١:١١٥٢:١١٥٣:١١٥٤:١١٥٥:١١٥٦:١١٥٧:١١٥٨:١١٥٩:١١٦٠:١١٦١:١١٦٢:١١٦٣:١١٦٤:١١٦٥:١١٦٦:١١٦٧:١١٦٨:١١٦٩:١١٧٠:١١٧١:١١٧٢:١١٧٣:١١٧٤:١١٧٥:١١٧٦:١١٧٧:١١٧٨:١١٧٩:١١٨٠:١١٨١:١١٨٢:١١٨٣:١١٨٤:١١٨٥:١١٨٦:١١٨٧:١١٨٨:١١٨٩:١١٩٠:١١٩١:١١٩٢:١١٩٣:١١٩٤:١١٩٥:١١٩٦:١١٩٧:١١٩٨:١١٩٩:١٢٠٠:١٢٠١:١٢٠٢:١٢٠٣:١٢٠٤:١٢٠٥:١٢٠٦:١٢٠٧:١٢٠٨:١٢٠٩:١٢١٠:١٢١١:١٢١٢:١٢١٣:١٢١٤:١٢١٥:١٢١٦:١٢١٧:١٢١٨:١٢١٩:١٢٢٠:١٢٢١:١٢٢٢:١٢٢٣:١٢٢٤:١٢٢٥:١٢٢٦:١٢٢٧:١٢٢٨:١٢٢٩:١٢٣٠:١٢٣١:١٢٣٢:١٢٣٣:١٢٣٤:١٢٣٥:١٢٣٦:١٢٣٧:١٢٣٨:١٢٣٩:١٢٤٠:١٢٤١:١٢٤٢:١٢٤٣:١٢٤٤:١٢٤٥:١٢٤٦:١٢٤٧:١٢٤٨:١٢٤٩:١٢٥٠:١٢٥١:١٢٥٢:١٢٥٣:١٢٥٤:١٢٥٥:١٢٥٦:١٢٥٧:١٢٥٨:١٢٥٩:١٢٦٠:١٢٦١:١٢٦٢:١٢٦٣:١٢٦٤:١٢٦٥:١٢٦٦:١٢٦٧:١٢٦٨:١٢٦٩:١٢٧٠:١٢٧١:١٢٧٢:١٢٧٣:١٢٧٤:١٢٧٥:١٢٧٦:١٢٧٧:١٢٧٨:١٢٧٩:١٢٨٠:١٢٨١:١٢٨٢:١٢٨٣:١٢٨٤:١٢٨٥:١٢٨٦:١٢٨٧:١٢٨٨:١٢٨٩:١٢٩٠:١٢٩١:١٢٩٢:١٢٩٣:١٢٩٤:١٢٩٥:١٢٩٦:١٢٩٧:١٢٩٨:١٢٩٩:١٣٠٠:١٣٠١:١٣٠٢:١٣٠٣:١٣٠٤:١٣٠٥:١٣٠٦:١٣٠٧:١٣٠٨:١٣٠٩:١٣١٠:١٣١١:١٣١٢:١٣١٣:١٣١٤:١٣١٥:١٣١٦:١٣١٧:١٣١٨:١٣١٩:١٣٢٠:١٣٢١:١٣٢٢:١٣٢٣:١٣٢٤:١٣٢٥:١٣٢٦:١٣٢٧:١٣٢٨:١٣٢٩:١٣٣٠:١٣٣١:١٣٣٢:١٣٣٣:١٣٣٤:١٣٣٥:١٣٣٦:١٣٣٧:١٣٣٨:١٣٣٩:١٣٤٠:١٣٤١:١٣٤٢:١٣٤٣:١٣٤٤:١٣٤٥:١٣٤٦:١٣٤٧:١٣٤٨:١٣٤٩:١٣٥٠:١٣٥١:١٣٥٢:١٣٥٣:١٣٥٤:١٣٥٥:١٣٥٦:١٣٥٧:١٣٥٨:١٣٥٩:١٣٦٠:١٣٦١:١٣٦٢:١٣٦٣:١٣٦٤:١٣٦٥:١٣٦٦:١٣٦٧:١٣٦٨:١٣٦٩:١٣٧٠:١٣٧١:١٣٧٢:١٣٧٣:١٣٧٤:١٣٧٥:١٣٧٦:١٣٧٧:١٣٧٨:١٣٧٩:١٣٨٠:١٣٨١:١٣٨٢:١٣٨٣:١٣٨٤:١٣٨٥:١٣٨٦:١٣٨٧:١٣٨٨:١٣٨٩:١٣٩٠:١٣٩١:١٣٩٢:١٣٩٣:١٣٩٤:١٣٩٥:١٣٩٦:١٣٩٧:١٣٩٨:١٣٩٩:١٤٠٠:١٤٠١:١٤٠٢:١٤٠٣:١٤٠٤:١٤٠٥:١٤٠٦:١٤٠٧:١٤٠٨:١٤٠٩:١٤١٠:١٤١١:١٤١٢:١٤١٣:١٤١٤:١٤

som omtales senere, er et af navnene fjernet). Hvorfra man havde fået vores navne, ved vi ikke. Som UFO-gruppe i Swindon er vi forholdsvis ukendt. Offentligheden kender os måske under navnet SCUFORI, men ikke som enkeltpersoner. Det så nærmest ud til, at det var en i gruppen, der lod oplysninger sive ud. Men det måtte vi dog se bort fra, da vi alle kendte hinanden så godt, at det umuligt kunne være tilfældet.

Flere opringninger

I de næste par uger blev gruppen plaget af telefonopringninger, hvori man fortsat truede os til at indstille forskningen. Vi fik at vide igen og igen, at man holdt øje med os, og stemmen blev mere og mere tydelig og samtidig mere skarp. Alle telefonopringningerne blev optaget, og vi fik mere og mere travlt med at tyde, hvad der blev sagt med støjen som baggrund. Alle disse telefonopringninger gav os dog intet, som vi kunne arbejde videre med, så det eneste, vi kunne gøre, var at vente.

Telefon til Raymond

Så tidligt i oktober modtog tre af medlemmerne den samme nat på omtrent samme tid en telefonopringning. Opringningerne til Jan Wojtowicz og Charles indeholdt kun en uhyggelig elektronisk støj uden mening. Den opringning Raymond Smitters modtog, var mere interessant. For det første har han ikke selv telefon, men deler en offentlig telefon med de andre beboere i ejendommen. En nabo bankede på hans dør og sagde, at der var telefon til ham. Raymond gik hen til telefonen for kun at høre den uhyggelige støj, da en stemme pludselig gav ham en koordinat. Han skrev koordinaten på sin arm. Forbindelsen blev afbrudt, da meddelelsen var givet. Raymond spurgte naboen om, hvem hun havde talt med, men det eneste hun kunne oplyse var, at det var en mand, der ikke sagde sit navn. Raymond ringede til os, og vi arrangerede øjeblikkeligt et møde. På et generalstabskort kunne vi se, at koordinaten svarede til et sted ved en lille sti omkring en kilometer fra den berømte forhistoriske stencirkel Avebury. Charles, Raymond og Marty Moffatt

planlagde at tage til stedet den 18. oktober.

Det var et skrækeligt vejr, og det blev en lang og mudret travetur ud til stedet. Da de nåede frem, søgte de efter spor. De havde kun søgt i få minutter, da Raymond gav et skrig og pegede på noget, der lå i græsset nogle meter fra hans fødder. Marty samlede det øjeblikkelig op. Til deres overraskelse var det båndkassetten, som var blevet hængt på hegnspælen det første sted. Der var stadigvæk tape omkring den. Da de åbnede kassetten, så de, den kun indeholdt et stykke blankt papir. Der var dog i det ene hjørne skrevet disse ord med spinkle bogstaver:

Denne meddelelse bruger U/V-lys.

Man gættede derfor på, at meddelelsen var skrevet, så den kun kunne læses i ultraviolet lys. Da de kom hjem igen, fandt Charles en blå sukkerskål frem, og når den

blev holdt op mod loftslyset, kunne meddelelsen læses. Den slog fast med de samme blokbogstaver, at det ikke så ud til, at vi gjorde, som de ønskede, derfor ville de møde os, så vi kunne se, de ikke var skøre, og så ville de samtidig forklare deres handlemåde. Der stod endvidere, at de ville finde et passende mødested, og vi så fik besked i nærmeste fremtid.

Vi var meget mistænkelige overfor dette, især når de skrev, at de ville vise, de ikke var skøre. Her var også en chance, som vi ikke måtte gå glib af, måske ville de virkelig møde op denne gang. Vi kunne igen kun vente på at høre nærmere.

Sidste del af denne beretning bringes i næste nummer af UFO-NYT.

Kilde:

Probe Report, vol. 3, nr. 3, januar 1983.

Oversættelse:

Flemming Rasmussen/
SUFUI

5 ÅRS ABONNEMENT

SUFUI kan igen i år tilbyde sine læsere en prisbillig abonnementsordning for UFO-NYT, hvor der kan tegnes et ekstra billigt abonnement for de fem kommende årgange.

Du får hermed tilbuddet om at tegne abonnement på UFO-NYT frem til 1989 (årgangene 1984, 1985, 1986, 1987 og 1988) for **kun kr. 600,-**. Dette svarer til en gennemsnitspris pr. årgang på kr. 120,- - altså abonnementsprisen for 1984.

Ved at tegne et 5-års abonnement frem til 1989 opnår du:

- **Du sikres mod prisstigningerne i de kommende år og sparer dermed penge.**
- **Du slipper for besværet og udgifterne ved at forny abonnementet de kommende 5 år.**
- **Hvis UFO-NYT skulle ophøre med at udkomme, garanterer SUFUI tilbagebetaling af beløbet.**

Tilbuddet på UFO-NYT 1984, 1985, 1986, 1987 og 1988 for kr. 600,- gælder indtil den **1. februar 1984**.

Beløbet, kr. 600,-, kan indbetales på giro 9117725, SUFUI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »UFO-NYT 84-88« på modtagerdelen.

UFO-RAPPORT

DANMARK

Af Peter A. Hansen

I april 1983 kom jeg første gang i kontakt med observatørerne til en interessant hændelse. Jeg blev ringet op, da man havde set min adresse i en lokal avis, hvor jeg søgte vidner angående en helt anden observation.

Min tid var på det tidspunkt stærkt begrænset, og jeg bad derfor om en skriftlig redegørelse, som jeg senere kunne sætte mig ind i.

Hér følger et uddrag af denne redegørelse:

.....»Søndag den 26. december, altså 2. juledag, stod jeg i soveværelset og strøg tøj, og min datter på 17 år stod og kiggede tilfældigt ud ad vinduet. Pludselig udbrød

hun: »Hvad er dét for noget mærkeligt, der kommer flyvende dér?« Vi stirrede på det. Det lignede en sølvgrå styrthjelm. Den fløj med jævn fart, og det var som om den drejede rundt. Vi fornemmede, at der var et hulrum inde i »styrthjelmen«. Min datter mente, at genstanden havde en blå kant for neden. Den fløj fra vest mod øst over Lyngbyvejen og mod Gentofte Sø. På et tidspunkt steg den lidt i højde. I øvrigt steg og faldt den ofte i flyvehøjde. Den fløj på en ret urolig måde. Til sidst steg den og forsvandt som en prik i retning af Gentofte Sø. Bagefter er vi meget i tvivl om tidspunktet, men det må have været mellem kl. 10 og 12 om

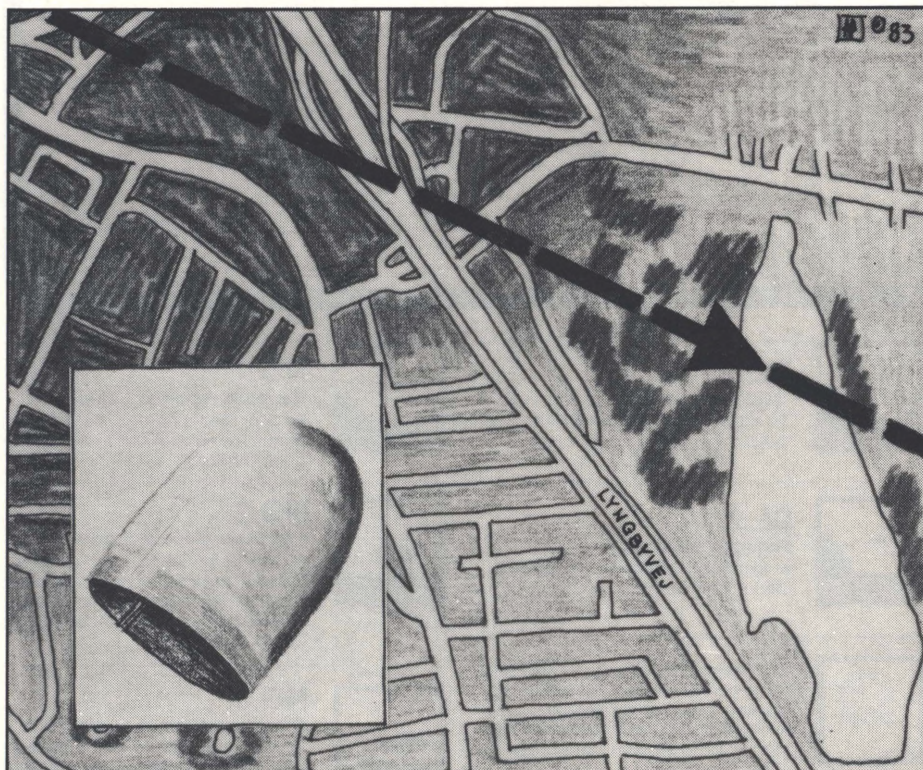
formiddagen. Selve observationen varede næppe 2 minutter.«.....

— Kort efter blev der tid til en visit på åstedet. Det bragte ikke væsentlige nyheder for dagen. Udsigten fra vinduet var fin, og ingen terrængenstande forhindrede udsynet. Foran huset løb en lokal vej, og på den modsatte side lå et åbent græsareal. Længere borte løb Lyngbyvejen parallelt med den lokale vej. Der var godt 100 meter imellem dem. Fra vinduet kunne man langt ude skimte det sted, hvorfra Meteorologisk Institut opsender dels vejrballoner 4 gange i døgnet. Det sker bl.a. kl. 12. Men dels passede tidspunktet ikke 100%, og dels var der ikke et rimeligt sammenfald i objekternes udseende. Endelig passede vindretningen ikke.

Jeg spekulerede på, om der fandtes reklameballoner i den angivne facon? Det var 3 dage siden, julesalget var standset. Kunne en sådan ballon holde sin lette luftart indenbords? Næppe. Og jeg havde aldrig set balloner formet som styrthjelme.

UFOets retning havde været mod København og langs med Lyngbyvejen, som på denne strækning er delvis motorvej. Dog kan man godt gå langs vejen med eller uden en ballon i hånden. Der var ingen tværgående telefontråde, så passagen var fri, om man havde villet.

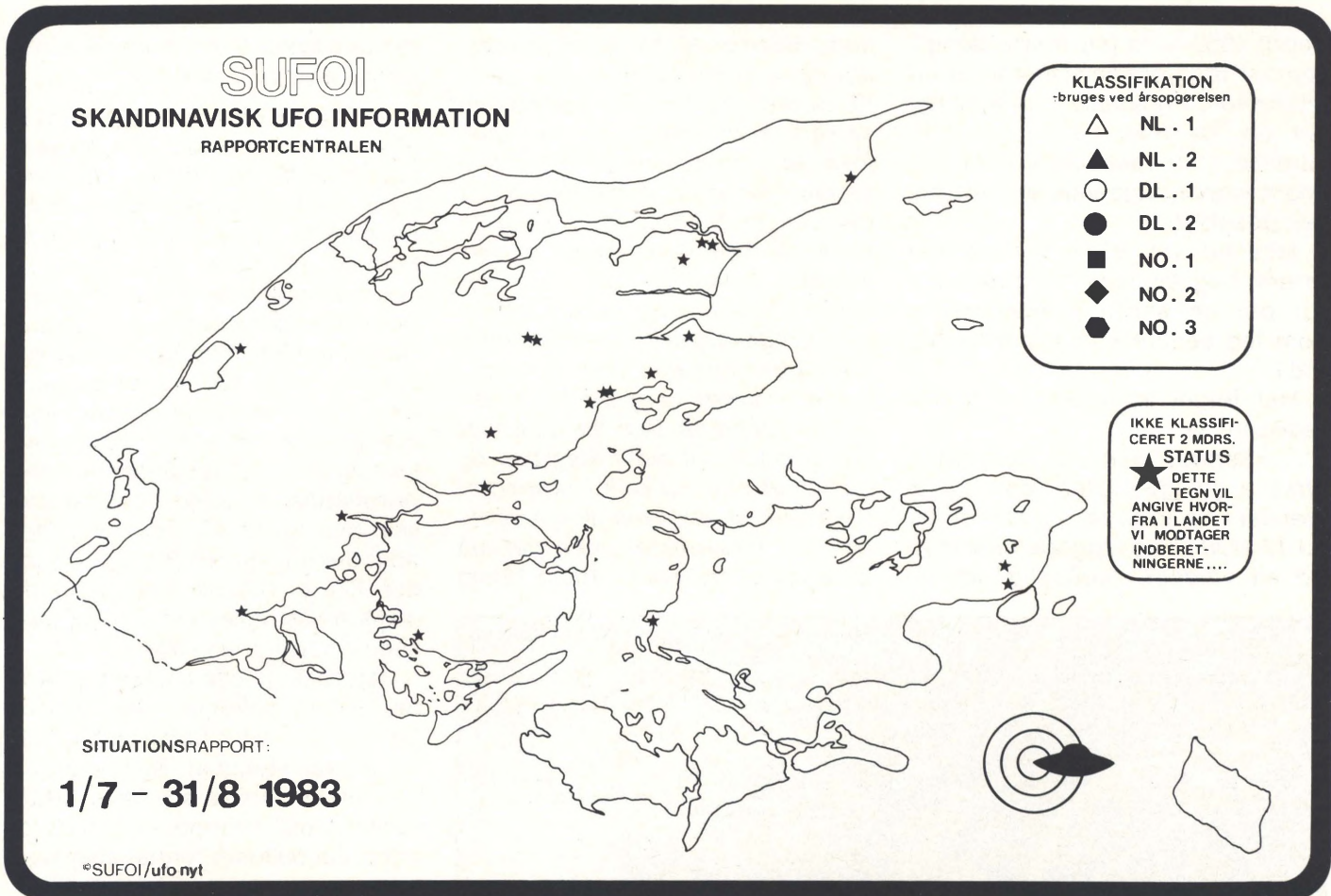
Her slutter så beretningen for mit vedkommende. Samtale med andre forskere i SUFOI bragte ikke nyt frem i retning af en identifikation. Jeg vil stadig kalde genstanden for et UFO, da en acceptabel forklaring endnu ikke er fundet. Læserne er velkomne til at komme med forslag.

2. juledag 1982 så to damer i Vangede fra deres bopæl et objekt komme svævende fra vest mod øst. Objektet der lignede en »styrthjelm« steg og faldt i flyvehøjde.

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

NL.1.
Nattelysfænomen 1
Et punktformet lys uden detaljer.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
Et punktformet fænomen uden detaljer.

NO.1.
Nærobservering af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

DL.2.
Dagslysfænomen 2
Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

NO.2.
Nærobservering af 2. grad
Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttagere kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttagere kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.3.
Nærobservering af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde - ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

Har De set et UFO?

Kontakt Deres lokale områdeleder — se side 3.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. juli til 31. august 1983

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (med postnr.)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
02-01-76	ca. 20.30 DST	15 min.	9000 Aalborg	2	hvid	
26-01-78	ca. 20.30	2-3 min.	6950 Ringkøbing	1	rød	Månen
27-03-83	11.30 DNT	90 sek.	5600 Fåborg	2	mat sort	
-04-83	mellem 20.00 og 20.30 DST		2500 Valby	1		
20-04-83	22.40 DST	70 sek.	7130 Juelsminde	1	rød/hvid	fly
27-05-83	20.30 DST	5 min.	8850 Bjerringbro	1	hvid	
10-06-83	ca. 22.15 DST	ca. 15 min.	6000 Kolding	1	hvid	
11-06-83	00.25 DST	4-5 sek.	4220 Korsør	1	hvid	
09-07-83	ca. 23.35 DNT	nogle min.	2820 Bagsværd	1	gul	
14-07-83	19.10 DST	ca. 1 time	9210 Aalborg SØ	1	hvid	Jupiter
17-07-83	00.40 DST	få sek.	8543 Hornslet	2	blå	
23-07-83	23.31 DST	få sek.	8950 Ørsted	1		
09-08-83	00.15 DST	10 sek.	8210 Århus V	1	hvid	satellit
10-08-83	22.55 DST	2 min.	9530 Støvring	3	hvid/orange	satellit
15-08-83	23.45 DST	5 min.	8260 Viby J.	2	hvid	fly
17-08-83	21.55 DST	—	8752 Østbirk	1	hvid	fly
23-08-83	ca. 23.00 DST	1 min.	9300 Sæby	2	hvid	fly
24-08-83	22.23 DST	1 min.	8210 Århus V	2	hvid	satellit
28-08-83	23.05 DST	over 1 tm.	6200 Åbenrå	flere	blå, rød, grøn	
31-08-83	ca. 17.00 DST	5-10 min.	8850 Bjerringbro	2	hvid	

Københavnsgruppen er etableret!

Hvad er Københavnsgruppen vil man måske spørge, og her er en lille beretning om det:

I første nummer af UFO-NYT 1983 var der, som det måske endnu kan erindres hos enkelte læsere, en undersøgelse, hvor læserne af vort udmærkede blad blev opfordret til at besvare en mængde forskellige spørgsmål vedrørende UFO'er m.v. Blandt spørgsmålene var også ét, hvor man forhørte sig, om den pågældende læser skulle være interesseret i at gøre et mere aktivt stykke arbejde i UFO-sagens tjeneste. Vi var nogle, der svarede »ja« til det.

Efter nogen tid blev vi kontaktet af SUFOI's formand Peter A. Hansen, der indbød til en uformel snak hjemme hos ham i Gentofte.

En skønne lørdag mødtes vi så for første gang, ca. 10—12 mennesker der havde været så letsindige at svare ja til at ville være aktive i UFO-arbejdet. Og jeg skal love for, at vi fik lov til at være aktive lige fra starten. Efter en kort indledning omkring SUFOI og UFO-NYT gik Peter over til det, der lå ham mest på sinde, nemlig de mange opgaver som han, af tidsmæssige årsager, havde måttet lade ligge uløste, og som han nu så en chance for at få taget fat på. Alt efter lyst, uddannelse og praktiske

muligheder, fik vi tildelt oversættelsesopgaver, sekretærfunktioner og skrive/kopieringsopgaver.

Som tiden er gået er nogen faldet fra, medens enkelte nye er kommet til, så her på det sidste har vi følt, at vi nu kender hinanden og SUFOI så godt, at ønsket om en mere udadvendt aktivitet er opstået. Vi véd, gennem Peter, at der også andre steder i landet er grupper som vores, og der skal hermed lyde en opfordring til jer om at give lyd fra jer her i bladet, så vi, og andre læsere ved, at I lever. Det kunne for eksempel være spændende at høre om, hvad I får tiden til at gå med i Jeres lokale områder, hvad Jeres UFO-teorier går ud på (de behøver jo ikke at falde sammen med SUFOI's officielle lidt »forsigtige«), og endelig ville det være rart at vide, hvor I i det hele taget holder til.

Vores arbejde har i den senere tid været præget af tre ting. Vi har for det første fået stabledet et News-letter på benene, det første i 2 år. Et News-letter er en tryksag på ca 15 sider, med oversatte (engelsk) artikler og notiser fra UFO-NYT, som sendes til en lang række udenlandske organisationer med tilknytning til UFO-sagen.

Den anden ting vi har deltaget i, eller rettere én af os, er indkodning af gamle UFO-rapporter til EDB-behandling, et stort og tungt arbejde, men dog åbenbart ikke mere afskrækkende, end at Helen er gået et skridt videre, og har påtaget sig en slags sekretærfunktion

for formanden. Det sidste større projekt vi har brugt megen tid på, er at diskutere, om en kongres kunne stables på benene i 1984. Et ambitiøst projekt, som vi p.t. har lagt til side.

Vi mener dog, at der bør være andre aktiviteter, ud over bare at abonnere og læse UFO-NYT. Vi har derfor besluttet, at vi, hvis vi møder passende interesse (en diskret opfordring til aktive læsere!) vil forsøge at starte nogle sammenkomster, hvor vi, på lokalt plan, kan diskutere UFO'er i et uformelt forum. Hvis der er interesse, kan vi så forsøge med nogle foredrag, udflugter etc. og derved berige både os selv (dog ikke økonomisk) og naturligvis SUFOI ved alle de medlemmer, der måtte »strømme« til sådanne arrangementer.

Hvis I synes, at ideen er brugbar, beder vi jer om at sende eventuelle indlæg (korte i starten) til Peter, som vil formidle dem videre til UFO-NYTs redaktion. Her vil man så forhåbentlig kunne afsætte en debatside hver gang.

I er meget velkomne til at gå i rette med os, bare vi hører noget!!!

Som det fremgår af ovenstående, mener vi i Københavnsgruppen, at UFO-NYT trænger til en livlig debat, der virkelig kan understrege foreningens formålsparagraf om, ikke at lægge sig fast på én bestemt mening om, hvad UFO'er er. Og så trænger hele UFO-sagen iøvrigt til lidt større aktivitet og en skarpere profil udadtil.

KØBENHAVNSGRUPPEN
v/ Erik Frandsen

Lyskugler

Af Hilary Evans

Jeg mener, vi har tilstrækkeligt med bevis til at påstå, at der findes et naturligt, intelligent, stadig skiftende (dvs. dets facon) fænomen, sædvanligvis, om ikke kun, hjemmehørende i vores atmosfære. Det forefindes i adskillige faconer, men da det oftest rapporteres som værende en lyskugle, foreslår jeg, at vi benævner det »BOL« (Ball Of Light = Lyskugle), med det forbehold, at det ikke er fænomenets sande udseende.

Udseende

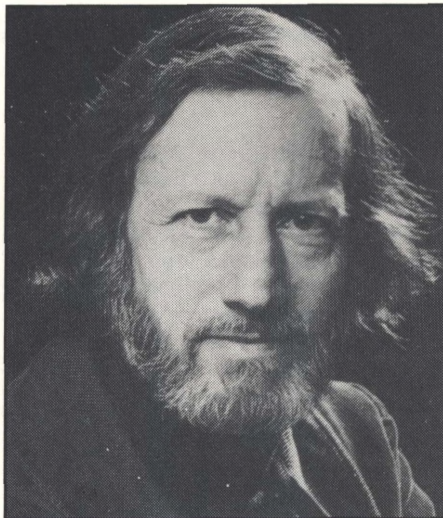
Dets facon beskrives (måske er det ikke dets »sande« facon) som en kugle, men det har en vis evne til at skifte til aflange, delta eller mere komplekse faconer. Størrelsen, der også varierer, er oftest tæt på en meter i diameter. Det er ofte selvlysende, enten hele objektet eller dele af det, med et pulserende lys.

Adfærd

Det ses tit svæve eller flyve rundt i luften, og selv når det nærmer sig jordoverfladen, ser det ud som om, det svæver, end lander. Det kan svæve, det kan flyve meget langsomt eller usandsynlig hurtigt, det kan pludselig skifte kurs, det kan dukke op og forsvinde tilsyneladende efter forgodtbefindende, hvad enten vores manglende evne til at se det så skyldes, at det forsvinder eller ej.

Motiver

BOL udviser en evne til at reagere overfor mennesker, og optræder ofte på en måde, der tyder på en vis intelligens og formål. Dets handlinger er meget sjældent, måske aldrig, ondsindede, men lejlighedsvis tydeligt godgørende. Dets hjemsted og livsstil er fuldstændig ukendte, men det synes at have en svaghed for energiforsyninger, så som højspændingsledninger, og bestemte geologiske forekomster.

Hilary Evans.

Benægtelse

BOLs har eksisteret længere end UFOer, og der er intet nyt i at kæde disse to fænomener sammen. Jessup, en af de første UFO-forfattere, opdagede deres mulige betydning (14), og Helms postulerede i en interessant artikel (13), at de var et særligt fænomen. Men da de informationer forskerne af LITS (Light In The Sky = Lys på himlen) fik, var så sparsomme, blev de, til fordel for de meget mere interessante og noget mere komplekse nærobservations tilfælde, overset i de sidste to årtier.

Hensigten med denne artikel er, at jeg ikke mener, det er nødvendigvis behøver at være sådan, da

de mest simple BOLs kunne være nøglen til UFO-gåden. For at kunne vurdere denne mulighed, er det nødvendigt at opstille en række forudsætninger og betragte BOLs UFOer som en del af det samme fænomen, der rækker langt udover UFOlogiens grænser. Nogle af de i det senere nævnte tilfælde forbindelse med sagen er måske ikke så let at se, men ikke desto mindre hjælper de med til at forklare fænomenet.

Så lad os se, hvilke BOLs, der er rapporteret enten som UFOer eller simple forteanske anomaliteter uden særlige kendetegn.

Mystiske kugler

Da de fleste UFO-observationer blot er punktllys, koncentrerer undersøgerne sig naturligt nok om de observationer, hvor der ses en tydelig facon, så som en trekant eller diskos, derfor pryder disse »UFO-faconer« siderne i de mere naive UFO-bøger, selvom de seriøse UFOloger ved, at de er betydningsløse. (Den kendsgerning, at de er uden betydning, er i sig selv en ironisk kommentar til UFO-problemet natur!).

Jeg tror, der er god grund til at tro, at i de tilfælde, hvor der ikke rapporteres nogen facon, er det fordi, UFOet ingen facon har. Men det er også muligt, at fordi kugleformen er den mest almindelige, overses den af observatører, rapportøgere eller dem begge.

Her følger en del tilfælde, hvor der er set små kugleformede objekter.

Antwerpen, Belgien, september 1944. (C1)

En soldat med navnet Yorke så fem

glødende »glober« med en diameter på omkring en meter. De så ud til at være lavet af mat glas med lys indeni. Han var sikker på, at de var under intelligent kontrol. (6)

**Near Union, Oregon,
den 29. juni 1947. (C2)**

Kenneth Arnold, hvis observation indledte den moderne »flyvende tallerken« epoke fem dage senere, observerede, mens han fløj, en sværm på 20-25 messing-farvede kugler, som han anslog til at være omkring 2-3 meter i diameter. (6)

**New Zealand,
den 13. januar 1957. (C3)**

To mænd, West og Lidell, så tidligt om morgenen et klart fluorescerende objekt svæve en meter over jorden. Det var først rektangulært, men ændrede derefter facon, så det blev en kugle med en diameter på ca. en halv meter. De forsøgte at fange det, men det fløj fra dem som en ballon. (6)

**Alliance, Ohio,
den 20. juli 1970. (C4)**

En husmoder, som så ud af sit vindue om natten, så et gyldent oval objekt mindre end en halv meter i længden i sin have. I omkring et kvarter pulserede det mere eller mindre, hvorefter det pludselig opløstes uden at efterlade noget spor. (6)

**Bournemouth, England,
den 21. oktober 1969. (C5)**

Løjtnant Cdr. Mackenzie og hans familie så en svævende halvgennemsigtig gråhvid pulserende kugle med en diameter på omkring 20 cm. Efter ca. 30 sekunder fløj den bort med en høj hastighed. (6)

**Larchant, Frankrig,
den 22. november 1978. (C6)**

Tre arbejdere i et stenbrud så tre metalgrå kugler nede i stenbruddet omkring 30 meter borte. Derefter dukkede en større på en diameter på 3—4 m frem fra skyerne og sluttede sig til de andre. Alle udsendte en svag dis, som om noget kondenserede. Efter 10 minutter så det ud til at den store kugle landede 500 m borte, mens de små fløj bort med en meget høj hastighed. (5)

Læserne vil nok genkende disse som typiske lyskugle tilfælde, som

der findes hundrede, hvis ikke tusinder, af i arkiverne. Sammenlignet med et godt og indholdsrigt nær-observations tilfælde er de, må man nok indrømme, noget åndsforladte. Men hæft dem sammen med andre af fænomenets grene og nogle appetitvækkende parallelle sager.

Tilfælde med naturlig oprindelse

Ikke siden den berygtede Hillsdale observation fra marts 1966 (se UFO-NYT nr. 3, 1983), da Hynek beklageligvis blev citeret forkert, så det fremgik, at det efter hans mening var »sump-gas«, der var forklaringen på nogle højskolepigens UFO-observation (24), har der været en stigende modvilje mod for hurtigt at acceptere en naturlig forklaring på UFOerne. Man må indrømme, at i forbindelse med »lygtemænd« i sumpede områder er der noget, der tyder på en naturlig forklaring i retning af antændt gas, ja selv Condon Kommissionens nøgtern tænkende leder indrømmede, »at nøjagtigt hvordan det sker, er ikke kendt, og det kunne meget vel gøres til genstand for yderligere undersøgelse« (2), og Curtis Fuller skrev i Fate:

»Vi opfordrer sumpgas teoretikere til at producere lidt sumpgas under laboratoriekontrol, lade den antænde spontant og derved fremstille deres egen lille ildkugle, som

så blot lyser op nogle få minutter.« (7)

Så blot fordi en forklaring er »videnskabelig«, er der ingen grund til at acceptere den uden bevis. Et tilfælde som dette kan nok få en og anden til at tænke sig om en ekstra gang:

**Queensland, Australien,
dato ukendt. (C7)**

En hr. Pike, der gik en tur i sumpet terræn, så et lys svæve og danse omkring ca. 50 m foran sig. Da han var omkring 20 m fra det, så han, at det var en stor glødende kugle, der svævede ca. 2,5 m over jorden. Pludselig fløj det til siden. Observatøren opdagede, at lyset førte ham ud, hvor der var meget sumpet, og han standsede. Lyset standsede også, »tøvede« et øjeblik, fløj så tættere på ham, som det havde til hensigt at følge ham. (7b)

Denne observatør havde et indtryk af at have set noget, der var mere intelligent, end man normalt formoder, en gasflamme er, han havde en fornemmelse af, at blive leget med, og hans beretning er fuld af ord, som gør objektet menneskelig. Dette er ikke enestående, det er kendt i folkloren, at »lygtemænd« har ledt uforsigtige vandrere i overhængende fare med deres lys.

Den 15. juni 1966, Aveyron, Frankrig. Flere medlemmer i en landmandsfamilie så dette typiske BOL-tilfælde på deres gård. Dets opførsel syntes målbevidst. (Fra Lumieres dans la nuit = lys i natten)

Det er klart, at vi har at gøre med noget, der i det mindste er lige så intelligent som et poltergeist og med samme skælmske ånd.

Spøgelses- og andre tilbagevendende lys

»Min-Min lyset« i Australien, som nær havde kostet hr. Pike livet, er blot et af mange af den slags fra hele verden. Hvis det store antal var rapporteret fra USA, var det et geografisk faktum eller et sociologisk ditto, at indbyggerne i USA var mere nysgerrige eller velsignet med et bedre rapportsystem. (I Eberharts geo-bibliografi er der over 80 referencer (4)).

Da der er en indlysende lighed mellem disse lys og UFOer, har UFO-afviserne fejlagtigt også afvist spøgelseslysenes eksistens, og sagt, at det var bil-, toglygter osv., skønt det ikke var så let med de lys, der blev rapporteret i det 18. århundrede. Ærkeskeptikeren Klass forklarede til sin egen tilfredshed de kendte Brown Mountain lys (15), men hans forklaring (forlygter, bybelysning og refraction) kan næppe forklare dette tilfælde:

Brown Mountain lysene. (C8)

En lokal servicestationsejer tog en nat ud for at undersøge Brown Mountain lysene sammen med en gruppe venner. De var lige begyndt på hjemturen efter flere frugtesløse timer, da et kraftigt lys på størrelse med hans udstrakte arme dukkede op over hovederne på den forbavsede gruppe. Det svævede en tid uden at bevæge sig og udsendte en sydende lyd, så begynte det at pulsere, så det skiftevis blev større og mindre, før det endelig forsvandt. En pige besvimeede. (7a)

For at være retfærdig overfor afviserne, må det lige nævnes, at der er andre beretninger om spøgelseslys, der er mindre troværdige. Ralph Lael fortæller (16), hvordan han, da han tog til Brown Mountain for at undersøge lysene, opdagede, at de var udenjordiske væsener, som vedblivende gav ham advarsler om planeten Jordens fremtid. Historien om hvordan de tog ham med til Venus, hvor han mødte nogle underskønne venusianske kvinder med flotte figurer og kun iklædt bikinier, er desværre irrelevant for denne artikel.

Den er også atypisk. De fleste

spøgelseslysberetninger er omhyggelige rapporter udfærdiget af uforstående mennesker, der ofte har brugt mange timer på at undersøge fænomenet. I disse rapporter er der et træk, der optræder igen og igen: lysenes undvigende natur, og deres tilsyneladende kendskab til observatørernes bevægelser. Bare for at nævne et eksempel: William Kingsley sagde om Watermeet lyset (22): »Det lader sig ikke nærme, for da vil det 'gå ud'.«

Det er klart, at et naturligt fænomen ikke kan optræde på denne måde. Et optisk måske — men der er jo Watermeet lyset, her afviser Kingsley, at der kan være tale om en optisk forklaring. Det ser igen ud som om, vi har at gøre med et fænomen, der er under en eller anden form for intelligent kontrol.

Opstilling af realiteter

Piedmont, Missouri, 1973 (C9)

Da beboerne i Piedmont begyndte at berette om mærkelige tilbagevendende lys i bakkerne, besluttede Harley Rutledge, leder af det fysiske institut ved det lokale universitet, at gøre dem til genstand for en videnskabelig undersøgelse. Han tog en gruppe videnskabelige kolleger og en bilfuld instrumenter med op i bakkerne og forventede at komme tilbage med en forklaring efter to eller tre week-ends. Efter syv år offentliggjorde han sine resultater. Disse omfattede observationer, videnskabeligt registreret med instrumenter, deriblandt radar og fotografiapparat. Af 178 UFOer observeret ved 157 tilfælde, var disses fysiske tilstedeværelse helt klart en kendsgerning. Forklaringen på dette fænomen var, at det hverken var af naturlig oprindelse eller menneskeskabt.

De fleste observationer drejede sig om almindelige lys; der var ingen nærobservationer. Objekterne udviste UFOernes sædvanlige kendetegn — bratte kursændringer, øjeblikkelige accelerationer fra en stationær svæven til en meget høj hastighed osv. Men Rutledges undersøgelse fastslog også, at i mindst 32 tilfælde var der i høj grad sammenhæng mellem UFOernes bevægelser og observatørernes

handling. Disse handlinger kunne være fysiske så som at tænde og slukke for en bil's lys, de kunne være en verbal eller en radiomeddelelse, de kunne være (selvfølgelig ikke bekræftet af instrumenterne!) en tanke. Nogle gange, endda på afstande af tre kilometer eller mere, så det ud som om, UFOerne var opmærksomme på observatørernes handlinger, så de derfor ændrede deres opførsel. (23)

Konklusionen på Rutledges undersøgelse i marken må være, at der findes en kategori af UFOer, der ikke har nogen synlige kendetegn ud over den almindelige optræden som en »lyskugle«, egnet til intelligent kontrol og oversanselig dataindsamling. Ligheden med nogle af de fænomener, vi allerede har omtalt, taler for sig selv.

Ildkugler

Tusinder af meteoritter kommer hver dag ind i vores atmosfære, og de fleste af dem brænder op inden de når jordoverfladen. De fleste falder over havene. En stor del falder over ubeboede egne, mange steder, hvor folk ikke bemærker dem, mange andre steder, hvor folk ser dem, men ikke rapporterer, hvad de har set. Tilbage er så en meget lille del, der bliver rapporteret som meteoriter, UFOer, ildkugler og meget andet.

Når sådanne rapporter modtages, er det almindeligt at videnskaben betegner dem som meteoritter, hvad de fleste måske også er. Et hvert aspekt, der synes at virke ulogisk for en meteorit betegnes som værende en dårlig observation, igen utvivlsomt korrekt. Alligevel er der tilfælde, hvor en dækkende forklaring synes at mangle:

Tucumcari, New Mexico, den 13. december 1951. (C10)

Adskillige vidner så en ildkugle styrte mod jorden. Den ødelagde en vandtank, der i sit fald knuste fire bygninger og dræbte fire mennesker. Et klassisk meteoredfald — bortset fra, at meteoreksperten Lincoln La Paz ikke fandt det mindste spor efter et meteor på stedet. (11)

St. Helens, Lancashire, den 27. juli 1938. (C11)

En blændende blå lyskugle, der faldt på Bold Colliery, forårsagede en eksplosion, som dræbte en

og sårede to. Dette havde ikke været så bemærkelsesværdig, hvis det ikke var fordi, der to uger senere faldt en lignende kugle kun et par kilometer der fra. Hvis man tager meteoritternes tilfældige kurs, Jordens rotation og bevægelse i de to uger i betragtning, er disse to meteornedslag mildest talt et forbausende tilfælde.

Canada, 1913. (C12)

Af alle luftens mærkværdigheder overgår meget få det store canadiske ildkugle optog, hvori en linie majestætiske lys fløj tværs over Canada og forsvandt ud over Atlanter Havet. Dette mærkelige skue vækkede både beundring og frygt tværs over kontinentet. Det rejste også mange chokerende spørgsmål.

For det første var den kurs optoget fulgte den eneste kurs, der gjorde det istand til i en lige linie at krydse de fem store søer. På et landkort kan man se, at skal det være tilfældigt, må det være et forbløffende kunststykke, da kursafvigelsen skal holdes under to kilometer.

For det andet, at det kunne ske en gang var i sig selv bemærkelsesværdigt, men kunststykket blev udført tre gange — for der var tre sæt lys: det første ca. kl. 21 den 9. februar, det andet tidligt om morgenen den næste dag og det tredje den følgende eftermiddag. De fulgte alle nøjagtigt den samme kurs på trods af Jordens rotation og bevægelse. Hvis det virkelig var meteoritter, måtte hver del af optoget følge sin egen kurs i verdensrummet for at flyve af samme kurs, når de nåede Jorden! (17)

Mange af de observatører, der den gang blev imponeret af det majestætiske optog, tog det for at være luftskibe. Jeg skal nok lade være med at komme ind på den mulighed her. Men denne hændelse ser vi endnu en gang, at en tilsyneladende god videnskabelig forklaring på et unormalt fænomen lader lige så meget stå uforklaret, som den forklarer.

Vi bør lige bemærke, at begrebet »ildkugle« ikke er en videnskabelig betegnelse, men en almindelig benævnelse for noget, hvis beskaffenhed er ukendt. Det siger intet om det objekt, der var indblandet i denne sag:

Newfoundland, den 12. november 1887. (C13)

Besætningen på dampskibet Sibirian så en enorm ildkugle komme op af havet og stige op i luften. Den fløj mod vinden i retning mod skibet. Da en kollision syntes uundgåelig, ændrede den kurs, steg lodret i vejret og forsvandt ud af syne i løbet af få minutter. (1)

Endnu en gang, hvad det end var, kan man ikke lade være med at tænke på, om det var under intelligent kontrol.

Kuglelyen

Sammen med sumpgas og meteoritter er kuglelyen blevet hilset velkommen af UFO-skeptikerne i deres forsøg på at finde en naturlig forklaring, ligegyldigt hvor usandsynlig den end måtte lyde. Og kuglelyen er meget meget usandsynlige, de forekommer så sjældent, de er så flygtige og så dårligt dokumenterede, at man ikke kan forvente en videnskabelig anerkendelse. Ironisk nok bruger skeptikere som Klass ofte kuglelyen, et fænomen hvis eksistens mange videnskabsmænd stadig sætter spørgsmålstegn ved, som en »videnskabelig« forklaring på UFOerne!

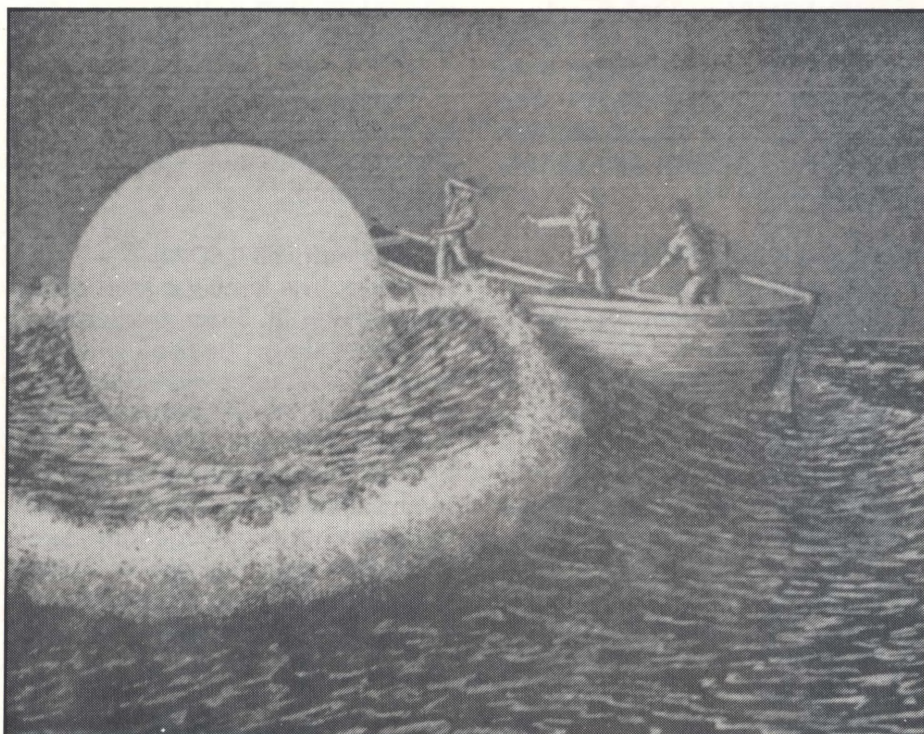
Når eller hvis dets eksistens anerkendes, bliver det let at skelne mellem kuglelyen og andre »ildkug-

ler«. (Hvis denne artikel ikke gør andet, vil den helt sikkert demonstrere, hvor utilstrækkelig demarkationslinjerne mellem disse to fænomener er!) Kort fortalt er et kuglelyen et kugleformet lys, der flyver omkring i luften, er på størrelse med en appelsin og kun synlig i nogle få sekunder. Det slutter oftest af med en eksplosion. Det optræder oftest i elektrisk uvejr (tordenvejr) og har tilbøjelighed til at eksplodere, når det kommer i kontakt med andre objekter. Nogle gange ødelægger det bygninger, mens det andre gange kan passere igennem faste genstande uden at efterlade mærker. Til tider dræber det dyr, men med hensyn til at skade mennesker, har det en overraskende god rekord.

Her er nogle eksempler på dets uberegnelige opførsel:

Cheltenham, Australien, 1961. (C14)

Fru Will stod i sit køkken og betragtede tordenvejret, da hun »føjte denne store ting lige i nærheden.« Hun vendte sig om og så en ildkugle. Hun løb gennem spise-stuen mod trappen med kuglen i hælene. Kuglen overhalede hende, da hun nåede trappen og var foran hende, mens hun løb op ad trappen og ind i det soveværelse, hvor

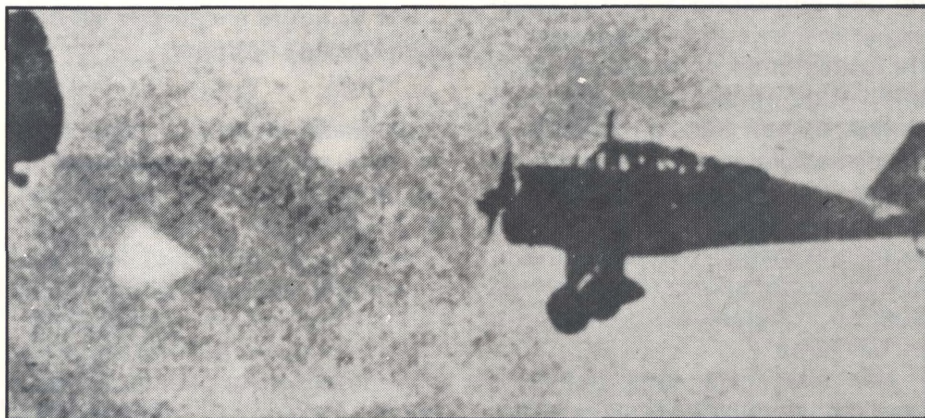

Franske fiskere så en ildkugle, der lavede søgang, når den bevægede sig. (Fra Lumieres dans la nuit)

hendes brødre befandt sig. De hørte et brag »lige som et tordenskrald forstærket ti gange«, og kuglen fløj lige forbi dem gennem værelset og ud gennem det åbne vindue. (7i)

Frankrig, den 6. marts 1894. (C15)
En ildkugle, der dukkede op ved siden af en dr. Dandois, slyngede ham over en grøft og ud i en mark, hvor han lå bevidstløs i ca. et kvarter. Da han kom til sig selv, var han lidt stiv i lemmerne, men ellers uskadt. (1)

Merlan, Frankrig, den 6. januar 1850. (C16)
En ildkugle eksploderede lige over to mænd, der gik på gaden. Den hverken sårede dem eller beskadigede deres tøj. (1)

Foo Fighters fotograferet over Stillehavet i 1945 eller 1946.

Frankrig, november 1898. (C17)
En ildkugle dukkede op i et værelse, hvor der sad en pige. Den krydsede gulvet lige foran hende, cirklede lidt rundt og fløj ud gennem skorstenen, hvorefter den eksploderede uden for. (1)

Frankrig, august 1895. (C18)
En ildkugle fløj gennem en stue i en landejendom, uden at ramme de to personer, der befandt sig der. Den fortsatte så gennem gulvet, hvor den lavede et hul, og ned i en fårefold, hvor den dræbte fem får (uden tegn på forbrænding eller kvæstelser), men lod dog hyrden uskadt. (1)

Salagnac, Frankrig, den 10. september 1845: (C19)
En ildkugle kom ned gennem skorstenen og ud i en stue, som den fløj igennem uden at ramme de fem personer, der befandt sig der. Den fortsatte ind i rummet ved siden af,

hvor den dræbte et svin, inden den forsvandt. (1)

Italien, den 29. august 1791: (C20)
En ildkugle på størrelse med en billardkugle dukkede op for fødderne af en pige. Den fløj op under hendes tøj, og fik hendes skørter til at ligne en paraply, dog uden at forårsage nogen skade. Derefter eksploderede den og forbrændte hende let, altså ikke alvorligt. (1)

Philadelphia, 1960: (C21)
Fru Matthews lå på sofaen, da en »stor rød ildkugle« kom ind i opholdsstuen ved at flyve igennem det lukkede vindue og persiennen. I stuen fløj den lidt rundt, og der hørtes en sydende lyd. Den passerede så tæt på hende, at hendes

hovedbund blev forbrændt, og hun tabte håret på bagehovedet. (7f)

Til sidst et tilfælde, som antyder en forbindelse med et andet bisart anormalt fænomen, spontan selvforbrænding:

Sted ukendt, 1960. (C22)
En mand, hvis kone var alkoholiker, blev vækket kl. 5 om morgenen af sin kones skrig, hun lå på gulvet og brændte voldsomt. Han kunne næsten ikke se hende, da hun var skjult bag en ildkugle. Han blev forbrændt flere steder, da han forsøgte at slukke ilden. Det tæppe, hun lå på, brændte ikke, ligesom værelset heller ikke tog skade. Konen døde, men hvad der skete med ildkuglen, har vi aldrig fået at vide. (7a)

Alle disse tilfælde er klassificerede som »kuglelyn«, og ikke alene adviser de en stor spredning i ad-

færds mønsteret, men de tilkendegiver også en selektivitet i deres bevægelser, som kunne tyde i retning af, at de er under en eller anden form for kontrol. Der er også en del tilfælde, hvor personer er blevet kvæstet, endog dræbt af kuglelyn, men det er meget meget sjældent.

Over Hagenau, Tyskland, den 22. december 1944: (C23)
Besætningen i et amerikansk bombefly så to meget klare lys komme op mod sig fra jorden. Da de nåede flyets højde, fladede de ud og blev ved flyets hale i omkring to minutter. De var store, meget klare og orangefarvede. De så ud til at være under kontrol. (18)

Tyskland, samme periode: (C24)
Bill Leet, pilot på et amerikansk bombefly, rapporterede, at der pludselig dukkede en lyskugle op ved siden af hans fly »som når man tænder for en kontakt«. Det så nærmest ud til at være 2-dimensionel, som det gule lys i et færdselsfyrtårn, men ellers virkede det ikke jordisk. Det blev ved flyet i ca. tre kvarter, og var så pludselig væk. »Vores skytter ville gerne skyde det ned, men jeg gav dem ordre til at lade være. Jeg fortalte dem, at hvis det var fjendtlig, ville det allerede have skudt os ned. Lad os bare forsøge at finde ud af, hvad det er, sagde jeg til dem.« (25)

De såkaldte »Foo Fighters« er begribeligt nok af Klass og andre blevet »forklaret« som værende kuglelyn. Det er bare ikke helt så let at acceptere dette synspunkt, da kuglelyn normalt kun eksisterer i få sekunder. De 45 minutters observationstid i C 24 er langt over, hvad dette fænomen normalt kan præstere. Der er også det, at de tilsyneladende var under kontrol. I tilfælde C 23 kom en kugle op fra jorden for at slutte sig til flyet, og det så ud som om, det havde et formål, samtidig mangler man bevis på, at kuglelyn kan optræde i så stor højde. Kort sagt er den eneste grund til at tro, Foo Fighters er kuglelyn, at de begge er BOLs — men det er der så meget andet, der også er.

Et andet særligt kendetegn ved Foo Fighters er, med meget få undtagelser, at de kun blev set under 2. verdenskrig, hvor de kun viste sig ved krigsskuepladserne i Tysk-

land og Stillehavet. Det må være et besynderligt naturligt fænomen, der kun eksisterer i så tæt tilknytning til en ganske bestemt menneskelig aktivitet...

Bevis på intelligens

Vi er indtil nu stødt på adskillige tilfælde, hvor BOLs synes at være under intelligent kontrol. Her er tre tilfælde, som understreger dette.

Massy, Frankrig, den 28. maj 1974: (C 25)

En 18-årig ung mand så i flere tilfælde en BOL, der syntes at lege med ham — den forsvandt når han tændte sin lommelygte og kom igen, når han slukkede osv. Denne aften lå han, træt af denne leg, på sin seng. Få minutter senere kunne han se et rødt blinkende lys gennem vinduet. Han så, det bevægede sig langsomt mod venstre, stoppede op og ændrede facon, så det blev cigar-formet. Lyset, der blev kraftigere, så ud til at komme fra fire eller fem steder på objektet. Da det lyste kraftigst, besluttede observatøren sig til at skrive ned, hvad han så — og øjeblikkelig ændrede objektet sig, så det igen indtog sin røde BOL-facon og fløj bort. (26)

Bristol, 1981-82: (C 26)

For tiden undersøger et hold fra PROBE et tilfælde, hvor en husmoder påstår, at hun er istand til at kontrollere UFOernes bevægelser. Hun har forudannelser om deres forestående opdukken, hvilket tyder i retning af en eller anden form for kommunikation. Når de dukker op, bevæger de sig i den retning, hun ønsker, selvom ønsket kommer fra en anden. Hendes familie bekræfter hendes påstande, og hendes mand, der lige som hun selv virker som et pålideligt vidne, hævder at UFOerne, skønt de kun ses som lys, giver klar indtryk af at være konstruerede kugleformede objekter.

Maryland, USA, den 16. juli 1952: (C 27)

To politibetjente så et gult lys lige over jorden foran deres patruljevogn. De tog det for at være et modkørende køretøj, og da det nærmede sig midt på vejen, drejede de, for at undgå en kollision, ud i rabatten og standsede. Derefter

standsede det sete BOL også, og svævede i lyset fra deres forlygter omkring syv meter foran dem. De kørte langsomt frem, og objektet trak sig tilbage. De ændrede hastighed, objektet gjorde det samme en tid, og lidt efter, som om det var træt af lege, stak det af med en høj hastighed. (13)

Og som så ofte i BOL-tilfældene, anvender vidnerne fraser som »legede« og »stak af«, hvilket uvilkårligt giver et indtryk af, at objektet, eller hvad det nu end er, har en eller anden form for bevidsthed eller styres.

Bevis på målbevidsthed

I mange tilfælde ser vi ikke blot bevis på intelligens, men også på målbevidsthed.

New Mexico, sommeren 1953: (C 28)

Fru Hight og hendes mand søgte efter uran i ørkenen. Han var ude på en uge lang forskningsrejse, da hun blev meget syg og følte selv, at hun var ved at dø. »Da jeg en eftermiddag lå der og tænkte på, hvad der ville ske med mig, dukkede et lille lys op i hyttens ene hjørne. Det blev større, og i løbet af et øjeblik blev det til et stort gløden lys. Det nærmede sig langsomt og ændrede sig fra en solid kugle til et geometrisk hjul, som rullede gennem min krop, hvor det efterlod en vidunderlige ren og forfriskende

fornemmelse. Jeg følte en strøm af livskraft og velvære. Jeg stod op og erkendte, at lyset havde gjort mig rask.« (7c)

Det er let af afvise fru Hights oplevelse som et udslag af en livlig fantasi (men derfor bliver den ikke mindre bemærkelsesværdig!), men i det næste tilfælde forholdt det sig anledes!

Egryn, Wales, 1905: (C 29)

Mens den prominente prædikant fru Mary Jones prædikede under en månedslang religiøs vækkelse, svævede nogle lys over kirken. Lysene blev i flere tilfælde set af adskillige mennesker, deriblandt kyniske london journalister og andre skeptikere. Hændelsen, der blev undersøgt af Selskabet for Psykisk Forskning, får en til at tvivle på om, det var virkelighed. (19)

Den konklusion, at BOLs havde direkte forbindelse med Mary Jones, synes uundgåelig, deres manifestation synes både kontrolleret og med et vist formål. Der er dog et men, for lys magen til blev set længe før Mary Jones' tid og uden for nogen særlig religiøs sammenhæng. Vi kan se bort fra det som værende et tilfælde, eller vi kan opstille den hypotese, at BOLs var forbundet med religionen, da de det meste af tiden passede sig selv, men at de følte en særlig

Aveyron, Frankrig. Et andet billede. En BOL »venter« ved et vejkryds og »følger så efter« en bilist.

interesse for Mary Jones, og derfor manifesterede sig som de gjorde. Hvis der er en gran af sandhed i det sidste, kan vi gå videre og gætte på, at det var Mary Jones' entusiasme, der aktiverede BOLs, da der ikke i begyndelsen blev trukket paralleller til de poltergeist manifestationer, hvor mediets emotionelle stude synes at være drivkraften. Lige meget hvad det var, er beviserne på både kontrol og formål indiskutabel.

Rangiroa, Stillehavet. (C 30)

Denne ø er blot en af mange, hvor BOLs er en del af folkloren. Her tror de indfødte på en ildkugle med navnet Kaha, halvt menneske halvt dyr, der normalt befinder sig i undergrunden, men dog kommer frem fra tid til anden og flyver fra top til top i kokospalmerne, alt imens den skifter farve. Ofte beskrives den som havende en menneskelignende skikkelse. Fænomenet fortolkes som et varsel. (10)

De menneskelignende træk kan med al rimelighed forklares som en slags hallucination projekteret til et fænomen fra vidnets underbevidsthed som en konsekvens af, hvad vidnet tror ildkuglen er. Det samme fænomen er almindelig blandt UFO-rapportører, der, når de ser Månen eller Venus, påstår, at de har set kupler, vinduer og besætningsmedlemmer. Hvis et naturligt objekt kan tilføjes sådanne udsmykninger, kan det uden tvivl også blive til et BOL. Det er derfor ikke usandsynligt, at mange rapporter om UFOer blot er simple BOLs.

Engle

Vi må også overveje den mulighed, at BOLs virkelig antager et menneskeligt udseende svarende til vidnets forventning. Det står klart, at BOLs kan ændre facon, eller i hvert fald den tilsyneladende facon. Da vi ved så lidt om dem, kan vi ikke sætte nogen grænse for deres evne til at ændre sig. Altså må vi være forberedt på tilfælde som de følgende:

Sverige, det 18. århundrede. (C 31)

Den psykiske og mystiske Swedeborg påstod jævnligt, at han modtog besøg af engle. Han sagde, at de ofte lignede ildkugler, når de

dukkede op, og først senere indtog deres engle skikkelse. (20)

Bavaria, omkring 1950. (C 32)

En tysk dame, der klatrede i de bavariske alper, for vild og kom i en frygtelig situation. »Pludselig så jeg en stor ildkugle, der ændrede sig, så den lignede en stor temmelig kinesisk udseende herre... Han bukkede og sagde nogle få ord, viste mig en smal sti, der førte til turistvejen og forsvandt som en ildkugle.« (privat brev)

Anormale BOLs dukker ofte op ved spiritiske seancer og er normalt i første fase af deres materialisation. De viser sig også ofte i så spontane tilfælde som dette.

Bruxelles, den 24. januar 1970.

(C 33)

A. M. Herbosch gik en tur i byen tidligt på aftenen og så da på jorden ca. 20 m foran sig en slags lysende plet, der var 7—8 m lang og 1,5 m høj. Lyset blev stærkere efterhånden som han nærmede sig og farven ændredes til fosforescerende grøn. Da han var 12 m fra objektet, blev lyset ikke kun stærkere, det begyndte også at vibrere. Faconen ændredes, så det blev klokkeformet og ca. 5 m høj. Den indvendige del så ud til at bestå af tusinder af meget små lysende partikler, der fløj rundt mellem hinanden, hvilket gav indtryk af megen nervøsitet. Der var hverken varmeudstråling, lugt eller lyd fra objektet, men det oplyste hele området. Til sidst fløj objektet langs jorden, til det forsvandt bag en vold. (12)

Dråber

Hvis noget kan ændre facon, når det har lyst, kan man så sige, at det har en »virkelig« facon? Mange BOLs synes overhovedet ikke at have nogen form:

Oxfordshire, vinteren 1976. (C 34)

Len Franklin så et amøbelignende UFO med et klart centrum. Det skiftede hele tiden facon. Det var omkring 10 cm. målt i udstrakt arm. Baggrund og stjerner kunne ses gennem objektet. Efter omkring 5 sekunder begyndte dets centrum at gløde med et klart orange lys og blev deltaformet. Hidtil havde det bevæget sig med en 5—6 km/t, men

nu fløj det bort med en enorm hastighed. (8)

Rhyl, Wales, den 9. august 1981. (C 35)

Over 50 mennesker så et UFO, hvis størrelse målt i udstrakt arm var større end en hånd. Det lignede en vandmand. Dets farve var som trækul og indvendig blinkede et mangefarvet lys. Det skiftede konstant facon. Det bevægede sig i et Z-mønster, stoppede, bevægede sig igen, forsvandt og dukkede op igen i en periode på ca. 5 minutter. (21)

Philadelphian,

den 26. september 1950. (C 36)

Politibetjentene Collins og Keenan så fra deres patruljevogn et flyvende objekt, der faldt ned. De fandt det med deres søgelys og så, at objektet var ca. 2 m i diameter og glødede svagt rødviolet. Da Collins forsøgte at samle det op, opløstes det mellem hans hænder og efterlod en klistret lugtfri masse. Hele objektet fordampede for øjnene af dem. (26)

Miami, den 28. februar 1958. (C 37)

En tingest på størrelse med en fodbold landede i kriminalbetjent Gallegos' have. Han, hans kone og hans mor løb ud og så en kugle, der var 50 cm lang og 25 cm høj, bevæge sig rundt, som om den var levende. Den var gennemsigtig som glas, strålede som krystal og så ud til at være lavet af tusinder af små celler som en bikage, og den pulserede. »Vi kunne ikke mærke den. Den var der, vi kunne se den, men vi kunne ikke mærke noget, når vi rørte ved den.« Han tog et stykke af den med til politistationen i en lerkrukke, men det fordampede i løbet af 20 minutter. (7d)

Det siges at denne rapport gav stødet til at en hr. Robertson fra Californien skrev et brev om at »Fnuset er en substans, som befolkningen på vores naboplaneter sender os, for at neutralisere vor forurenede atmosfære. Vor englelignende brødre i verdensrummet er langt forud for Jordens befolkning hvad angår klogskab, de elsker Jordens befolkning og betragter det som deres pligt overfor den Store Skaber at hjælpe os.« (7e)

Organiske UFOer

Så tidligt som i 1947 fremsatte

John Philip Bessor en teori om organiske UFOer og forsøgte at overbevise USAF om, at de flyvende tallerkner er »forskellige slags udenjordiske stærkt svækkede livsformer eller fartøjer drevet frem af telekinetisk energi eller lutter vilje eller tanken. De er muligvis skabt i ionofæren, og i perioder nødt til at 'vandre' ind i den tættere atmosfære på grund af solare eller kosmiske forstyrrelser. De er istand til at ændre facon, mens de flyver og har samme intelligens som en blæksprutte, et marsvin eller en chimpanse.« (7j)

Konklusion

Variationerne i de her omtalte tilfælde — det drejer sig jo kun om en håndfuld udvalgt ved tilfældighed blandt de mange rapporter, der findes — viser, at det er svært at se en skarp grænse mellem ildkugle UFOerne og andre ildkugle fænomener. Hvor højt over jordens overflade skal et spøgelseslys befinde sig for at være et UFO? Hvornår fortjener en ildkugle betegnelsen kuglelyd?

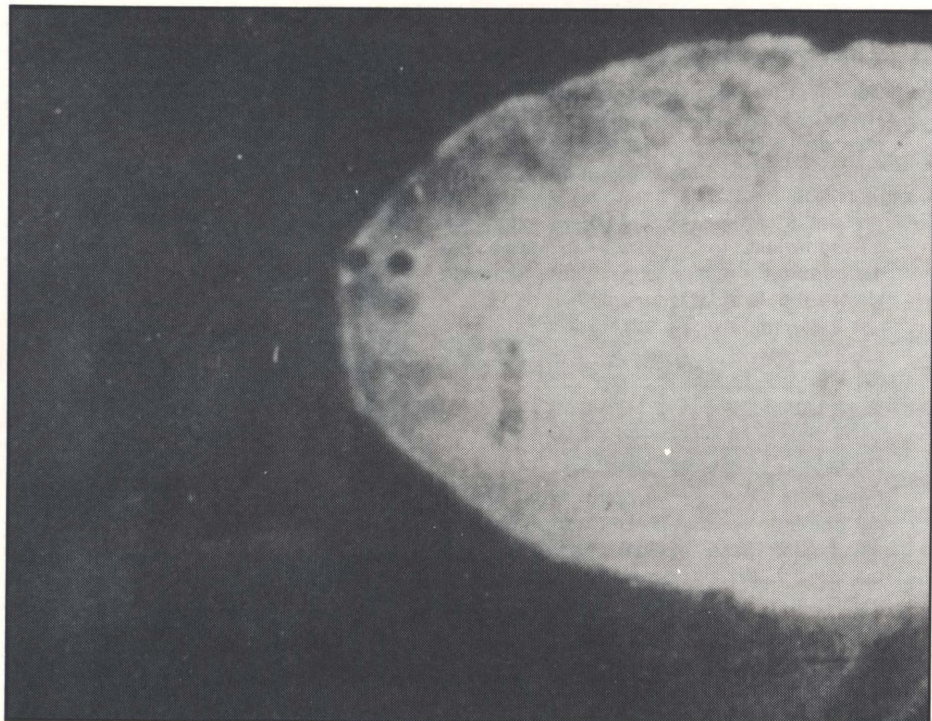
Der er dog en fare ved at betragte alle disse forskellige rapporter, som om de drejer sig om samme

med visse rapporterede facts. For eksempel har vi igen grund til at frygte nogen fjentlighed fra deres side. Der er enddan noget, der tyder på, at vi kan tillade os at tillægge dem en positiv velvilje over for menneskeheden. Vi har endda ret til at antage, at de har en evnen til at reagere på menneskenes tanker, og der er noget der tyder i retning af en vis interesse i menneskenes anliggender. Da vi ved så lidt om disse skabninger, kan vi ikke sætte nogen grænse for deres formåen, måske, som Bessor foreslår, besidder de samme intelligens som et marsvin, måske mere, eller måske er deres intelligens meget forskellig fra det, vi forstår ved intelligens.

Set ud fra den holdning New Scientist indtager, er en hypotese som denne så langt ude, at den fortjener at kædes sammen med de kosmiske brødre eller UFObasen i den wallisiske trekant. Det er da også den mest usandsynlige hypotese, jeg nogensinde har sat på tryk. Og jeg har kun gjort det fordi, de opstillede beviser kræver det. Alt for længe har vi forsøgt at forklare det uidentificerede med kendte begreber, hvilket ingen vegne har bragt os. Jeg mener, det er på tide, vi glemmer vore fordomme, lægger beviserne sammen og følger deres implikationer, hvilken vej de så end fører os.

Referencer

1. Cade & Davis, The tamping of the thunderbolts, 1969.
2. Condon Report (originale version) side 901, 1969.
3. Constable, Trevor James, They live in sky, 1958. The cosmic pulse of life, 1976.
4. Eberhart, George, A goe-bibliography of anomalies, 1980.
5. Les Extraterrestres, nummer 11.
6. Farish, Lucius, The saucers, Fate december 1974.
7. Rapporter i Fate: a- marts 1951, b- august 1953, c- juni 1956, d- juli/ september 1958, e- november 1958, f- november 1960, g- januar 1961, h- maj 1961, i- januar 1962, j- november 1967.
8. FSR, vol. 24, nr. 2.
9. Fuller, Curtis, Fate maj 1961.
10. Full Moon, Honolulu juli 1980.
11. Gaddis, Vincent, Mysterious fires & lights 1969.
12. Garreau, Charles, Soucoupes volantes, 24 ans d'enquêtes 1971.

Et af Trevor James Constables fotografier af et »organisk« UFO taget i Mojave ørkenen den 25. august 1957. Objektet kunne kun ses af kameraet, det eneste øjet så, var en »vibration«.
(High-speed infrarød film)

C 38

Bessors tanker blev taget op af Trevor James Constable fra New Zealand. Han bekræftede til sin egen tilfredshed, at i det mindste nogle UFOer er usynlige organiske skabninger med hjemsted i Jordens atmosfære. Under de rette forhold kan de fotograferes på infrarød film, der gengiver dem som formløse dråber. (3)

Constables undersøgelser ser ud til at være begrænset til nogle få ubrugelige fotografier sammenkædet med en hel del ønsketænkning. Hvis der var noget om snakken, er det i hvert fald ikke blevet bekræftet af andre og står som et muntert indslag i UFOlogiens historie.

simple fænomen, selvom jeg tror, vi kan lære mere ved at gøre sådan end ved at betragte dem som separate og selvstændige (selv hvis vi vidste, hvordan vi kunne skelne dem fra hinanden!) Disse rapporter giver kun mening, når vi postulerer, at der lever et væsen af en eller anden slags i vores atmosfære, og at dette væsen er af en eller anden fysisk størrelse, omend meget forskellig fra alle kendte skabninger her på Jorden, forsynet med en grad af intelligens eller styret af ESP.

Det observerede dikterer dette og intet mindre. Herfra er alt andet kun teori, der dog er underbygget

13. Helms, Harry H., Junior, UFOs that haunt, fra Sagas UFO Report, oktober 1977.
14. Jessup, M. K., The case for the UFO, 1955.
15. Klass, Philip, UFOs identified, 1968 og UFOs explained, 1974.
16. Lael, Ralph I., The Brown Mountain lights, ca. 1963.
17. Le Maire, T. R., Stones from the stars, 1980.
18. Lore & Deneault, Mysteries of the skies, 1968.
19. McClure, Kevin & Sue, Stars and rumours of stars, 1980.
20. Mayo, Herbert, On the truths contained in popular superstitions, 1851.
21. Northern UFO News, februar 1982.
22. Pursuit, nr. 54, 1981.
23. Rutledge, Harley, Project Identification, 1981.
24. Story, Ronald D., Encyclopedia of UFOs (Swamp gas'), 1981.
25. Texarkana Gazette, 28. oktober 1981. (Lucius Farish newschipping service)
26. Vieroudy, Pierre, Ces OVNI's qui annoncent le surhomme, 1977.

Kilde:

Probe Report
vol. 3, nr. 1, 1982.

Oversættelse:

Flemming Rasmussen/SUFOI

Bestrålingstilfælde

- fortsat fra side 13

blive foretaget undersøgelser på vidnerne efter hvert tilfælde.

Interesserede læger, inkluderet læger der arbejder med rapporter, hvor patienterne er kommet til skade, p.gr.a. nærkontakt med UFO'er, skulle kontakte dr. Niemtzow på tlf: (707) 446-5050 eller skrive til ham på adressen: 532 Merchant St., Vacaville, CA 95688.

Fotografierne og rapporten er fremskaffet af John Schuessler. Oversat af Stig Andersen.

I næste nummer af UFO-NYT bringer vi de ved redaktionens slutning netop modtagne, nyeste oplysninger i denne sag, der er ud fra disse oplysninger noget der tyder på, at det amerikanske luftvåben er særdeles meget indblandet i sagen.

KENDTE FORFATTERE - KLASSISKE BØGER

Siger navne som *Allen Hynek* og *Jacques Vallee* dig noget?

Siger *Betty* og *Barney Hill*-sagen eller »Project Blue Book« dig noget?

I så fald bør du kigge nærmere på nedenstående bøger, som SUFOI har skaffet hjem fra USA specielt til UFO-NYTs læsere. Vi lægger nemlig vægt på at yde vore læsere bedst mulig service og et varieret udvalg af UFO-materialer.

J. Allen Hynek:

The Hynek UFO Report

Den kendte astronomi-professor J. Allen Hynek, der også har fået tilnavnet »verdens førende UFO-forsker« tager i denne anbefalelsesværdige bog udgangspunkt i »Project Blue Book«, der igennem længere tid var det amerikanske luftvåbens undersøgelsesprojekt for UFOer. Fra dette udgangspunkt dækker bogen på glimrende vis store dele af UFO-sagen.

301 sider, illustreret,
pocket-udgave..... pris kr. **38,00**

Brad Steiger (red.):

Project Blue Book

Endnu en bog om »Project Blue Book«, der afslører, hvordan de UFO-rapporter som det amerikanske militær indsamlede og hemmeligholdt igennem mange år, i virkeligheden er de bedste beviser for eksistensen af UFO-fænomenerne.

423 sider, illustreret,
pocket-udgave..... pris kr. **38,00**

Jacques Vallee:

Anatomy of a Phenomenon - UFOs in Space

En god og seriøs bog om UFO-fænomenerne. Vallee, der er videnskabeligt uddannet inden for områderne matematik og datalogi, analyserer UFO-fænomenerne videnskabeligt og behandler forskellige teorier om disse gådefulde fænomener.

227 sider, illustreret,
pocket-udgave..... pris kr. **38,00**

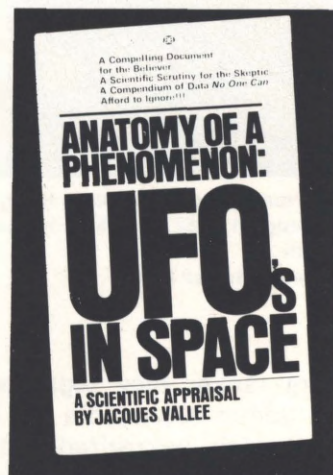
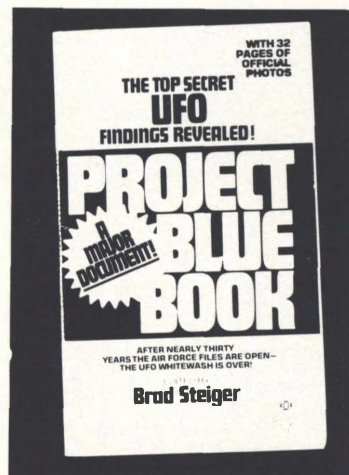
John G. Fuller: The Interrupted Journey

I denne bog gennemgås nøje en af de mest spændende UFO-oplevelser nogensinde: Betty og Barney Hill sagen. Dette ægtepar, som intet kan huske fra en længere periode under en køretur i det nordlige USA, bliver bragt under hypnose. Resultat: En fantastisk UFO-oplevelse bliver bragt op til overfladen fra netop dette tidsrum.

350 sider, illustreret, pocket udgave pris kr. **38,00**

304 sider, illustreret, hard-cover pris kr. **58,00**

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 7,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Pilot-observationer

Ved den årlige MUFON UFO-kongres i Pasadena i Californien den 1. - 2. juli 1983 holdt den kendte UFO-forsker Dr. Richard F. Haines et foredrag baseret på hans statistiske analyser af 283 UFO-observationer gjort fra fly i perioden 1942-52.

Af disse mange observationer blev 68% gjort af besætningsmedlemmer på militære fly, 20% fra rute-fly og 2% fra privatfly. 29 sager (10.2%) omhandlede elek-

tro-magnetiske forstyrrelser ombord på flyene. Af disse sager var der i 20 tilfælde radarkontakt (14 med visuel kontakt), 5 tilfælde med motorvanskeligheder og 1 tilfælde med forstyrrelser af radiokommunikationen. Den gennemsnitlige observationstid var 7.3 minutter. Ved UFO-kongressen i 1979 fremlagde Dr. Haines resultaterne af en undersøgelse af 69 pilot-observationer fra perioden 1973-78. Her var den gennemsnitlige observationstid 8.5 minutter.

Kilde:

*CUFOS Associate Newsletter,
June-July 1983/KMH*

UFO'erne over Sydfrankrig

LYON: Snesevis af øjenvidner, deriblandt embedsmænd og militære og civile piloter siger, at de har ob-

serveret en uidentificeret flyvende genstand (UFO) natten til tirsdag over det sydlige Frankrig. Et af øjenvidnerne siger, at han så genstanden, der lignede en dobbelt-dækker bus, flyve fra nord til syd i et tidsrum af 15 sekunder. Det samme fænomen er rapporteret af civile piloter i området samt af piloter fra den militære Orange luftbase uden for Marseille.

*Kalundborg Folkeblad
9. juni 1983*

En kinesisk UFO-rapport fra det 11. århundrede

John Brent Musgrave

Engang i årene omkring 1086 skrev den kendte kinesiske videnskabsmand og lærer Shen Kua sin berømte Meng Chhi Pi Than, en læn- gere afhandling, indeholdende et væld af informationer om astronomi, matematik, geologi og geografi såvel som andre videnskabsgrene og teknologier. Afhandlingerne er baserede på de notater, som Shen Kua gjorde på sine mange embedsrejser rundt i hele Kina. De indeholdt

Dette foto fra en gade i Rio de Janeiro blev offentliggjort på forsiden af juni-juli nummeret af CUFOS Associate Newsletter.

CUFOS (Center for UFO Studies) modtog billedet af et medlem i Uruguay. Billedet er taget i 1970 af en lærer, der var på ferie i Rio de Janeiro. Det diskolignende objekt blev ikke observeret under fotograferingen. Vi har modtaget en farvekopi af billedet og gengiver det her i håb om, at kvaliteten er så god, at læseren kan genkende det objekt, det drejer sig om — nemlig en gadelampe! Attention. Street lamp.

SUFOIs Fotoafdeling

også oplysninger om nogle lysende objekter, der blev set i byen Yang-chou gennem mange år. Yang-chou ligger nordøst for Shanghai i det område der i dag kaldes Kiangsu provinsen. Fra det 7. til det 11. århundrede var byen en af Kinas rigeste handelsbyer og knudepunkt for handelen mellem Yangtze floden og Den store Kanal. Den følgende beretning er baseret på en oversættelse af dr. Lawrence Lau.

»Midt i året Chia-you blev der set en stor 'perle' over Yang-chou. Den blev ofte set om dagen. I begyndelsen dukkede den op i sumpene ved Pi Shie søen. Endnu senere, efter 10 år eller mere, blev den set ved Shin Kai søen. Både folk på gennemrejse og de lokale indbyggere så den.

Min kammerats undersøgelse foregik ved Shin Kai søen. En nat så han pludselig 'perlen' på meget nært hold. Først åbnedes en smal sprække og der strømmede lys ud som fra en vandret guldtråd. Pludselig åbnedes skallen helt. Dens størrelse var som det halve af et rundt festbord og lyset fra den var som sølv. 'Perlen' var på størrelse med en knyttet hånd. Lyset var så stærkt, at man ikke kunne se direkte på det. I et område på ti li (adskillige km.) eller mere, var træer og buske belyst, som om solen var ved at stå op. Langt borte kunne man se, himlen var rød som oplyst af st. elmsild. 'Perlen' fløj pludselig længere væk. Da den flød på søens bølger, lyste den lige så kraftigt som solen. I oldtiden fandtes den klare Månens perle. Men denne perle lignede ikke Månen. Dens lys var lig med solens. Po Chu-I skrev engang den klare Perles Ode. Po I, som ofte så perlen, var fra Kao Yao. Den har ikke vist sig i de senere år, og hvor, den er fløjet hen, er uvist. Perlen passerede ofte byen Fan Liang, og rejssende, der passerede denne by, ankrede altid op der i flere nætter for at se den. De gav pavillionen navnet Wan Chu (Perlens optræden eller Perlens Påskønnelse).«

Kilde:

APRO Bulletin, Bulletin,
Vol. 30, nr. 8.

FR

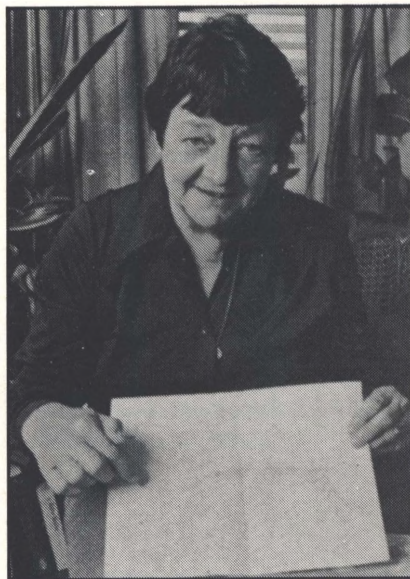
Kom ud og snus til den friske luft!

Du kan stadig nå at tilmelde dig SUFOIs UFO-observationsture, henvend dig til:

Lars K. Larsen
Lyshøjgårdsvej 97, st.tv.
2500 Valby
Tlf. (01) 30 46 44

Striden om Hills stjernekort er blusset op igen

Det stjernekort, som Betty Hill påstår at have set ombord i UFOet i 1961, og tegnet af hende under hypnose adskillige år senere, er endnu en gang midtpunkt i en strid. Den fremragende model, Majorie Fish lavede over en fem årig periode, indeholdt de samme stjerner som Hills kort. Hovedstjerneerne i Fish-modellen, Zeta 1 Reticuli og Zeta 2 Reticuli, var tilsyneladende søllignende stjerner med en indbyrdes afstand på mindre end et lysår. For at Hill-kortet kan holde, må alle stjernerne være søllignende, og det er netop det kritiske punkt efter nogle opdagelser gjort for nylig.

Betty Hill holder stjernekortet, der viser det solsystem hendes bortfører formodes at stamme fra.

I sommeren 1981 foretog et hold franske astronomer en undersøgelse af stjernerne i konstellationen Reticulum ved hjælp af en ny teknik kaldet plet interferometri. De slog fast, at Zeta 2 Reticuli ikke er en enkelt søllignende stjerne, men to stjerner med en indbyrdes afstand på en halv astronomisk enhed. Deres undersøgelser af Zeta 1 Reticuli tyder på, at den udgør et lignende binært system. Det viser sig altså nu, at de to stjerner, som alle rejserne udgår fra ikke er søllignende, og at det er højst usandsynligt, at de har jordlignende planeter. Hvis det er sandt, viser Fish-modellen tilsyneladende en statistisk meget sigende, men tilfældig opstilling på linie med den tegning Betty Hill lavede.

Kilde:

APRO Bulletin,
vol. 30, nr. 8. Ifr

Missioner til solsystemets planeter

I en netop offentliggjort rapport fra den NASA-sponsorede Solar System Exploration Committee beskrives de rummissioner, der har fået højeste prioritet i perioden indtil år 2000. SSEC anbefaler flg. projekter:

En Venus sonde til radarkortlægning, opsendes ca. 1988, data tilbage i 1988.

Mars sonde, der skal kredse om planeten og undersøge geologiske og meteorologiske forhold, opsendes ca. 1990, data tilbage 1990.

Sonder til de mest interessante kometer og asteroider (småplaneterne) i 1990-92, data tilbage i 1994.

Endelig en kombineret sonde til Saturns store måne Titan, hvor en landersonde skal sendes ned til månens overflade, mens den øvrige del af sonden skal omkredse og radarkortlægge Titan. Opsendes i 1988-92 og data tilbage i 1995.

Af disse projekter er Venus sonden allerede godkendt af Regans administration, og er nu på vej gennem de omfattende godkendelsesprocesser i Kongressen.

Yderligere anbefaler SSEC disse missioner:

For de indre planeter:

Sonder, der nøje skal studere atmosfæren omkring Mars og Venus. Et fartøj i lighed med Viking til at undersøge forholdene på Marsoverfladen, dog bliver denne sonde nok i stand til at køre omkring på den røde planet, ligesom den vil indeholde et mere udviklet system til undersøgelser af marsjorden, således at vi forhåbentlig kan få en afgørelse på hvorvidt der eksisterer liv på denne planet.

Derudover skal der opsendes et rumfartøj til Månen (!), hvis opgave bliver at studere månelandskabet ud fra de erfaringer vi gjorde under Apolloprojektet.

For de ydre planeter:

En Saturnsonde, der skal omkredse planeten, samt en »lander« til undersøgelse af atmosfæren.

Da man ikke er alt for optimistisk vedr. Voyager sonderens levetid, ønsker man endnu en mission til de yderste planeter, nemlig til Uranus, Neptun og Pluto.

For småobjekter i solsystemet:

Mission til en større komet. Sonden skal opsamle prøver af kometen og returnere dem til Jorden.

Et omfattende besøg hos asteroiderne mellem Mars og Jupiter. Endelig et rendezvous med en asteroide på vej mod Jorden.

En mængde spændende projekter, som vi med forhåbning kan se frem til — hvis ellers de overlever de kraftige hug med sparekniven i NASAs budget.

Sky & Tele. 7-1983

Pioneer 10 har forladt solsystemet

Den 13. juni 1983 passerede denne rumsonde Neptuns bane i en afstand på 4500 mill. km fra Solen. Hermed lagde den som det første menneskeskabte objekt alle de 9 kendte planeter i solsystemet bag sig. I denne afstand tager det 4½ time for Pioneer 10s radiosignaler at nå Jorden, og denne tid vil blive forøget med 1 min. hver 4. dag. Rumsonden fortsætter med at overvåge solsystemets magnetfelt og partikelforholdene. Endnu har Pioneer ikke krydset den elektromagnetiske grænse, der markerer begyndelsen for det interstellare rum, hvilket har overrasket forskerne. Et tvillinge rumfartøj, Pioneer 11 er også på vej ud af solsystemet, men i den modsatte retning. Efterhånden som de to sonder bevæger sig længere ud i rummet kan de måske præsentere en endnu større overraskelse: eksistensen af massive, ukendte objekter længere ude end Neptun og Pluto.

Små men vedvarende uregelmæssigheder i de ydre planeters bevægelser synes at tyde på et eller flere sådanne objekter. Da de fleste stjerner vi kan iagttage på himlen er dobbeltsystemer, kan astro-

nomerne ikke udelukke, at der findes en mørk stjerne herude. Ved at følge rumsondernes baner meget nøje, vil forskerne ved NASA måske være i stand til at besvare dette spændende og yderst vigtige spørgsmål.

Sky & Tele. 6-1983

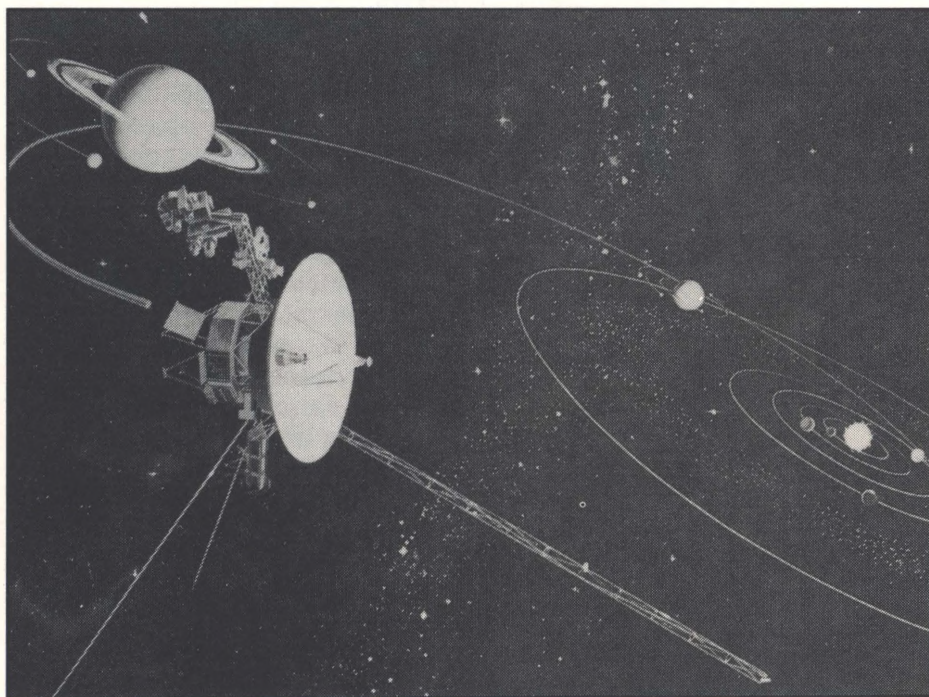
Lyn på Saturn

Under møderne med ringplaneten i nov. 1980 og aug. 1981 opfangede de to Voyager rumsonder nogle usædvanlige radiosignaler, der har

overrasket forskerne ved NASA. Signalerne blev registreret i flere perioder, der varede omkring 7 timer, hvorefter de forsvandt i 3 timer. Videnskabsmænd tilknyttet Cornell-universitetet og NASA har nu taget problemet op til nærmere undersøgelser, og de kan berette, at radiosignalerne sandsynligvis stammer fra et bælte lige nord for ekvator, der strækker sig 60° rundt om planeten. Her opstår langvarige lynstorme eller systemer af lynstorme i atmosfæren.

Hvis dette er korrekt, fører det til en lang række interessante spørgsmål. Hvorfor er lynstormene fx. begrænset til kun 60° omkring ekvator. Radioastronomer er nu gået i gang med at forsøge på at opfange Saturns mystiske lynudladninger med følsomme radioteleskoper her på jorden. Iøvrigt kan det nævnes, at lynfænomener er konstateret på Jupiter, ligesom man har opdaget både lyn og torden samt »regnbjerge« på Venus.

Sky & Telescope 7-1983

OBS!

SUFOI søger
en ny
ekspedition

- se side 37

Antonio Villas Boas, 1957

Af Kim Møller Hansen

I den brasilianske stat Minas Gerais hændte der i oktober 1957 noget ganske utroligt. Den 23-årige farmer Antonio Villas Boas fra Sao Francisco de Sales nær grænsen til staten Sao Paulo oplevede noget så sensationelt som en tvungen, kønslig omgang med en »rumkvinde« — en nærobservation af den mest intime grad!

Den 5. oktober 1957 observerede Antonio Villas Boas sammen med sin bror, Joao, gennem vinduet i soveværelset en blændende, hvid lysstråle, der kom et sted oppe fra himlen, men der var intet at se, dér hvor lysstrålen kom fra.

Ni dage senere, da Villas Boas med traktoren var ude på marken for at pløje ved ti-tiden om aftenen, så han i markens nordlige ende en

svag, rød lyskugle på størrelse med et bilhjul svæve i ca. 100 meters højde. Lyset var for skarpt til at Villas Boas kunne se direkte på det. Han løb hjem for at hente broderen, men da denne ikke ville gå med, gik Villas Boas kunne se direkte på det. ken.

Da han nærmede sig det stationære lysfænomen, satte det pludselig i bevægelse og fløj med stor

hastighed til markens modsatte ende.

På denne måde jagtede Villas Boas lyskuglen fra den ene ende af marken til den anden. Efter 20 forsøg på at nå lyskuglen, måtte Villas Boas opgive. Han standsede og betragtede lyset, medens det nu og da udsendte gnister i alle retninger.

Et »forsøgsdyr« indfanges!

Den følgende nat, den 15. oktober, var Villas Boas ved et-tiden om natten igen ude at pløje alene, da han så, hvad han troede var en stor, rød stjerne. »Stjernen« nærmede sig og blev større og større. I løbet af ingen tid befandt et ægformet objekt sig kun 50 meter over traktoren, der lå badet i et skarpt, rødligt lys.

Objektet landede foran Villas Boas på tre metalben. En roterende kuppel øverst på objektet skiftede fra rød til grøn, da objektet sagtnede farten. Tre spydlignende tingester stak ud fra objektets front og var oplyst af et rødt fosforescerende lys fra objektets frontlys. Små violette lys var placeret omkring objektet.

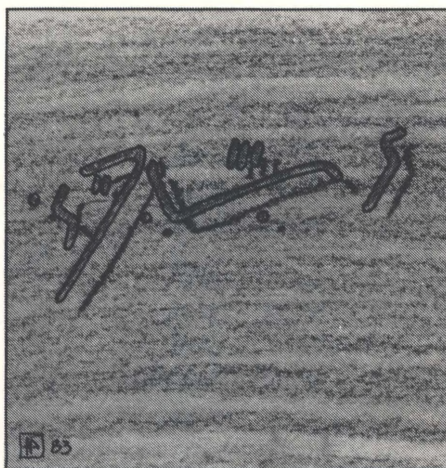
Synet skræmte Villas Boas, og han overvejede flugtmulighederne. Objektet nærmede sig traktoren til en afstand af 10—15 meter. Villas Boas gav traktoren gas, men efter at have kørt nogle få meter gik motoren i stå. Tre mænd og en kvinde, alle klædt fra top til tå i tæt-sluttende, grå dragter, nærmede sig. Villas Boas sprang ned fra traktoren og løb det bedste han kunne, men blev straks grebet af

humanoiderne og båret ind i det landede fartøj.

Villas Boas blev ført gennem adskillige rum oplyst af et skarpt, hvidt lys og med »metalfarvede vægge«. Et rum var møbleret med et »mærkeligt formet« bord og flere rygløse drejestole, alle lavet af »hvidt metal«. Hans fem bortførere bar foruden en tætsluttende dragt også en hjelm, der forhindrede ham i at se ansigtstrækkene bortset fra deres »blå« øjne. Fra hjelmen gik der »tre sølvfarvede rør« ned til dragten.

Villas Boas kom til et lille værelse, der kun var møbleret med en slags briks dækket af et tykt, gråt materiale. Humanoiderne begyndte nu at tage tøjet af ham, hvilket ikke var helt let, da han gjorde kraftig modstand. Han skældte ud, men humanoiderne forstod ham tilsyneladende ikke. De »talte« sammen med nogle mærkelige bjæffende lyde. Villas Boas blev smurt ind i en tyk væske. Humanoiderne satte derefter tykke gummislanger fra en flaske til hans kind og tog dermed en stor blodprøve, hvilket gav ham ar, som kunne ses nogen tid efter. Efter dette gik humanoiderne, og Villas Boas fik tid til at se sig omkring. Han bemærkede en række små metalliske rør i væggen, hvorfra der kom en grå røg, der for-

Disse mærkelige tegn så Villas-Boas over den dør, som førte ind til rummet der blev brugt til undersøgelsen.

svandt igen. En kvalmende lugt fik ham til at kaste op.

Forførelsen

Efter en god halv time kom en nøgen kvinde pludselig ind i rummet. Hun havde blondt, halvlangt hår, lys hud og store, skråtsiddende, blå øjne. Hun nåede ham til skulderen og havde smalle læber, lille næse og små ører, smal talje, »vel-

proportionerede bryster«, brede hofter, kraftige lår, normale fingre, fødder og negle, På armene kunne han se fregner. Det mest usædvanlige var hendes trekant-formede ansigt med meget høje, brede kindben, der formede en spids hage. Ikke desto mindre beskrev Villas Boas hende senere, som »den skønneste kvinde jeg nogen sinde har set«. Villas Boas gætter på, at den mærkelige røg gav hende mulighed for at ånde i rummet uden hjelmen på.

Døren gik i, og de var alene. Kvinden omfavnede Villas Boas og gned sig op ad ham. Han glemte helt sin frygt og gengældte kærtegnene med entusiasme. Kvinden kyssede ham ikke, men udstødte mærkelige grynt ligesom fra et dyr. Efter det seksuelle samvær mistede hun interessen for ham, men inden hun gik, pegede hun først på sin mave, så på Villas Boas og dernæst mod himlen, som for at antyde, at hun skulle føde deres barn på en anden planet.

Villas Boas fik sit tøj tilbage og blev vist rundt på fartøjet. Efter at han forgæves havde forsøgt at gri-

Den 15. oktober, var Villas-Boas ved et-tiden om natten ude at pløje alene, da hans så, hvad han troede var en stor rød stjerne. »Stjernen« nærmede sig og blev større og større. Og i løbet af ingen tid landede et ægformet objekt foran Villas-Boas. En roterende kuppel øverst på objektet skiftede fra rød til grøn, da objektet sagtnede farten. Tre spydliggende tingester stak ud fra objektets front og var oplyst af et fosforescerende lys fra objektets frontlys. Små violette lys var placeret omkring objektet.

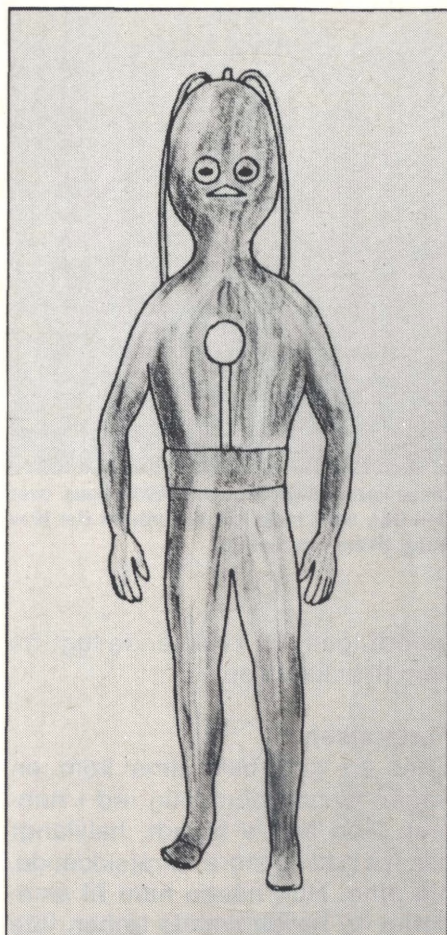
be et af instrumenterne ombord for at få en slags souvenir, blev han ført ud af fartøjet og efterladt på marken. Fartøjet begyndte at stige, lysene blev kraftigere og landingsstellet blev trukket op. Da fartøjet var omkring 40 meter oppe, steg lysstyrken, fartøjet begyndte at rotere med en utrolig hastighed, hvorefter det forsvandt i det fjerne så hurtigt som et projektil. Villas Boas opdagede, at han havde tilbragt 4 timer og 50 minutter ombord. I de følgende uger blev han plaget af mærkelige sår på hænder, underarme og ben. Disse sår blev violette, når de heledede og efterlod ar.

Erotisk fantasioplevelse?

I november 1957 henvendte Villas Boas sig pr. brev til journalisten Joao Martins, der i avisen »O Gruzeiro« havde efterlyst UFO-vidner. Få måneder senere kom Villas Boas i kontakt med den kendte nu afdøde, UFO-forsker Dr. Olavo Fontes fra Rio de Janeiro.

Villas Boas blev interviewet og krydsforhørt af både Martins og Dr. Fontes, men hans beretning kunne ikke pilles fra hinanden.

Dr. Fontes' medicinske undersøgelser af Villas Boas afslørede arrene på kinden og en tilsyneladende

Humanoiderne som tog Villas-Boas ombord i objektet var klædt i sølvfarvede dragter og grå hjelm. Midt på brystet fandtes en rød plet. Fra hjelmen udgik sølvfarvede slanger og på fødderne bar de sko med opadgående skosnuder.

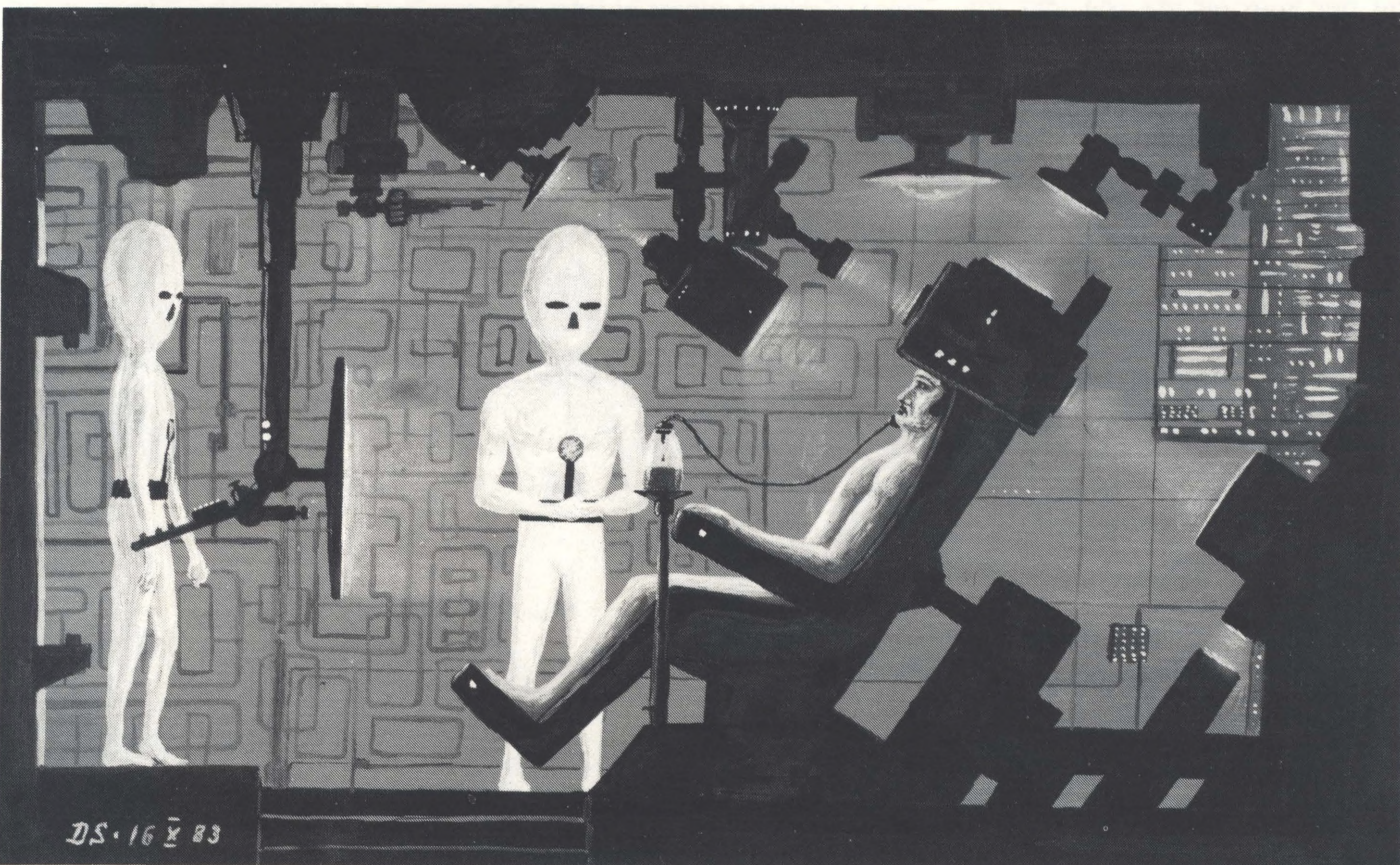
dende forgiftning, der kunne skyldes radioaktiv stråling.

Dr. Fontes fæstnede stor lid til Villas Boas beretning, fordi han virkede så ærlig og mentalt i topform. Fontes påpegede dog, at beretningen var så stærkt prydet med fantastiske detaljer, at Villas Boas enten måtte have en bemærkelsesværdig god visuel hukommelse eller også være en udspekuleret løgner.

Mag.art. i folkloristik, Åge Skjelborg, analyserer i bogen »På sporet af UFO-nauten« Villas Boas-sagen ud fra et regionalt-socialt mønster og raceopfattelsen i den pågældende del af landet.

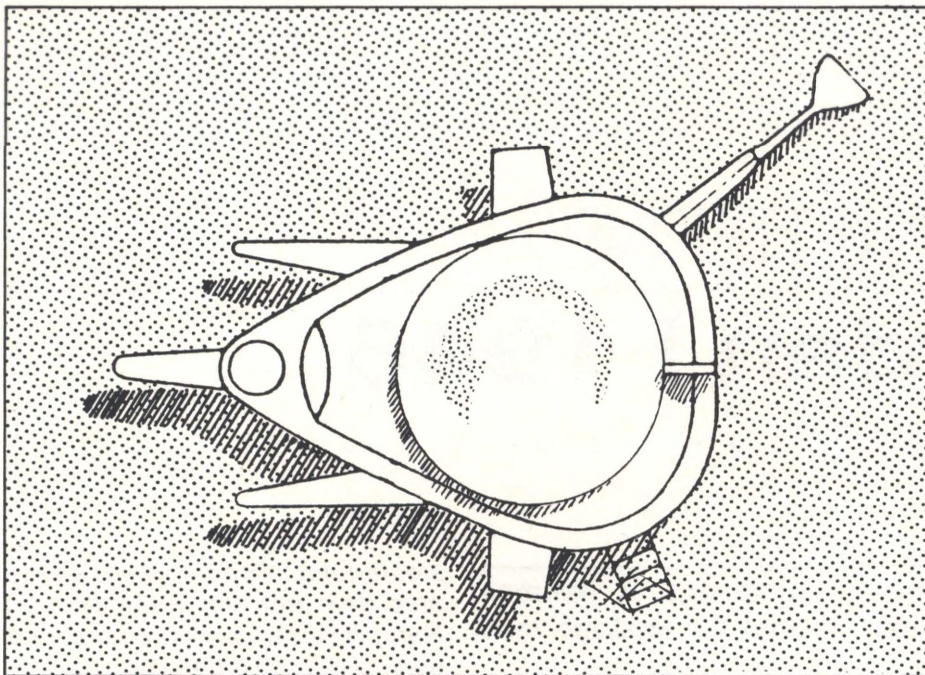
Skjelborg mener, at forudsætningen for Villas Boas' oplevelse skal søges i hans egen situation i familien på den kollektive landbrugsbedrift. Som ungkarl færdedes han blandt sine to gifte brødre og svigerinder samt sine forældre. Han arbejdede dag og nat. Under søvnmangel indtræder der en række behagelige ofte erotiske fantsier hos mænd og ofte som regulære synsoplevelser.

»Rumkvinden« lignede ifølge Skjelborg mest af alt en spændende afart af guarani-kvinden (europæer-indianer) — med blond hår, blå øjne og lys fregnet hud — en efter-

Ill.: Derzô Sternoczky.

Vor tegner har her forestillet sig, hvad Villas Boas oplevede, da han blev taget ombord i en UFO og undersøgt på kryds og tværs.

Objektet som Villas Boas så, er her tegnet skematisk, set ovenfra. Han anslår selv at objektet var ca. 11 meter langt og syv meter i bredden ved bagpartiet. Det cirkelrunde midt på fartøjet var roterende.

tragtet kvindetype i dette område.

Efter Skjelborgs opfattelse er »rumkvinden« et fantasiprodukt, men en vigtig del af en ung mands seksuelle virkelighed... Men for Villas Boas har oplevelsen været »sand«.

Hvad der siden hændte

For et par år siden fik det amerikanske Center for UFO Studies tilsendt et bånd med et brasiliansk TV-show fra 1978 (på portugisisk, med oversættelse) hvori Antonio Boas for første gang i 21 år optræder offentligt. Det viser sig at han nu er Dr. Villas Boas, og er en respekteret sagfører i en by ikke langt fra Brasilia. Desuden er han lykkelig gift og far til fire børn. Han besluttede at bryde sin lange tavshed om sagen, fordi han følte sig forurettet over den måde hans oplevelse, og UFO-sagen i almindelighed blev behandlet i pressen. Hans oplevelse er blevet beskrevet i en fransk tegneserie! Hans genfortælling af hændelsen indeholdt ingen modsigelser, men han tilføjede en detalje, som ikke var med i den originale beretning. Kvinden brugte en beholder til at opsamle en sædprøve ved slutningen af deres samvær. Villas Boas går ud fra, at denne prøve er blevet gemt.

Efter showet spurgte Irene Granchi, som er CUFOS' kilde, Antonios' hustru Marlene om hun følte noget

særligt ved at vide, at Antonio måske har andet afkom end deres egne fire jordiske børn. Marlene sagde, at hun slet ikke havde noget imod tanken; faktisk ville hun være stolt!

En ting er helt sikker: hvis Antonio Villas Boas blev udsat for stærk stråling i 1957, så har han i hvert fald ikke taget skade i de følgende 23 år af sit liv.

Kilder:

1. Charles Brown. »The Humanoids«. Neville Spearman, London 1969.
2. Åge Skjelborg. »På sporet af UFO-nauten«. Berlingske Forlag. København, 1979.
3. PROBE Update, Sept. 1980.
4. Ronald D. Story. »The Encyclopedia of UFOs«. Dolphin Books, New York, 1980.
5. Margaret Sachs. »The UFO Encyclopedia«. Perigee Books, New York, 1980.

UFO situationen i USSR

- fortsat fra side 9

Derimod bevægede det sig et stykke tid foran flyet. Kan et kuglelynn bevæge sig med en fart af over 500 km i timen, trods luftmodstanden, og så pludseligt forsvinde? Noget egentligt svar på spørgsmålet nåede man ikke frem til.

Også andre usædvanlige foreteelser i atmosfæren betegnes som anormale. I seriøs forskning bruger man ikke betegnelser som UFO eller flyvende tallerkener.

Professor G. Barenblatt og korresponderende medlem af det sovjetiske videnskabsakademi, A. Monin, har i fællesskab lanceret en interessant teori. De har konstateret, at der på forskellige havdybder forekommer flade, linseformede felter, indenfor hvilke der foregår voldsomme hvirvelbevægelser, mens vandet uden for felterne er ganske roligt. Tilsvarende foreteelser forekommer også i atmosfæren.

Under visse forhold kan disse atmosfæriske »lenser« optræde som fælder for de ganske små partikler, der findes i luften. Når der samles tilstrækkeligt meget støv i en sådan linse, bliver den synlig, og da støvet ikke har nogen vægt af betydning, reagerer linsen på ethvert vindpust. Snart farer den afsted, snart hænger den stille i luften eller foretager indviklede manøvrer, som om den lagde an til landing. Den opfører sig nærmest som en legetøjsballon.

Denne teori forklarer antagelig en del »UFO-observationer«, men andre anormale fænomener — i følge sovjetiske eksperter omkring en halv snes procent — kan der endnu ikke gives nogen troværdig forklaring på.

Moskva 26. juli 83

Par søges!

SUFOI søger folk til den daglige ekspedition af bøger, hæfter og andre salgsmaterialer. — Arbejdet, der er meget afvekslende, kræver god ordenssans, plads til opbevaring af salgsartiklerne samt tid til at besøge et posthus een gang om dagen. — Jobbet er lige som alle andre job i SUFOI interessebetonet og derfor ulønnet, men foreningen dækker alle portoudgifter og i et vist omfang telefonudgifter efter foreningens refusionsregler.

Nærmere oplysninger kan fås hos:

Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund.
Telefon: 02 - 64 44 69 mellem 19 og 22.

SPØGELSESRAKETTERNE

Over Norden i 1946

Af Willy Wegner

I sommeren 1946 blev Skandinavien hjemsøgt af himmel-fænomener, som sidenhen er blevet regnet for analoge med flyvende tallerkener.

Det var især over Sverige at disse fænomener optrådte, men spøgelsesraketterne, som de oftest blev kaldt, viste sig også over Norge, Danmark og Finland.

Observationerne begyndte at tage til i starten af juli 1946, og fortsatte ind i september, hvor de langsomt ebbede ud.

Observatører som så disse genstande på himlen blev ofte bange, og ringede til politiet og andre myndigheder, i håb om at kunne få en beroligende forklaring. Myndighederne stod imidlertid lige så uforstående overfor disse fænomener som enhver anden.

At folk var skræmte var der ikke noget at sige til. Anden verdenskrig var netop overstået, og man havde stadig de tyske V-1 og V-2 bomber i frisk erindring. Ganske vist var disse bomber ikke rettet mod Sverige under krigen, men man havde ikke glemt en vildfaren V-1 bombe, som slog ned i Midtsverige i 1945.

Den svenske hærledelse udsendte den 7. august en officiel redegørelse om spøgelsesraketterne. I hærledelsens beretning blev det slået fast, at spøgelsesraketterne var et faktum, men samtidig påvises det, at adskillige, cirka 80%, af de observerede fænomener, havde en ganske naturlig forklaring. Undersøgelser på basis af observationer viste, at raketterne, generelt set, bevægede sig i en bue ind over Sverige fra syd. I denne store bue kunne de nå helt op i Nord-sverige, men som regel bøjede de

af over Midtsverige og forsvandt ud over havet i østlig retning.

Ikke alle raketter nåede at forlade svensk område. Der lå rapporter om nedslag af sådanne objekter forskellige steder i Sverige, og ofte så man også raketter eksplodere i luften. Et af de nedslag de svenske myndigheder studerede, fandt sted den 19. juli i en sø nær Nederkalix i Nordsverige. Nedslaget blev iagttaget af en lokal landmand, som så en kaskade af vand slå op i luften, uden der dog indtraf nogen eksplosion (1) Man havde også stumper af spøgelsesraketter til undersøgelse, bl.a. efter et nedslag nær Sundswall den 11. juli. (2).

Der fandt også overflyvninger sted over Danmark, omend i mindre grad end Sverige. I begyndelsen tog de danske myndigheder meget let på sagen, og en dansk officer fra Generalkommandoen udtalte den 2. august: »Vi tror ikke på alle disse rygter. Forleden f.eks. havde folk i Korsør set en »spøgelsesbombe« slå ned i bæltet. Det viste sig at være en skypumpe, der havde rejst en høj vandsøjle. Folks fantasi er meget stor i øjeblikket, det har vi konstateret i rigt mål i den sidste tid. Jeg har ikke hørt om de

sidste fund i Sønderjylland endnu, men dem tror jeg heller ikke på. Næe, vi vil se en raket eller spor af den, før vi tror på det«. (3)

Mange tallerken-interesserede vil nikke genkendende til ovenstående citat. Officerens betragtninger vedrørende de fund man havde gjort i Sønderjylland, viste sig dog at være rigtige. Det der blev fundet havde intet med spøgelsesraketterne at gøre. (3)

Danske observationer

Den 27. juli sad en dame, som boede ved Hareskoven, ude på sin terrasse, da hun forskrækket får øje på et lys på himlen. Der kom en raket af form som en pil i susende fart hen over himlen. Den var gylden og blændende. Det hele tog kun et øjeblik. (4)

Samme dag, ved 10-tiden, så en mand fra Granskoven i Kolding en hvidglinsende genstand, der med stor hastighed bevægede sig gennem luften i sydvestlig retning. Genstanden blev beskrevet som en svane uden hals. Den var lydløs, og er blev ikke set nogen røgudvikling. (5)

Den 28. juli blev der set en genstand over Høng ved Slagelse. En del mennesker observerede en skinrende genstand, der med stor fart fløj tværs over himlen. Den var kun synlig i en halv snes sekunder på grund af den store fart, hvormed den bevægede sig, og alene farten udelukkede at der kunne være tale om en højtgående flyvemaskine. De mennesker som så den, var af den opfattelse, at det måtte være et af de mystiske projektiler eller

raketbomber, som var blevet set over Sverige i stort antal. (6)

Den 4. august så en ung landmand i Borup, Sjælland, en projektilignende genstand klokken 7 om morgenen. Landmanden var i marken, og stod og fulgte et fugletræk, da han fik øje på objektet. Højt oppe på himlen så han en genstand, som med lynets fart fór hen over himlen, for kort efter at forsvinde bag en sky. Han mente at genstanden havde form omtrent som et projektil. Objektets længde blev anslået til en meter. Der kunne høres en svag summende lyd umiddelbart efter observationen, og landmanden satte det i forbindelse med objektet. (7)

Den 13. august, klokken 3.45, så en nattevægter noget på himlen over Struer. Han berettede følgende: »Jeg kom gående op ad en kældertrappe i telefonselskabets bygning midt i byen, da jeg så et lysskær på jorden, og idet jeg så op, opdagede jeg spøgelsesraketter, som med stor fart kom ind over byen fra nordøst. Den syntes at komme i temmelig stor højde efterladende sig en ildhale, der for mig så ud til at være 7-8 meter lang og godt 30-40 centimeter bred. Pludselig begyndte fænomenet at bevæge sig i zig-zag, som om det var ved at gå i stå, og et øjeblik efter eksploderede det og gav et mægtigt lysglimt, der oplyste jorden fuldstændig. Raketterne gav ikke nogen lyd fra sig, og efter eksplosionen syntes den at opløse sig til intet. Det hele varede kun ganske få sekunder.« (8)

Den 14. august blev en spøgelsesraket set over København af en møllersvend, som var på natarbejde ved Toldbodmøllen i Toldbodgade. Klokken 3.30 om morgenen var han ude på gaden for at få lidt frisk luft. Observatøren berettede: »Det var mørkt, men der var fuldmåne, og himlen var næsten skyfri. Pludselig så jeg raketten tone frem. Jeg vil anslå dens højde til cirka 1.000 meter, og den gik i en fuldstændig lige bane parallelt med jorden. På et øjeblik var den forsvundet bag palæets tag (Frederik den Ottendes Palæ). Den så for mig ud ganske som et rundt projektil, og den efterlod en rødlig-gullig stribe på himlen, før den forsvandt«. Møllersvenden udtalte endvidere: »Jeg nærer ingen tvivl om, at det var spøgel-

sesraketter, hvad der så end gemmer sig bag denne betegnelse«. (9)

Den 15. august berettede en vil-laboer på Tuborgvej i København følgende: »En raket der havde form som en rød ildkugle kom fra sydvest og gik i østlig retning, indtil den nåede et punkt, der syntes at ligge lige over Hellerup. Her drejede den og tog kurs mod nord og forsvandt i retning af Klampenborg«. Observationen blev oplyst at have fundet sted mellem klokken 21.45 og 22.10. Der var ingen støj i forbindelse med iagttagelsen, men derimod et flakkende skær. Højden blev anslået til adskillige tusind meter. (10)

Samme aften så en CB'er (Civilbetjent) i Helsingør en lang bombelignende genstand med ildhale. Muligvis kan der være tale om det samme objekt, som blev set på Tuborgvej. Klokken 22.00 så CB'eren genstanden komme ind mod kysten hvor han stod, men den drejede af i en vinkel på 90 grader og forsvandt sydpå. Den blev beskrevet som en V-2 bombe. (11)

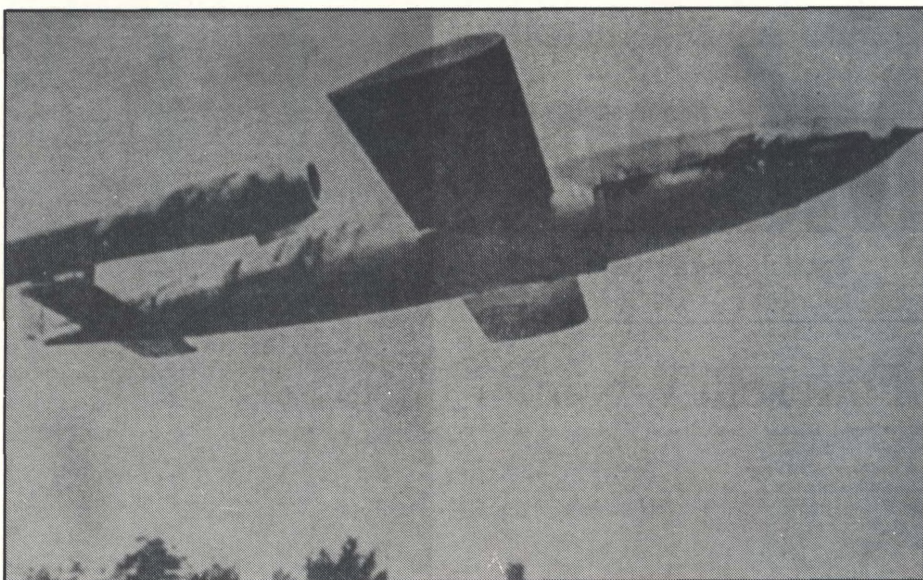
Den 16. august blev der om morgenen over Tureby, nær Køge, set to spøgelsesraketter samtidigt. De kom sydfra og lignede glødende kæmpecigarer. Med mellemrum udspyrede de flammer, der havde en længde på omkring tyve meter, efterfulgt af en hvid røg. Deres højde blev anslået til omkring en kilometer. Der var flere vidner. (11)

Den 17. august blev en spøgelsesraket observeret af en trafikas-

sistent i Det Danske Luftfartsselskab. Observationen fandt sted i Lyngby klokken 6.12 om morgenen. Trafikassistenten udtalte: »Klokken var 6.12, og jeg var på vej fra mit hjem på Nybrovej i Lyngby til mit arbejde i Det Danske Luftfartsselskab. Jeg ved ikke rigtig hvorfor jeg kiggede op i luften, men det forekom mig, at jeg hørte noget hvisle. Jeg så op og fik øje på en af disse spøgelsesraketter. Den fløj i sydvestlig retning ude over Lyngby. Den var ikke så farligt højt oppe, cirka 2-300 meter, men dens hastighed var meget stor. Jeg koncentrede især min opmærksomhed omkring raketens hale. Den udsendte et meget kraftigt, blå-hvidt skær. Halen var skarpt afgrænset, hvor den forlod selve bomben, og den strakte sig som en kegle bagud. Denne hale var cirka tre gange så lang som den var bred, og meget længere end selve bomben. Det hele varede kun 2-3 sekunder, så forsvandt bomben bag et hus i sydlig retning. Jeg er ikke i tvivl om at det var en af spøgelsesraketterne, og jeg tænkte straks, at det måtte være en bombe i lighed med de tyske V-2 bomber«. (12)

Samme aften blev der atter set spøgelsesraketter. Det var omkring klokken 20.40, hvor mange bilister og cyklister standsede op, for at betragte fænomenet ude over Øresund. (13)

Den 18. august blev der gjort en observation ved Hurup, på Kattegatskysten mellem Hals og Maria-

Den uhyggeligt udseende V-1-bombe, som på grund af så lav en hastighed som godt 500 km/t var et taknemligt offer for jagermaskiner, der undertiden »vippede« den med en vingespids. Men den var farlig at skubbe til, og 1500 flyvere angives at være dræbt i kamp med V-1-bomber. Bomben var otte meter lang og vejede to tons, hvoraf den ene var sprængstof.

ger Fjord. En dame stod ude på gårdspladsen, da hun så en lysende raketlignende genstand med hale. Den oplyste hele landskabet, og forsvandt i sydlig retning. Senere bemærkede en gårdejer fra Søndre Hurup en ildkugle, der i lav højde før hen over egnen. Han mente bestemt at det var en raket som fløj i retning syd til nord. (14)

Den 18. og 19. august blev der atter set spøgelsesraketter over København. I forbindelse med observationerne kunne man iagttage en række kraftige eksplosioner, som udløste flere store ildkugler. Flyveretningen var syd-nord, med en fart som et langsomtgående fly. (15)

Den 19. august så en tolder, på en tur mellem Snekkersten og Helsingør, en spøgelsesraket. Klokken var cirka 21.30, da han bemærkede en lysende genstand, som med ret stor fart fløj i nordvestlig retning, næsten lige over det sted hvor han befandt sig. Det samme fænomen blev iagttaget af nogle fiskere, som på omtrent samme tid lå med deres båd lidt nordligere. De fortalte at den lysende genstand jog afsted i en højde af cirka 1.000 meter. Netop da de var ved at tabe den af syne, skiftede den til en mere vestlig retning. En af fiskerne mente at have set en røgudvikling bag raketten. (16)

»Raket« nedstyrtet

Omkring den 20. august var der et nedslag af stor interesse. En gård-ejer i det vestlige Danmark, var sammen med sin familie på vej hjem i bil. De så en spøgelsesraket komme glidende ned i lav højde. Den kom vestfra og faldt ned i en mark nær hans gård. Der hørtes ingen eksplosion ved nedslaget, og den ret tørre luzernemark blev ikke antændt. Gårdejeren ledte efter rester af raketten, men fandt intet spor. Han fortalte at raketten lyste stærkt, men at den ingen røghale havde efter sig. Lige før den faldt, begyndte den at flyve snart op, snart ned. (17)

Den 17. august om morgenen, klokken 2.15, så flere personer en raketbombe. Vidnerne udtalte: *»Vi kørte på en vej i en skov klokken cirka 2.15, da vi pludselig fik øje på raketbomben. Den bevægede sig direkte mod nord, og gav et stærkt lys fra sig. Der kan ikke være tale om at vi kan have forvekslet det med stjernesky, for det bevæger sig cirkulært, mens raketbomben gik i lige linie. Hastigheden var meget stor og den var forsvundet i løbet af et minut«.* Det blev oplyst at der ikke var nogen lyde ved observationen. (18)

Den 27. august spredte en formodet raketbombe skræk mellem beboerne i en nordjysk by. Et

kvindeligt øjenvidne forklarede, at hun ved 21-tiden fra sin have så et kugleformet legeme suse hen over hendes hoved i trætopshøjde. Bange dukkede hun sig ned mellem havens buske og pludselig eksploderede genstanden. En vældig ildsøjle slog ud fra den med et øresønderrivende brag, og lyste op som var det dag. Flere af byens beboere så det. (19)

Reaktioner og Kommentarer

Den travleste nat man havde i Sverige med observationer af raketterne, var natten mellem den 12. og 13. august. Telefoncentralerne på alle stockholmske dagblade var blokeret af mennesker som ringede angående spøgelsesraketterne.

En svensk meteorolog, som var ved at studere måneformationer, var samme aften så heldig at få en spøgelsesraket ind i synsfeltet på sin kikkert. *»Pludselig fik jeg øje på et kraftigt lysende punkt der bevægede sig hen over himlen. Jeg troede først at det var en flyvemaskine, men opdagede hurtigt, at den havde alt for megen fart på, til at være en maskine. Jeg fik hele fænomenet i kikkertens synsfelt, og vil tro at den havde en længde på mindst 30 meter. Kroppen var metalglinsende. Pludselig så det ud, som stod den stille i luften, hvorefter den sank til jorden i en stor bue, for i samme sekund at eksplodere, hvorved hele omegnen blev oplyst«.* (20)

I Sverige havde en amatør fotograf været så heldig at få taget et billede af en spøgelsesraket over Stockholm. Det ansporede tilsyneladende den danske avis, Nationaltidende, til at udskrive en fotokonkurrence. Den 16. august var der følgende overskrift i bladet: *»500 kr. for et godt fotografi af en spøgelsesraket«.* Avisen skrev at man havde startet konkurrencen for at få et virkeligt godt billede, således at det kunne bevises at der ikke var tale om en »søslange«-historie. De 500 kroner kom dog aldrig til udbetaling.

Den 24. juli havde chefen for den svenske hærs skydeskole, oberst Sven Ramström, udtalt at spøgelsesraketterne kun kunne skyldes meteorer. At der imidlertid var tale om lidt mere end meteorer, blev vist ved at den svenske statsminister, Per Albin Hansson, udtalte til

V-2-bombe gøres klar til affyring. Med sin transportable platform og beskedne ydre mål — i forhold til V-1 — var affyrisstationerne næsten umulige at få ram på for allierede bombere. V-2 var 14 meter lang, vejede 13 tons, hvoraf de ni var brændstof. Største fart 5000 km/t. — stigeevne indtil 150—200 kilometer. Praktisk rækkevidde 350 km.

pressen, at man i regeringen endnu ikke havde materiale nok, til at kunne skride ind overfor nogen udenlandsk regering. På et tidspunkt var der også tale om, at Sverige ville indbringe sagen for De Forenede Nationer. Spøgelsesraketterne var efterhånden blevet til en international affære, også engelske, franske og amerikanske aviser skrev flittigt om fænomenerne. USA's viceudenrigsminister, Dean Acheson, udtalte i forbindelse med de amerikanske avisers referater, at »det var yderst interessant at læse om disse fænomener«.

I Sverige henstillede militære myndigheder til pressen om at fortie stednavne i deres referater af observationer. I Danmark fulgte man efter, og den 21. august kunne man læse følgende i Nationaltidende: »Vore læsere må have os undskyldt, at vi i denne og fremtidige meddelelser om raketterne kun antydningvis vil omtale stedet, hvor raketterne er set. Efter at det kan betragtes som en given ting, at raketterne er realiteter, er der grund til at formode, at en eller anden magt har interesse i at få opgivet positioner for rakettenes bane over Danmark, og avis-meddelelser vil i så fald være god oplysning for den pågældende magt. Intet dansk blad har naturligvis interesse i at medvirke i så henseende og derved lette arbejdet for i og for sig uønskede, udenlandske iagttagere i vort land, og bortset fra betegnelser som »det sydlige, nordlige, vestlige og østlige Danmark«, vil meddelelserne derfor ikke blive stedfæstet her i bladet«.

Dette er bl.a. grunden til, at de sidste af de ovenfor omtalte danske beretninger i denne artikel ikke indeholder egentlige stednavne. Det gælder altså især observationerne efter den 21. august.

Imidlertid var det ikke kun Skandinavien som blev besøgt af spøgelsesraketterne. I London udtalte et medlem af premierminister Tsaldaris stab, at spøgelsesraketter også overfløj Grækenland, sædvanligvis i retning syd-nord. (21)

Allerede midt i juli var der også observeret spøgelsesraketter i Schweiz. En stationsforstander i Gryon, ved Bex-Villars bjergbanen i Rhonedalen, stod og kiggede efter et fly over bjerget Dent du Midi, da han får øje på en spøgelsesraket.

Han beskrev fænomenet som en uhyre stor stjerne, der bevægede sig mod nordøst. Til trods for at det var strålende solskin, kunne han se det lysende objekt klart og tydeligt. (22)

Det kan ikke undre nogen at tankerne gik til Peenemünde, som efter den anden verdenskrig nu lå i den russiske zone. På trods af at Royal Air Force i 1943 bombede Peenemünde ganske grundigt, og satte tyskerne langt tilbage med udviklingen af V-bomberne, fandt russerne efter krigen alligevel uskadte dele af basen.

Teorierne gik derfor ud på, at de meget omtalte spøgelsesbomber blev afskudt fra det nordlige Tysk-

land af russerne, med assistance af tyske videnskabsmænd. Det kunne naturligvis ikke bevises, hvilket hindrede den svenske regering i at skride ind overfor Sovjet.

Officielt begyndte russerne først at eksperimentere med raketter efter 1947. Imidlertid var der tale om at Sovjet havde fundet uskadte bombelagre i Nordtyskland. Blandt andre skal en funktionær i det tyske socialistiske enhedsparti have oplyst, at russerne i deres besættelseszone var kommet i besiddelse af en ny og kraftig, endnu uprøvet raketbombe — V-4 — fundet i underjordiske tyske fabrikker.

Amerikanske militære eksperter mente at russerne forsøgte at af-

Jule-tilbud

SUFOI kan nu tilbyde sine medlemmer en specialrapport om den både spændende og kontroversielle REX HEFLIN foto-sag. Det er SUFOIs Fotoafdeling, der har udarbejdet rapporten, og den er på ca. 40 sider.

REX HEFLIN RAPPORTEN indeholder dels to tidligere offentliggjorte artikler om Rex Heflin billederne, skrevet af Kim Møller Hansen, og dels den omdiskuterede computer analyse-rapport fra Ground Saucer Watch (GSW), som SUFOI udgiver med eneret i Danmark (engelsksproget). Endvidere består rapporten af 5 dias med Heflin's 4 sort/hvide fotos og et computerfoto i farve.

BEMÆRK, at rapporten kun bliver fremstillet i 15 nummererede eksemplarer — og er derfor et rigtigt samleobjekt.

Rapporten koster kun kr. 110,- (incl. forsendelse), og bliver solgt til de første 15 bestillere.

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet, kr. 110,-, til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst = Rex Heflin Rapport« på modtagerdelen.

prøve disse raketter, og at de blev sendt mod mål ved Novaya Zemlya, i det nordlige ishav.

Hvad der yderligere taler for at spøgelsesraketterne i virkeligheden var raketter og ikke flyvende tallerkener er, at øen Rügen efter forordning fra den russiske besættelsesmagt blev lukket. Denne lukning blev sat i forbindelse med russiske eksperimenter med V-2 bomber fra Peenemünde.

I Sverige modtog Forsvarets Luftforsvarsafdeling ialt 997 rapporter om spøgelsesraketter i 1946. I bogen: »UFO! Nya fakta om de flygende tefaten« skriver K. Gösta Rehn, at rapporterne er forsvundet eller fjernet fra arkivet. De var væk allerede inden Forsvarets Forskningsanstalt overtog arbejdet med UFO-rapporter i 1966. Rehn fik sat en eftersøgning i gang, men det er aldrig lykkedes at finde samlingen med spøgelsesraketterne.

Dette bevirker naturligvis at det væsentligste kildemateriale falder væk sammen med analyserne af diverse nedfald og rester fra raketterne.

Imidlertid gør det også sagen lettere for de tallerken-interessererede, der har taget spøgelsesraketterne til indtægt. Men denne udbredte tendens mellem tallerken-folk synes ikke altid lige berettiget. Alt, næsten alt, taler for at det virkeligt var raketter. Hvis man f.eks. studerer de rapporter som er medtaget i denne artikel, og som i høj grad er et repræsentativt udvalg, så vil langt de fleste beskrivelser være karakteristiske for raketter.

Først og fremmest er der udstødningen og formen. Hvad der også kan peges på er flyvemåden. Det, at den drejer, er ikke usædvanligt for fjernstyrede raketter, og de zig-zag bevægelser der er, lige før de eksploderer eller styrter ned, kan f.eks. skyldes »host« i motoren grundet brændstovsvigt. Røgdudvikling kan også variere i renhedsgrad.

Det, der kommer nyere UFO-rapporter nærmest, er måske nok observationen den 20. august, hvor en landmand så en raket falde ned, uden den efterlod sig spor. Ud fra dette vil det være meget forkert at tage spøgelsesraketterne til indtægt når man taler om tallerkenbølger. Hvad man derimod kan gøre, er at studere disse fænomener,

idet en vis procentdel måske kan være andet end raketter og andre naturlige fænomener på himlen. Chancen for at få øje på flyvende tallerkener er altid større, når der er interesse for at kigge op, og det var der de måneder hvor spøgelsesraketterne fløj.

Henvisninger fra teksten:

1. Også raketbombe i Nordsverige. Ekstrabladet den 20. juli 1946.
2. Gådefuldt projektil styrtet ned i Sverige. Social-Demokraten den 12. juli 1946.
3. Stadig spøgeri i luften. Ekstrabladet den 2. august 1946.
4. Spøgelsesbomben ligner en sølv-cigar. B.T. den 30. juli 1946.
5. Raketbombe ved Korsør. Social-Demokraten den 27. juli 1946.
6. Spøgelsesbomben nu også set over Sjælland. Nationaltidende den 30. juli 1946.
7. Mystisk projektil på Roskilde-egnen. Politiken den 4. august 1946.
8. Raktten over Struer. Ekstrabladet den 14. august 1946.
9. Spøgelsesraketten set over København. Nationaltidende den 15. august 1946.
10. Spøgelsesraket over København i aftes. Berlingske Tidende den 16. august 1946.
11. To spøgelsesraketter set over Køge-egnen. Nationaltidende den 17. august 1946.
12. Spøgelsesraket over Lyngby i morges. B.T. den 17. august 1946.
13. Raketbomber meldes set over Øresund. Politiken den 18. august 1946.
14. Også raketter over Jylland. Ekstrabladet den 19. august 1946.
15. Spøgelsesraketterne udløste ildkugler. Jyllands Posten den 19. august 1946.
16. Ny raket set over Øresund i aftes. Nationaltidende den 20. august 1946.
17. Dele af spøgelsesraketter er fundet også her i landet. Nationaltidende den 21. august 1946.
18. Raketbombe set i nat. B.T. den 21. august 1946.
19. Raketbombe eller fyrværkeri? Jyllands Posten den 28. august 1946.
20. Sværm af spøgelsesraketter over Sverige. Nationaltidende den 13. august 1946.
21. Spøgelsesraketter også over Grækenland. Jyllands Posten den 6. september 1946.
22. Også lysfænomener over Rhonedalen. Social-Demokraten den 16. juli 1946.

Kildehenvisninger næste side.

Medarbejdere søges

SUFOI søger medarbejdere til følgende arbejdsopgaver:

Revisor

Der søges en revisor, der én gang om året vil modtage SUFOIs årsregnskab på sin bopæl og foretage en grundig revision af bilag, kasserapporter m.v.

Arbejdsopgaven kan skønnes at svare til 7-14 dages fritidsarbejde én gang om året i august-september.

Nødvendige kvalifikationer er regnskabskendskab, kendskab til regnskabsloven, momsloven m.v. Det er derimod ingen betingelse at skulle være revisor af profession. SUFOI er ikke i stand til at betale honorar, idet alt arbejde for foreningen sker på basis af frivillig, ulønnet hjælp.

Henvendelse:
SUFOI, Postbox 6,
2820 Gentofte.

Dataregistrering

SUFOI søger til Projekt UFODATA en eller flere personer, der kan hulle data på almindelige 80-kolonne hulkort.

Alternativt søges personer, der kan indlæse data fra Projekt UFODATA og lagre dem på 5 1/4" CP/M disketter eller 8" IBM disketter.

Arbejdsbelastningen aftales med hver enkelt og udførlige instrukser og datamateriale modtages fra Projekt UFODATA. Ud over adgang til det nødvendige udstyr, kræves der ingen kvalifikationer. SUFOI er ikke i stand til at betale honorar, idet alt arbejde for foreningen sker på basis af frivillig, ulønnet hjælp.

Henvendelse:
Per Andersen,
Damsbovænge 13, st.tv.,
2500 Valby.

Anmeldelser

Spørgsmål til ufonauter:

Go'da - kradser I a'?

»Mannerism on Space Communication«

af A. L. Coundakis.

Exposition Press, New York.

174 sider.

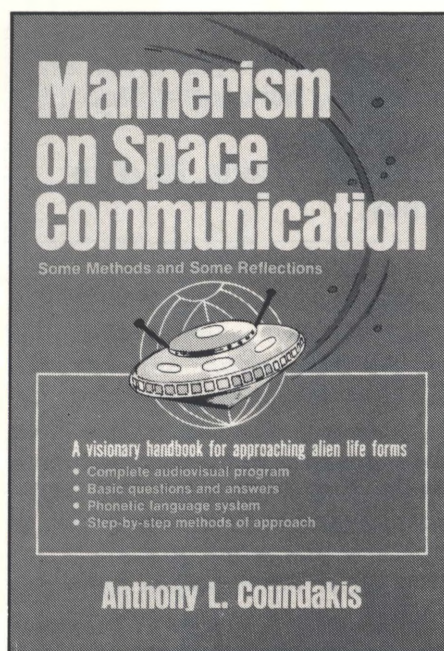
— Hvad gør man, hvis man møder en ufonaut?

Det spørgsmål har vist strejft alle ufo-interesserede. En herre ved navn Anthony L. Coundakis har nu givet svaret i irritation over de meget forvirrede reaktioner, der fremgår af kontaktpersonernes rapporter.

Svaret er — med forbehold — fra Coundakis: Man læser hans bog »Mannerism on Space Communication«, hvorefter man udenad lærer hans 35 grundlæggende regler for, hvad man skal foretage sig for at komme i kontakt med ufonauterne — mens man venter på et UFO Communication Team (UFOCT), som man har fået et andet vidne (der ganske praktisk er ved hånden) til at rende hen og ringe efter.

Den slags team eksisterer ikke, men det bør de altså gøre, konstaterer Coundakis, der fastslår, at der skal være seks på holdet, og at de skal medbringe et rum-kommunikations-laboratorium i en vogn, der formentlig må være på størrelse med en flyttebil.

Coundakis opremser 31 grupper udstyr, der bør forefindes ombord i vognen, startende med bænke og bord for de teammedlemmer, der skal arbejde indendøre, og sluttede med varme og kolde drikke og snacks i tilfælde af, at operationen bliver langvarig. Mellem de to yderpunkter kommer bl.a. en veksel-

strømsgenerator, walkie-talkies, lyskastere — i flere farver til signaler —, højttalere, båndoptagere osv., osv. ad nauseam.

Når teamet er på plads og aktionsklar, kan det gå i gang med et grundlæggende spørgeskema, der bare rummer 88 spørgsmål.

Man må medgive ham, at han går lige til de centrale sager: 1. Tegn jeres planets placering og fortæl os dens navn. 2. Er der både mænd og kvinder hos jer? Hvordan formerer I jer? 3. Dør man på jeres planet?

Forfatteren beklager, at han først har kunnet få 64.000 dollars-spørgsmålet om død eller evigt liv indarbejdet som nr. tre.

Det turde være en lovligt direkte fremgangsmåde over for nyankomne, der overhovedet ikke kan vort sprog. Coundakis anbefaler i øvrigt, at man snakker engelsk med dem.

Skulle det nu træffe sig, at rumgæsten faktisk kunne engelsk, og at hun i øvrigt var en dejlig dame, kunne spørgsmål to måske nok give anledning til visse misforståelser...

Yderligere omtale er vist overflødig for at illustrere, at bogen er tåbelig, naiv og uden jordforbindelse. Og så er den skrevet på et rablende dårligt engelsk.

Læserne være hermed advaret.
lbo-

Spøgelsesraketter

- fortsat fra side 42

LITTERATURHENVISNINGER

Generelle henvisninger:

Jones, S.H. The swedish ghost rockets. Flying Saucer News no. 9, 1955. Side 10—12.

Maney, Charles A. and Richard Hall. The challenge of unidentified flying objects. Washington D.C., NICAP, 1961. Kapitel 4.

Rehn, K. Gösta. UFO! Nya fakta om de flygande tefaten. Uddevalla, Zindermans, 1969. Kapitel 2.

Vallee, Jacques. Anatomy of a phenomenon. New York, Ace Books, 1965. Side 82—88.

Varner, Gary. The scandinavian flap of nineteen fortysix. U.F.O.R.C. Journal no. 1, 1968. Side 21—23.

Wegner, Willy. Foo-fighters — spøgelsesraketterne. UFO-NYT nr. 8, 1968. Side 331.

Överbye, Björn. Ghost-bombs over Sweden. Flying Saucer Review no. 2, 1969. Side 17—18. Fortsat i no. 3, 1969. Side 18—19.

INTERVIEW

V. Migulin og J. Platov

Ved Ole J. Knudsen

Med tilladelse fra Pressebureauet APN, bringer vi her et interview med to sovjetiske forskere, hvis indstilling til UFO'er ligner SUFOI's i forbavsende grad.

Interviewet stammer fra Literaturnaja Gazeta, 20. oktober 1982 og spørgeren er A. Poulov.

Hvad ser vi, når vi ser et »UFO«?

Dette spørgsmål besvares på redaktionens opfordring af stedfortrædende sekretær: Afdelingen for Almen Fysik og Astronomi under Videnskabernes Akademi, korresponderende medlem af Videnskabernes Akademi V. Migulin og videnskabelig overassistent cand. scient. Ju. Platov.

V. Migulin: I afdelingen for Almen Fysik og Astronomi modtager vi mange beretninger om observationer af forskellig uforståelige fænomener i atmosfæren. Næsten hver eneste brevforfatter er overbevist om, at han har set noget helt sensationelt sandsynligvis et rumfartøj fra en anden planet. Dette afføder en mængde samtaler,

rygter osv. Vi møder mennesker, der er fuldstændig overbeviste om, at vor jord regelmæssig gæstes af sonder fra andre planeter. Det er muligt at få dem til at ændre mening — det er en slags fanatisme.

I virkeligheden kan alt forklares langt mere simpelt...

Ju. Platov: I brevet fra G. Borisova drejer det sig efter al sandsynlighed om en observation af nogle fænomener, der under visse omstændigheder ledsager opsendelsen af et rumfartøj. Billedet er typisk. Men for at få dette bekræftet med fuld sikkerhed, må man naturligvis have præcise oplysninger om tid og sted for observation, om »sporets« retning osv. Desværre lider hovedparten af de beretninger som Akademiet modtager, under manglende nøjagtighed.

Brev til redaktionen

Jeg vil gerne fortælle om et usædvanligt fænomen, som jeg tilfældigvis blev vidne til. Det var en lørdag i juni præcis ved midnat. Natten var mørk, men stjerneklar. Uden nogen speciel grund hævede jeg blikket og så pludselig noget mærkeligt på himlen: en gullig-hvid, rundagtig genstand, der kom flyvende med samme hastighed som et fly. Den trak et spor af samme farve efter sig. Både sporet og kuglen var som oplyste af Solen.

Netop som jeg fik øje på kuglen, begyndte sporet efter den at brede sig ud, og der opstod heraf en oval tågedannelse, der var ca. halvt så stor som et hus med fire opgange. Tågedannelserne var skarpt aftegnet for enderne. Da ovalen var færdigdannet, udsendte kuglen et lysglimt og rev sig løs af tågedannelsen. Henover denne løb der zigzagformede bølger, der gradvist døde hen. Kuglen fløj videre på samme måde, men trak ikke længere noget spor efter sig.

Vi kunne se det efterladte spor endnu en halv times tid, mens vi gik hjemad. Det blev liggende uforandret, udsendte sit gullige lys og var bredere end sporet efter et fly.

Tågen i ovalen spredtes efterhånden, men dens konturer forblev skarpe. Ud over af mig blev fænomenet set af G. Ju. Pimenov og nogle andre mænd som jeg kender.

Hvad var det vi så?

G. Borisova, kok, 22 år.

L.G. Betyder det De siger, at man altid når nogen ser et UFO, kan identificere denne som noget ganske bestemt?

V. Migulin: For det første er »UFO« en særdeles uheldig form (for slet ikke at tale om »flyvende tallerkener o. lign.). Først og fremmest ordet »uidentificeret«... Uidentificeret for hvem? For en tilfældig iagttagere, som måske har indsendt en meddelelse om sin observation? Hvis der i hans sted havde været en specialist, så er det meget tænkeligt, at han uden besvær ville have »identificeret« det, som han så. Endvidere ordet »flyvende«... Sig mig, kan man kalde f. eks. en sky eller polarlyset for »flyvende«? Ordet »flyvende« fremkalder jo i sig selv en forestilling

spørgsmålet: Mener De, at det er udelukket at tale om sonder fra andre planeter, fordi disse er yderst usandsynlige, eller fordi de er fuldstændig udelukkede? De må give mig ret i, at der er principiel forskel på de to begrundelser.

V. Migulin: Sådanne sonder må naturligvis betragtes som yderst usandsynlige. Så meget desto mere som det simpelthen er uvidenskabeligt at fortolke forskellige uforståelige fænomener i atmosfæren og verdensrummet som rumskibe fra andre planeter. Det er der indtil videre intet grundlag for.

L.G.: Kan De sige hvor stor en del af de anormale fænomener, der bliver uidentificeret?

Ju. Platon: Forskellige forskere opgiver forskellige tal, men gennemsnitligt tror jeg, det ligger omkring 10%. Amerikanerne siger 8% (ganske vist på grundlag af ret gamle opgivelser), franskmændene siger 6-7%, og vi selv ca. 5%.

L.G.: Jeg har hørt andre tal: 20-25%.

Ju. Platon: Det når man muligvis op på, hvis man medregner de dårligst dokumenterede observationer. Hvordan skal man f.eks. forholde sig til følgende beretning: »Jeg vågnede op og så i vinduet, at der fløj en ildkugle forbi af samme størrelse som et vækkeur«. En sådan beretning er lige til at smide i papirkurven, da den mangler angivelse af tid og sted, og den kan ikke forklares, da den praktisk talt ikke indeholder information.

L.G.: Hvad identificeres et anormalt fænomen sædvanligvis med?

Ju. Platon: I 90-95% af tilfældene står det i forbindelse med menneskers tekniske aktivitet. F.eks. runde ballonsonder. Det er forresten ikke helt præcist at sige »runde«. F.eks. har vi under visse omstændigheder set franske sonder, der har en ejendommelig trekantet form (fire sammenklæbede trekantter). De franske specialister anser denne form for den teknisk set ideelle. Eftersom den er noget usædvanligt for os, kan man forestille sig, hvilken reaktion der afstedkommer hos ikke fagfolk.

L.G.: Hvilken højde flyver de i?

Ju. Platon: Nogle kommer op i 50 kilometers højde.

L.G.: Kan man virkelig se dem med det blotte øje?

Ju. Platon: Ja selvfølgelig — når de er bestrålet af solen lige efter at være steget op over horisonen. Men så snart sonden bevæger sig ind i jordens skygge, forsvinder den pludseligt for iagttagerens blik. Dette svarer iøvrigt til mange beskrivelser af observationer af de såkaldte UFO'er.

Og forøvrigt — en ballon kan springe i stor højde. Det kan have en meget overraskende effekt.

L.G.: Kan man få sådan en sonde at se om dagen?

Ju. Platon: Ja, hvis den ikke flyver for højt og dens vinkelafstand fra solen er tilstrækkelig stor: over 30-40°. I nærheden af solen kan der naturligvis ikke skelnes på den klare himmel.

En anden kategori af fænomenet, som bør nævnes, er dem, der optræder i forbindelse med raketopsendelser. I betydning af disse fænomeners store antal ville jeg endog sætte dem forrest i rækken. Et fly kan i godt vejr ses på en afstand af 50-70 km, men sporene efter opsendelse af et rumfartøj kan man se på langt større afstand, såfremt de er solbestrålede.

Forøvrigt bliver det ofte antaget for noget gådefuldt og uforståeligt. Forestil Dem et fly, der lægger an til landing om natten. Det tænder kraftige projektører. I godt vejr kan disse oven i købet ses på 30-40 km's afstand. Da der ikke er nogen flyveplads i nærheden, tænker man ikke over, at det kan være et fly. Projektørerne har endvidere et smalt lysfelt: foretager flyet en mindre manøvre, taber man det af syne, derefter dukker det atter op osv. Skulle det ikke være anledning nok til at drage den slutning, at man har set noget usædvanligt?

L.G.: Hvad kan der siges om astronomiske objekter?

Ju. Platon: De kan selvfølgelig også efterlade indtryk af noget gådefuldt hos den utrænede beskuer, f.eks. Venus. En amerikansk forsker i anormale fænomener, James Oberg, har endog kaldt den »UFO-dronningen«. Ofte fremtræder denne planet virkelig som et eventyragtigt syn, især når den betragtes gennem en sky eller gennem tåge.

Dens tilsyneladende betragtelige størrelse kan ikke så sjældent spille folk et puds. Jeg har hørt om et tilfælde, hvor en UFO-entusiast løb flere kilometer ad en skovsti efter Venus.

Generelt er det dog sjældent, at folk opfatter astronomiske objekter som UFO'er.

L.G.: Kan der i dag siges noget mere bestemt om det såkaldte »Petrozavodskunder« (for dem, der har glemt, hvad denne sag drejer sig om, vil jeg genopfriske dens forløb — »Underet« fandt sted i 1977. Indbyggerne i Petrozavodsk var vidne til et usædvanligt naturfænomen«, skrev aviserne dengang, »den 20. september omkring kl. 4.00 trådte en kæmpe »stjerne« pludselig klar frem på den mørke himmel og sendte lyskegler mod jorden. Denne »stjerne« bevægede sig langsomt hen mod Petrozavodsk, bredte sig ud over byen som en gølle og hang så og dækkede med en mængde ultratynne strålebunder, som efterlod en fornemmelse af styrtregn. Efter nogen tid ophørte bestrålingen. »Gøllen« drejede sig halvt om, så den formede en klar halvcirkel og bevægede sig i retning af Onegasøen, hvor horisonten var dækket af grå skyer. I dette skydække dannedes derefter en halvcirkelformet rende, som var klar rød ind mod midten og hvid langs kanten. Dette fænomen holdt sig synligt 10-12 min. ifølge øjenvidner.«

Det fremgik af pressen, at »den klartglødende kugle, som gennemskar himlen fra syd mod nord over Leningrad Amt og Karelien tidligt om morgenen d. 20. september, også blev set mange andre steder, bl.a. blev den observeret af astronomer.

V. Migulin: I sin helhed er dette fænomens natur uforklarligt. Vi ved for lidt om de processer, som fremkaldte helheden af de dengang observerede fænomener — hvorfor alt foregik netop sådan og ikke på en anden måde. Men det kan fastslås, at der var et sammenfald af mindst to faktorer, en kompliceret geofysisk situation (der var kraftige udsving i den magnetiske pol (kraftige polarlys osv.) og et teknisk eksperiment i rummet.

Ju. Platov: Her kan f.eks. nævnes den såkaldte »skylab-effekt«. Ved opsendelsen af raketten »Saturn 5« dannedes der som bekendt en slags hul i ionsfæren, og som følge heraf blev radioforbindelser i en radius af nogle hundrede kilometer afbrudt. Det er den slags effekt man kan have.

L.G.: Men kan bilmotoren sætte ud? Nogle UFO-entusiaster har som bekendt bedyret, at i en forbindelse med en observation af et »uidentificeret objekt« over en jernbaneoverskæring i Kunccevo standsede motorerne pludselig på alle de ventende biler.

Ju. Platov: Hvis en person af bar skræk pludselig slipper koblingspedalen eller slukker for tændingen, kan noget sådant også ske.

L.G.: Kan man gå ud fra, at alle anormale fænomener, som indtil videre er uidentificerede, er af samme type?

V. Migulin: Nej, selvfølgelig ikke. De anormale fænomener, som vi hidtil har kunnet identificere med noget kendt, er af vidt forskellig natur. Det har vi allerede talt om. Det samme gælder utvivlsomt også dem, der endnu ikke er identificeret. Det kan dreje sig om en speciel form for polarlys (et yderst interessant fænomen, der ofte har form

som en lille sløjfe eller noget i retning af et komma), en særlig slags skypumpeformationer af skiveform i atmosfærens nedre lag (en sådan hypotese blev for nylig fremsat af A. S. Monmin og G. J. Barenblatt) og meget andet.

L.G.: Af Jeres ord kan man konkludere, at procenten af uidentificeret anormale fænomener med tiden vil blive mindre og mindre. Når vi nogensinde 0%?

V. Migulin: Nej, selvfølgelig ikke. Mængden af viden er som bekendt ubegrænset. Det gælder også for dette område.

Oversættelse:
Jens Nørgaard Sørensen

Her er en ældre udtalelse fra marts 1983 af Vladimir Migulin.

Akademiets præsident tror hverken på UFO'er eller jomfrufødsler!

Da præsidenten for Sovjetunionens videnskabsakademi, Anatolij Aleksandrov, engang ved en pressekonference blev spurgt, hvad han mente om gæster hos os på Jorden fra andre verdener, lo han og svarede: — Det samme som jeg mener om jomfrufødsel!

Vladimir Migulin, som er direktør for akademiets Institut for jordmagnetisme, sagde at man i aka-

demiet aldrig havde haft nogen rapport baseret på kendsgerninger om den slags eller om deres rumfartøjer.

Det er rigtigt, at akademiet har en gruppe, der analyserer atmosfæriske uregelmæssigheder, ligesom tilsvarende forskergrupper gør det i Frankrig og USA. Men en meddelelse om, at denne gruppe skulle have udsendt »flere bind« om undersøgelser af besøg fra andre verdener var bogstavelig talt grebet ud af luften.

Spekulationerne omkring hele dette emne er, sagde Migulin, en følge af, at man enten ikke formår eller ikke vil søge en logisk, videnskabelig forklaring på et eller andet fænomen.

— Og den slags gør skade, fordi det griber forstyrrende ind i ægte forsøg på at trænge til bunds i naturens mysterier, tilføjede Migulin. (APN)

Enestående udklipsamling til salg

Tema: UFO'er og »flyvende tallerkener«

En udklipsamling, der har været baseret på udklipsabonnement i 70'erne, og som er suppleret med et betydeligt antal klip fra perioden 1946-1969, er nu til salg.

Der er primært tale om originalklip suppleret med et mindre antal xeroxkopier. Desuden indeholder samlingen klip fra ugepressen.

Størstedelen af samlingen er monteret på A3-ark og er ordnet kronologisk i ringmapper. Desuden er der klip indsat i et antal regulære udklipsmapper.

Udklipsamlingen har været undertegnet arbejdsgrundlag ved udarbejdelse af to bibliografier med fællestitlen »Dansk Ufo-litteratur«.

De mange tusinde ud klip udbydes nu til salg, men kun i samlet tilstand. Sælgeren er mest interesseret i at sælge til institutioner eller interessegrupper. Vil man bese samlingen, kan der aftales tid på tlf. 08 - 28 23 86.

Der er en prisidé lydende på 8.500 kr. Det svarer stort set til det beløb det i sin tid kostede at abonnere på ud klip. Der regnes således ikke med den antikvariske værdi, de supplerende klip, materialer samt arbejdsindsatsen.

Med venlig hilsen
Willy Wegner
Postboks 12
9320 Hjallerup

Det amerikanske blad »National Enquirer«, havde i 1978 en længere artikel om Petrosavodsk-observationen. De bragte også denne tegning med teksten: VANDMANDSFORMET UFO: »En kunstners opfattelse - baseret på øjenvidners tegninger - viser strømme af lys, der lavede huller i vinduesrunder og brosten.«

8312144

B

UFO FORSKNING

Et forum for ufo forskning i Danmark og udland

NYHED
fra SUFOI

SUFOI starter nu udgivelsen af en række nye informationshefter. Vi kalder dem UFO FORSKNING, og det er lige præcis det emne, de omhandler.

I UFO FORSKNING vil der blive offentliggjort seriøse artikler på et højt fagligt niveau om UFO forskningen i Danmark og i udlandet. Vi kalder ikke tidsskriftet for »et videnskabeligt tidsskrift«. Men det er ingen hemmelighed, at vi forsøger at tilnærme bladet et videnskabeligt niveau. Alle artikler vil, inden de bliver offentliggjort, blive bedømt af kompetente UFO-forskere.

Indholdet vil være både danske artikler og oversatte, udenlandske artikler om emner som teoretisk UFO-forskning, UFO-teorier, forskningsprojekter og resultater af eksperimentel UFO-forskning. Endvidere vil der være status-rapporter fra danske forskningsprojekter og referater fra forskermøder, faglige ufologiske møder m.v.

Fælles for alle artiklerne er, at de ikke ellers ville blive offentliggjort. Fordi de er på et så fagligt og detaljeret niveau, at de kun formodes at have interesse for den kreds af personer, der ønsker at følge ufo-forskningen på nært hold.

Det første nummer af UFO FORSKNING er nu udkommet, og det indeholder følgende artikler:

- *Forslag til en ramme for udformning af definitioner for termerne »ufo-rapport« og »ufo«.* Ved Lars K. Lassen.
- *Mod en ufologisk begrebsopfattelse.* Ved Per Andersen.
- *Sammenlignende analyse af danske ufo- og ifo-rapporter.* Ved Lars K. Lassen.

Vi garanterer ikke for *populariteten* af stoffet i UFO FORSKNING. Men vi giver til gengæld garanti for *sagligheden*. Hvis du ønsker at følge UFO-forskningen på nært hold, så er UFO FORSKNING helt sikkert noget for dig.

UFO FORSKNING er redigeret af Lars K. Lassen (ansv.), Jørgen Nielsen og Per Andersen. Det udkommer uregelmæssigt, men med et forven-

tet antal af 3 pr. år. Som følge heraf kan der ikke tegnes et egentligt abonnement, men hvis du bestiller UFO FORSKNING, nummer 1, vil du fremover få tilsendt de nye numre sammen med et girokort. Prisen vil variere lidt fra nummer til nummer, afhængigt af sideantallet.

UFO FORSKNING, nummer 1, er allerede udkommet, og det er på 58 sider. Dette nummer af bladet koster kr. **28,50** incl. forsendelse.

Bladet bestilles ved at indbetale beløbet, kr. 28,50, til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »UFO FORSKNING« på modtagerdelen. Samtidig sikrer du dig fremover at modtage nyudkomne numre af UFO FORSKNING.

Der må påregnes en leveringstid på ca. 3 uger.

